

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · quart període · sèrie P · número 92

Ple del Parlament

Sessió 44, primera reunió, dimecres 21 de desembre de 2022

Vicepresidència primera en funcions de presidenta,
H. Sra. Alba Vergés i Bosch

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista	6
Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	6
Interpel·lació al Govern sobre la recuperació dels béns immatriculats per l'Església (posposada) 300-00269/13	7
Pregunta al Govern sobre les inversions en el sector dels semiconductors 310-00434/13	7
Pregunta al Govern sobre el Fons de Transició Nuclear 310-00435/13	8
Pregunta al Govern sobre l'acompanyament dels catalans a l'exterior 310-00436/13	10
Pregunta al Govern sobre els mitjans de comunicació públics 310-00426/13	12
Pregunta al Govern sobre l'estratègia del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural amb relació a l'agricultura 310-00427/13	13
Pregunta al Govern sobre la salut mental i les addiccions 310-00428/13	15
Pregunta al Govern sobre la posada en funcionament del servei de rodalia de Lleida (Segrià) 310-00429/13	17
Pregunta al Govern sobre les cent mesures d'impuls del català 310-00430/13	19
Pregunta al Govern sobre el projecte per a assegurar la continuïtat i la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia al Pirineu 310-00431/13	20
Pregunta al Govern sobre els resultats educatius 310-00432/13	22
Pregunta al Govern sobre els delictes de malversació 310-00423/13	24

Pregunta al Govern sobre el tractament d'Espanya a la televisió pública catalana 310-00433/13	26
Pregunta al Govern sobre l'etapa no obligatòria del sistema educatiu 310-00424/13	27
Pregunta al Govern sobre les polítiques d'habitatge per a mobilitzar el parc de pisos buits 310-00425/13	29
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'absència de beneficis per a la societat catalana del procés separatista 317-00245/13	30
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'opinió del president del Govern espanyol respecte a la fi del procés separatista i la necessària homologació de l'acció del Govern als paràmetres d'una democràcia liberal moderna 317-00242/13	32
Pregunta al president de la Generalitat sobre el calendari previst per als pressupostos del 2023 317-00244/13	34
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'expectativa que l'Estat espanyol respecti els drets col·lectius del poble català i doni resposta al conflicte polític 317-00243/13	36
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'empitjorament de la qualitat de vida dels catalans arran del seu mandat 317-00248/13	37
Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessària crida a tots els actors de l'independentisme per a continuar el camí cap a la república catalana 317-00247/13	39
Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració de la crisi institucional de l'Estat espanyol 317-00249/13	41
Pregunta al president de la Generalitat sobre la pèrdua de suport parlamentari des de la seva investidura i la necessària pràctica d'una política útil 317-00246/13	42
Situació de compatibilitat de diputats 234-00036/13, 234-00044/13, 234-00053, 234-00086/13, 234-00149/13 i 234-00150/13 a 234-00156/13	44
Decret llei 14/2022, del 8 de novembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat, de foment de la promoció interna i d'agilització de la cobertura de llocs de treball amb persones funcionàries de carrera 203-00032/13	44
Proposta de resolució de modificació de la denominació i l'àmbit de les competències de comissions parlamentàries 252-00021/13	57
Projectes de pressupostos 230-00003/13 i 230-00004/13	57
Interpel·lació al Govern sobre la desburocratització de la pagesia 300-00271/13	64
Interpel·lació al Govern sobre les perspectives en matèria educativa 300-00266/13	71
Interpel·lació al Govern sobre l'impuls de la cultura digital 300-00268/13	79
Interpel·lació al Govern sobre el compliment dels acords parlamentaris en matèria d'infraestructures 300-00267/13	84
Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat al Vallès Occidental i al Vallès Oriental 300-00265/13	90

DSPC-P 92
21 de desembre de 2022

Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat sostenible 300-00270/13	97
Interpel·lació al Govern sobre la campanya de vacunació contra la grip 300-00263/13	102
Interpel·lació al Govern sobre la política penitenciària 300-00264/13	107

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 44.1

La sessió s'obre a les nou del matí i set minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general, la lletrada Clara Marsan Raventós i l'òidora de comptes.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea, el conseller d'Educació, el conseller de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller d'Interior, el conseller de Territori, el conseller de Salut, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Situació de compatibilitat de diputats (trams. 234-00036/13, 234-00044/13, 234-00053, 234-00086/13, 234-00149/13 i 234-00150/13 a 234-00156/13). Comissió de l'Estatut dels Diputats. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 446, 175).
3. Decret llei 14/2022, del 8 de novembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat, de foment de la promoció interna i d'agilització de la cobertura de llocs de treball amb persones funcionàries de carrera (tram. 203-00032/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 436, 12).
4. Proposició de llei de millora urbana, ambiental i social dels barris i viles (tram. 202-00019/13). Comissió de Polítiques Digitals i Territori. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 456, 5).
5. Projecte de pressupost del Parlament de Catalunya per al 2023 (tram. 230-00003/13). Mesa Ampliada. Debat i votació.
6. Projecte de pressupostos del Consell de Garanties Estatutàries, de la Sindicatura de Comptes i del Síndic de Greuges per al 2023 (tram. 230-00004/13). Mesa Ampliada. Debat i votació.
7. Proposta de resolució de modificació de la denominació i l'àmbit de les competències de comissions parlamentàries (tram. 252-00021/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Grup Parlamentari de Ciutadans i Grup Mixt. Debat i votació de la proposta de resolució i, si escau, de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 433, 16).
8. Interpel·lació al Govern sobre la desburocratització de la pagesia (tram. 300-00271/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre les perspectives en matèria educativa (tram. 300-00266/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre l'impuls de la cultura digital (tram. 300-00268/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre el compliment dels acords parlamentaris en matèria d'infraestructures (tram. 300-00267/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat al Vallès Occidental i al Vallès Oriental (tram. 300-00265/13). Marc Parés Franzi, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat sostenible (tram. 300-00270/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
14. Interpel·lació al Govern sobre la campanya de vacunació contra la grip (tram. 300-00263/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
15. Interpel·lació al Govern sobre la política penitenciària (tram. 300-00264/13). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.

16. Interpel·lació al Govern sobre la recuperació dels béns immatriculats per l'Església (tram. 300-00269/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'auge de la judeofòbia a les institucions catalanes (tram. 302-00225/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'ocupació (tram. 302-00226/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de funció pública (tram. 302-00227/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política exterior (tram. 302-00229/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el programa Coeduca't (tram. 302-00228/13). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques per l'envelliment actiu i digne (tram. 302-00230/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures (tram. 302-00231/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el garantiment dels drets polítics i civils davant la reforma prevista del tipus penal de desordres públics agreujats (tram. 302-00232/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

25. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques en matèria de memòria històrica (tram. 302-00233/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats i diputades, bon dia a totes i a tots. Comença la sessió.

La llista de preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest dematí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

També els faig avinent que per a aquesta sessió plenària d'avui quatre diputats han delegat el seu vot.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Malauradament, abans de començar l'ordre del dia, he comunicar-los un nou feminicidi. D'acord amb les dades oficials del Departament d'Interior, el passat dia 16 de desembre es va trobar el cos sense vida de la Irina Mihaela, a Lleida.

En nom de la cambra, lamento i condemno aquest crim i reitero el compromís del Parlament en l'erradicació de qualsevol forma de violència contra les dones i de vetllar pel seu record.

D'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya contra les violències masclistes aprovat pel Grup de Treball en Equitat de Gènere, aquesta presidència convoca un minut de silenci en suspendre la sessió del Ple avui al migdia davant de la façana del Palau del Parlament.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

D'acord amb el que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants,

els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional per a les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2022 hi ha un total de 2.002 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Interpel·lació al Govern sobre la recuperació dels béns immatriculats per l'Església (posposada)

300-00269/13

Per últim, els faig avinent que, d'acord amb l'article 160.6 del Reglament, i atesa la sol·licitud formulada pel Govern i pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la interpellació al Govern sobre la recuperació dels béns immatriculats per l'Església, que figura com a setzè punt de l'ordre del dia, queda posposada per a la sessió plenària següent. Queda modificat, doncs, en aquest sentit, l'ordre del dia.

Pregunta al Govern sobre les inversions en el sector dels semiconductors

310-00434/13

El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes al Govern. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les inversions en el sector dels semiconductors. Formula la pregunta el diputat Engelbert Montalà i Pla, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Engelbert Montalà i Pla

Gràcies, vicepresidenta. President, consellers... Conseller Torrent, el passat divendres el president de la Generalitat, la consellera d'Economia i vostè mateix, junt amb la representació i el conjunt de l'ecosistema industrial de la recerca del nostre país, es van reunir en una trobada que va servir per posar en valor els actius de Catalunya, compartir les projeccions de futur i analitzar la situació de la indústria a escala global, així com sumar esforços entre l'Administració i el món de la recerca i el sector privat.

A la trobada es va posar en valor que Catalunya és un dels territoris europeus que reuneix més actius per esdevenir la base per al desenvolupament de la indústria dels semiconductors al sud d'Europa. I per això es va determinar que tenim tota la determinació per liderar el projecte del xip europeu, perquè tenim un potencial, tenim el talent, tenim l'experiència i tenim la capacitat per fer-ho.

Tot apunta, com l'informe d'Acció molt bé diu, que actualment cap país del món compta amb tota la cadena de valor de la indústria dels semiconductors: disseny, muntatge, prova i fabricació. Catalunya és el territori que reuneix més actius per situar-se com la base del desenvolupament de la indústria del semiconductor a l'Estat espanyol i al sud d'Europa.

Tal com diu l'economista Miquel Puig, no hi ha cap país pròsper que no sigui un país industrial. I si a Catalunya no som una província més en un racó dels estats europeus és perquè no hem perdut mai cap tren de les revolucions industrials.

Ara no es tracta de tornar a fer política industrial per fer el mateix que es feia fa mig segle enrere, sinó de fer política industrial per fer front als problemes del segle XXI. El que l'economista Mariana Mazzucato defineix com les missions a la Lluna: no apostar per un sector, sinó apostar per resoldre els grans problemes que tenim com a país i com a societat, i entendre que generar coneixement i recursos per resoldre aquests problemes ens portarà a crear prosperitat de forma transversal.

Només podem competir en valor afegit, i no en precarietat, si som un país capaç d'atreure inversions industrials. I és per això que ens cal fer un bypass a un estat espanyol que tot sovint viu capturat pels interessos de les seves elits econòmiques i financeres.

En aquest sentit, li voldríem preguntar com evoluciona la planificació que està desenvolupant el Govern per tal d'assolir l'objectiu de ser referència en el sector.

La vicepresidenta primera en funció de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Roger Torrent Ramió, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, diputat, per aquesta pregunta tan oportuna. *(Rialles.)* Efectivament, Europa s'ha plantejat recuperar capacitat productiva, especialment en un àmbit com el del xips, que és absolutament estratègic, i ho serà més els propers anys, cada vegada més, especialment per tot el que comporta el desplegament de la internet de les coses, de la nova mobilitat, de la intel·ligència artificial. Per tant, cada vegada hi haurà més demanda de xips. Per tant, cada vegada serà més necessari produir-ne. I, des d'aquesta perspectiva, com deia, Europa assumeix la necessitat d'incrementar la seva quota de mercat, que actualment està al nou per cent a nivell global; volem arribar al vint per cent el 2030.

I nosaltres, Catalunya, volem ser un actor rellevant en aquest propòsit, en aquest objectiu. I ho podem ser, perquè tenim, efectivament, com deia vostè, tots els actius perquè sigui així. De moment som referencials en l'àmbit del disseny gràcies a institucions com el Barcelona Supercomputing Center, l'Icfo o l'Institut de Microelectrònica. I, de fet, hi han projectes que hem anat anunciant els últims mesos que així ho certifiquen, aquesta referencialitat en l'àmbit del disseny: el d'Intel, el de Cisco, el de Monolithic Power Systems.

Però volem tota la cadena de valor: no només l'àmbit del disseny, sinó les diferents fases, tant aquelles que són més intensives en coneixement –com el disseny– com aquelles que són més intensives en capital –com la fabricació. I, per tant, farem tot el possible per atraure el màxim de projectes des d'aquest punt de vista, tenint en compte, com molt bé ha dit vostè, que es tracta d'una cadena de valor altament sofisticada i molt globalitzada, eh? Tot i així, tenim totes les potencialitats per ser un àmbit estratègic, des d'aquest punt de vista.

I, per tant, el que volem fer és alimentar l'ecosistema ja existent. De fet, la setmana passada, amb la consellera Mas i el propi president presentàvem el projecte d'Ideated a Viladecans –importantíssim, des d'aquest punt de vista. Deia que volem alimentar l'ecosistema justament perquè és la manera no només de reforçar el que ja tenim, sinó d'atraure nous projectes, i aprofitar els actius; per tant, aprofitar centres de recerca, aquest ecosistema tecnològic potent que tenim al nostre país, una indústria madura en un extrem de la cadena de valor i tota la capacitat d'alinejar els esforços a nivell privat i a nivell públic, a nivell institucional i a nivell de l'ecosistema.

Precisament per això dibuixem aquesta aliança que ens ha de permetre aprofitar tots aquests actius.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el Fons de Transició Nuclear.

Pregunta al Govern sobre el Fons de Transició Nuclear

310-00435/13

Formula la pregunta la diputada Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bon dia, president, conseller... La setmana passada aquest Parlament aprovava una llei que modificava l'abast i els paràmetres del

Fons de Transició Nuclear. Des del respecte més absolut a tot el que aprovem en aquesta cambra, voldríem fer una sèrie de reflexions i també una proposta.

En primer lloc, el Fons de Transició Nuclear és un instrument imprescindible per finançar les accions de desenvolupament socioeconòmic i de transició energètica justa a les zones afectades pel tancament, d'aquí a uns anys, de les centrals nuclears de Vandellòs i d'Ascó. I ens preguntem: tenia i té marge de millora aquest projecte, que, per cert, ve de lluny? I la resposta segurament és que sí, com tot, i estàvem d'acord en treballar-lo i en explorar-lo. Però la reforma exprés no ha anat encaminada a fer aquesta optimització, sinó que ha il·lustrat els vicis de la pitjor política, tant pel que fa al fons com a la forma.

L'acord al que van arribar Junts per Catalunya i el PSC perverteix un fons que buscava invertir en projectes per oferir noves oportunitats de feina i que ara es converteix en una simple repartidora de subvencions, és a dir, el model clientelar de sempre. La modificació, a més a més, s'ha volgut fer de forma exprés, sense ni tan sols voler negociar amb la resta de grups parlamentaris, tampoc amb el Govern i, el que és pitjor, sense el consens territorial.

Fixi-s'hi, si no: la fórmula «sociovergent» ens ha comportat un nyap que, a més a més, ha deixat fora... (*remor de veus*), riguin, perquè ha deixat fora dinou municipis del Segrià i de les Garrigues; els seus mateixos diputats ho reconeixen. I aquests municipis estan dins del radi de trenta quilòmetres. (*Alguns aplaudiments.*) Enhorabona, perquè amb la reforma han provocat municipis de primera i municipis de segona, cosa que no compartim. El territori es defensa sense oblidar-se'n i es defensa sense excloure'l.

Totes aquestes reflexions, òbviament, o opinions, des del nostre punt de vista, tenen per objectiu fer una proposta a la cambra, fer una proposta al Govern, una proposta per treballar per solucionar les disfuncions que ha creat aquesta tramitació que ni en fons ni en forma hem vist que és positiva.

Compti, per tant, conseller, i comptin també, la resta de grups parlamentaris..., comptin amb Esquerra Republicana per preservar l'essència, l'operativitat i la funcionalitat del Fons de Transició Nuclear. Comptin a fer-ho sempre de la manera que creiem que s'ha de fer la política, republicanament: construir acords, forjar consensos, tenir en compte a tothom; en tot, en tots els àmbits, però especialment en aquells temes on ens hi juguem el futur, en aquells temes que van d'oportunitats i en aquells temes que van de país.

Per tot això li preguntem, conseller, quin és el capteniment del Govern en relació amb el desplegament d'aquest fons.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Roger Torrent Ramió, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies de nou, vicepresidenta. Diputada... Començo amb el missatge general, que em sembla que és la síntesi del que pretenem, que és treballar amb el territori per oferir oportunitats en un nou paradigma, i, per tant, estar preparats per a tots els canvis que ens venen des d'un punt de vista de transformació del model productiu.

I el Fons de Transició Nuclear anava justament en aquesta línia, va en aquesta línia, amb la voluntat de tenir eines, de tenir recursos, per desenvolupar projectes socioeconòmics que permetin fer aquest salt i preparar-nos per al tancament de les nuclears i l'afectació al voltant de tres mil llocs de treball que tindrà quan les centrals nuclears tanquin.

El Fons de Transició Nuclear és això, era això. Aquest era l'objectiu que ens havíem plantejat i el que estàvem desplegant amb l'elaboració del seu reglament, tenint en compte dues premisses que em semblen bàsiques, dos principis que han d'alimentar tota l'estratègia, des d'aquest punt de vista. D'una banda, la governança territo-

rial. Per tant, treballar-ho amb el territori, fer-ho de manera compartida, consensuada, en l'àmbit territorial. U. I dos, tenir la capacitat de destinar tots els recursos i tots els esforços a projectes tractors, que són els que realment generen llocs de treball, són els que realment posicionen competitivament els territoris.

I això és el que s'ha trencat. Aquests dos principis són els que no s'han tingut en compte en la proposta que es va aprovar fa quinze dies en aquest propi Parlament. I, òbviament, respectant les majories del Parlament de Catalunya, hem de dir que això va en la línia contrària del que ens havíem plantejat amb el Fons de Transició Nuclear, perquè s'ha fet sense consens del territori, perquè s'ha fet sense acord polític i perquè trenca aquesta dinàmica de possibilitat d'alimentar veritables projectes tractors al territori, s'ubiquin on s'ubiquin, però que tenen una radiació positiva, en aquest sentit, doncs, a tot l'entorn.

Per tant, des d'aquest punt de vista, creiem que és una llàstima, perquè s'han prioritzat més els interessos partidistes, segurament pensant més en les municipals, quan el que convé, el que demana el moment, és pensar en la següent generació. I nosaltres continuarem pensant, des d'aquest punt de vista, en com podem ajudar la Catalunya sencera i especialment unes comarques, uns àmbits que, des d'un punt de vista energètic, han estat molt generosos durant els últims anys a oferir possibilitats i oportunitats en un marc nou que necessita polítiques noves i que necessita, també aquí al Parlament, mentalitats noves.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'acompanyament dels catalans a l'exterior.

Pregunta al Govern sobre l'acompanyament dels catalans a l'exterior

310-00436/13

Formula la pregunta la diputada Mònica Palacín i París, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Mònica Palacín i París

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia. Consellera Serret, l'acció exterior de la Generalitat està caracteritzada per la seva voluntat de fer una acció exterior diferent, dinàmica i al servei de la gent, sense grans costos i de molta utilitat. No es tracta de reproduir els models obsolets de la diplomàcia espanyola, sinó d'apostar per una diplomàcia pública que miri al segle XXI, al servei de les catalanes i catalans a l'exterior.

La comunitat catalana a l'exterior la formen gairebé mig milió de persones. Són catalans i catalanes que, per motius diferents, han fet de la resta del món la seva llar, però que mantenen lligams personals, culturals i emocionals amb Catalunya. I en els darrers anys veiem com cada cop són més persones joves altament qualificades o amb un bagatge professional rellevant.

El Govern de la Generalitat, dins les seves competències i des del 2017, amb la creació de la conselleria d'Exteriors, és responsable de vetllar per aquests ciutadans i ciutadanes amb relació al manteniment dels llaços culturals i socials amb Catalunya, la resolució de problemes davant de situacions excepcionals i la facilitació de gestions en cas de retorn al país.

Sabem que els casals catalans organitzats arreu del món apleguen aquesta ciutadania que s'autoorganitza i col·labora amb entitats i amb el propi Govern de Catalunya per tal d'oferir activitats diverses, també a la ciutadania dels països acollidors. Aquests casals també ajuden en la tramitació de documentació o a difondre els serveis que realitzen les delegacions exteriors.

Però també és important arribar a tothom i arreu i facilitar al màxim l'accés a totes les eines de les que disposa la ciutadania resident a l'estranger, fent-la més pro-

pera, més ràpida i més eficient. Hi ha un exemple clar que evidencia aquest contrast. Durant l'inici de la pandèmia, milers de ciutadans es van quedar atrapats en el confinament. Mentre les ambaixades espanyoles mantenien el seu horari habitual, el Departament d'Exteriors –i vostè ho coneix, perquè va ser delegada a Brussel·les– habilitava un telèfon d'acompanyament vint-i-quatre hores i es dedicava a fer tot el possible per garantir el retorn al màxim de ciutadans possible. Un govern al costat de la gent, estiguin o no estiguin dins del país.

Per tot això, consellera, en quines línies de treball que ens han de permetre una major i millor coordinació entre la Catalunya exterior i el país està treballant el seu departament?

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Meritxell Serret i Aleu, consellera d'Acció Exterior i Unió Europea.

La consellera d'Acció Exterior i Unió Europea (Meritxell Serret i Aleu)

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Com vostè deia, la comunitat catalana a l'exterior la formen gairebé..., no en tenim els números exactes, però calculem que gairebé mig milió de persones. Això és molta gent, són moltes persones; suposa gairebé..., més que la població de moltes de les grans ciutats del nostre país. I, per tant, el que s'intenta fer és com acompanyem tota aquesta ciutadania, tots aquests conciutadans, perquè no només hem de donar resposta a les seves necessitats, sinó que els hem de veure com una oportunitat, també, perquè ells tenen ganes de contribuir també al futur del nostre país.

I, per tant, des d'aquí ja fa uns anys es va organitzar el Consell de la Catalunya Exterior, que des del 2017 s'ha reformat la seva composició, i que hi ha tant representació institucional com representants de tota aquesta comunitat catalana a l'exterior organitzada a través dels casals. I a través de diferents grups i comissions de treball anem avançant en quines són les millors polítiques, quines són les millors eines que podem posar a disposició de la Catalunya exterior per reforçar..., el que dèiem, eh?, ser útils a les seves necessitats, però ells també ser útils a l'acció exterior catalana.

I aquesta vocació d'utilitat ens ha de servir tant en el dia a dia com en situacions excepcionals. I vostè recordava la covid. Fa pocs dies a Perú ens trobàvem també catalans i catalanes que estaven atrapats per la situació de bloqueig del país, i la pròpia comunitat catalana allà va col·laborar junt amb el departament per trobar vies de sortida per als catalans allí atrapats.

Per tant, hi insistim, necessitem avançar en aquesta relació bidireccional de ser útils a la comunitat catalana exterior i alhora aprofitar les oportunitats que ens donen. En aquest sentit, evidentment donarem tot el suport, com s'ha continuat donant, i millorarem i reforçarem el suport als casals. Necessitem aquesta eina associativa, aquest punt de trobada de la comunitat catalana a l'exterior i punt de connexió, amb el suport de les delegacions sempre que faci falta, però també volem tirar endavant algunes línies estratègiques.

Primer, el suport a la promoció i ensenyament de la llengua catalana i aranesa, i aquí comptem amb l'Institut Ramon Llull, tinguem-ho molt present. Comptem també amb un catàleg de serveis als catalans i catalanes que volem millorar. Volem millorar com fem aquesta relació i som útils a la seva mobilitat, i, quan cal, el seu retorn, sigui quina sigui la seva situació. I, pel que fa al retorn, volem també un programa específic sobre sectors específics i prioritaris per capitalitzar al màxim el coneixement i el talent que tenim a la Catalunya exterior. Aquí impulsarem un portal únic de contacte i afavorirem aquesta capacitat relacional i d'influència.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els mitjans de comunicació públics.

Pregunta al Govern sobre els mitjans de comunicació públics

310-00426/13

Formula la pregunta la diputada Lorena Roldán Suárez, del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Consellera Vilagrà, la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales pide 100 millones más de presupuesto. ¿Se los van a conceder?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)

Per nosaltres la corporació de mitjans és molt important, i hi posarem els recursos que calgui per fer, doncs, tirar endavant el seu pla estratègic.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Gracias, presidenta. Mire, consellera Vilagrà, TV3 y el resto de medios de la Generalitat nos cuestan a los catalanes 300 millones de euros. Para el año 2023 piden 100 millones más. Millones de euros con los que se podría, por ejemplo, aliviar fiscalmente a los catalanes o se podrían construir decenas de escuelas y acabar así con los barracones. Pero no, ustedes prefieren gastarlos en propaganda partidista, apología del odio y desinformación, porque en eso han convertido ustedes TV3 y Catalunya Ràdio. Y a los hechos me remito, consellera; vamos a hacer un repasito de los grandes *hits* del año.

Jair Domínguez y Peyu, *Bricoheroes*. Han insultado a las personas trans, a los gitanos, a los castellanohablantes, a la Guardia Civil, a los andaluces. Han hecho comentarios machistas y asquerosos, chistecitos repugnantes sobre relaciones sexuales con menores. Tenemos una consejera de Feminismos e Igualdad que o no ve TV3 o todo esto le parece estupendo. No hay colectivo al que no hayan ofendido, pero la señora Verge no ha dicho ni pío.

Más cosas: Joel Díaz y *Zona Franca*, uno de los programas estrella de la temporada. Un colaborador al que le hace mucha gracia que una oyente llame a Catalunya Ràdio y diga que va a ir al estudio con una escopeta mientras me están entrevistando. Después de esto, a Joel Díaz lo premiaron ustedes con un programa en *prime time*. ¿Alentar la violencia contra los constitucionalistas tiene premio, *consellera*?

Y no ha quedado ahí, la cosa. El programa de Joel Díaz es de un mal gusto terrible, por decirlo finamente. Ni siquiera han respetado la memoria de los represaliados en los campos de concentración nazi. Y le pregunto, *consellera*, ¿en qué universo esto hace gracia?

Por no hablar del numerito de hace unos días, simulando esnifar las supuestas cenizas de la bandera de España, o la propia actitud de Díaz, que argumenta que cree en el insulto porque hay personas que merecen ser ofendidas. Y, casualmente, las personas que merecen ser ofendidas siempre somos los mismos: los castellanohablantes y los que no pensamos como ustedes.

Y ahora, encima, van y nos piden 100 millones de euros más para seguir insultando, ofendiendo y destilando odio sin reparar en gastos. Miren, TV3 ya no tiene como objetivo normalizar el uso del catalán, sino normalizar el odio a más de media

Cataluña. Y por esta razón, *consellera*, la grandísima mayoría de los catalanes ya no la ve. ¿Sabe lo que le digo? Que ni 100 millones ni un euro más para su TV3.

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Sí; gràcies, vicepresidenta. Diputada... Bé, jo, quan penso en els mitjans catalans, penso en la pluralitat incontestable dels nostres mitjans. I no és que ho digui el Govern, ho diu el propi informe d'observança de pluralitat política del CAC, que quadrimestralment en fa una valoració i diu que som els més plurals, els més representatius de la diversitat. Perquè, evidentment, la nostra missió és el servei públic, la qualitat, la independència –en aquest cas, la independència dels mitjans–, promoció de la llengua, promoció de la cultura. I, evidentment, TV3 i la resta de mitjans són els que..., de fet, els grups parlamentaris d'aquesta cambra hi estan millor representats, fins i tot el seu, sobrerrepresentat respecte a la representació popular.

En qualsevol cas, vostè hi té possibilitats de control parlamentari, més que en cap altre mitjà de comunicació públic. De fet, els mitjans de comunicació públics a Catalunya el que pretenen és també entretenir. I vostè n'ha parlat, de l'humor, i de l'humor que fem a TV3. Doncs bé, són mitjans de comunicació i humor que són populars, que són transversals, que respecten uns límits. Per tant, límits, sí; censura, no. I l'hi vull dir ben clar. Els límits, òbviament, han de ser no riure's de persones vulnerables. Òbviament, han de ser no riure's de la vida privada; tampoc fer humor d'imatges robades, és evident. Aquests són els límits. Però, en qualsevol cas, el que no podem permetre és censurar-ho d'entrada.

De fet, els objectius de TV3 i de Catalunya Ràdio i tots els mitjans no són altres que la informació rigorosa –i en fem–, la promoció de la cultura, de l'esport, de l'audiovisual, del sector de l'audiovisual –amb qui tenim una aliança molt estreta–, i, evidentment, arribar a tots els públics –infantil, juvenil... I, per tant, això vol dir a vegades arriscar, certament, amb l'humor, explorar límits, i vol dir també llibertat d'expressió. I, de fet, qui més rep, en l'humor a TV3, són el propi Govern i el propi president, si m'ho permet, perquè..., és evident, és així. I, si no, comprovi-ho.

Per tant, límits, sí; censura, no. Els límits han de ser l'equilibri entre la creativitat dels autors i autores i el respecte als vulnerables. I, en qualsevol cas, aquest Govern està per un país amb humor i, sobretot, amb bon humor.

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'estratègia del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural amb relació a l'agricultura.

Pregunta al Govern sobre l'estratègia del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural amb relació a l'agricultura

310-00427/13

Formula la pregunta la diputada Rosa Maria Ibarra Ollé, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, consellera. El passat 12 de novembre, en el marc de la conferència sobre el canvi climàtic de Nacions Unides a Egipte, vostè va fer un anunci: el d'avançar cap a una producció agrària sostenible. Com ho pensa fer, consellera?

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (Teresa Jordà i Roura)

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, molt bon dia. Diputada Ibarra, doncs, miri, nosaltres l'estratègia la tenim clara: és fer, és desenvolupar les millors polítiques per al sector. Bàsicament, polítiques que pivotin sobre dos principis: el primer, que el pagès, que l'agricultor, es pugui guanyar dignament la vida, i el segon, que ens nodrim del millor dels sistemes d'assegurança possible.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Rosa Maria Ibarra Ollé.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies. Bé, ens ha dit que tenen l'estratègia clara. Doncs, miri, nosaltres molt ens temem que no l'hi tenen massa, de clara. De fet, els anuncis que han anat fent no ens mereixen credibilitat.

I per què ho diem, això? Doncs, miri, perquè de la llei de producció agrària sostenible, que vostè i el seu departament van anunciar fa mesos, encara no se'n sap res. El mes de gener va sortir la consulta pública de l'elaboració de l'avantprojecte, és a dir, res concret. Aquest anunci sense contingut concret, però, genera confusió i malestar entre els agricultors, que no saben com pot afectar, aquesta nova legislació, segells que ja tenim consolidats, com són els de l'agricultura ecològica o els de la producció integrada.

Vostès regulen o fan anuncis de futures lleis, però no aposten de debò per emprendre accions decidides cap a una producció més sostenible, entenent que les prioritats polítiques es demostren amb els recursos que s'hi posen. I li diem això perquè..., i tenim en compte, doncs, com el departament va atorgar un percentatge molt baix de les sol·licituds per a inversions destinades a frenar el canvi climàtic a les empreses agràries el 2021. Per tant, fan anuncis que queden molt bé, amb objectius que de ben segur tots podem compartir, però sense una línia clara de treball i sense els recursos suficients per fer-hi front.

Miri, consellera, el sector agroalimentari d'aquest país produeix aliments de gran qualitat, saludables i segurs. És un dels sectors que més esforç ha fet i està fent per adaptar els seus mètodes de producció a les exigències ambientals. I, evidentment, ha de seguir avançant en aquest camí, com no pot ser d'altra manera. I per fer-ho necessita un departament que marqui unes línies estratègiques clares, consensuades amb els productors, i que aporti els recursos necessaris per ajudar en els canvis que calen.

A Catalunya tenim un sector agroalimentari d'excel·lència, però malauradament, al nostre entendre, no tenim un govern a l'alçada.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies altra vegada. Parlem d'estratègia i parlem de polítiques, polítiques valentes, totes elles consensuades amb la Taula Agrària. Totes, absolutament totes, al cent per cent.

N'hi posaré un exemple. Pla estratègic d'alimentació de país: tres-centes accions; n'estem desenvolupant ja nou amb 10 milions d'euros per a aquest 2023; entre altres, obradors mòbils, obradors de baixa capacitat, escorxadors, etcètera.

Un altre exemple –en parlava vostè al principi–: producció agrària sostenible per aconseguir que el 2030 el sector sigui sostenible ambientalment, econòmicament i socialment.

Una tercera: més suport que mai –12 milions d’euros aquest 2022– al món cooperatiu, amb projectes que falquen el territori –perquè aquesta és la importància de les cooperatives en el nostre país– i que ajuden els socis i sòcies d’aquestes.

Dos exemples a les Terres de l’Ebre, que en podria citar moltíssims: el Biosansa, per exemple, o l’Olivite, dos projectes increïbles i extremadament importants per al territori, acompanyant també el sector en totes aquelles inclemències meteorològiques que han passat o, bàsicament, també –deixi-m’ho dir així– en el context global. Podríem parlar de l’incendi de la Ribera, podríem parlar del Gloria, podríem parlar de la DANA, podríem parlar de les pedregades, de les gelades, dels efectes de la covid, de les derivades de la guerra d’Ucraïna, etcètera. I hem estat al costat del sector sempre.

I la segona premissa de què li parlava abans, i crec que molt important... I aquí li demano, si us plau, coherència i, si m’ho permet també, ajuda, ajuda davant el *ministerio*. Bàsicament pel que li deia: una de les premisses és que el pagès s’hi guanyi la vida; la segona és que tinguem un bon sistema d’assegurances. No hi ha cap pagès ni cap agricultor que li agradi viure de les subvencions. Aquest dilluns –és a dir, d’això fa dos dies– teníem la pagesia davant de la Subdelegació del Gobierno clamant –clamant–, sobretot al Govern de l’Estat, l’activitat extremadament immobiliària i la negativa també d’ENESA i Agroseguro davant de millorar el sistema d’assegurances en un moment d’emergència climàtica. Això –això–, senyora Ibarra, també és transformar, i això també és estratègia.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la salut mental i les addiccions.

Pregunta al Govern sobre la salut mental i les addiccions

310-00428/13

Formula la pregunta la diputada Assumpta Escarp Gibert, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Assumpta Escarp Gibert

Vicepresidenta, conseller, bon dia. Estem vivint un increment del consum de drogues legals, il·legals i de noves substàncies. La producció, la comercialització i el consum de drogues han passat a formar part de les dinàmiques del mercat, com n’ha passat a formar part també tot el tema lligat als jocs d’apostes i d’entreteniment. En aquest moment, aquest s’ha convertit en un dels sectors de negocis de més creixement en els últims anys. I les tecnologies des de la informació i la comunicació donen a entendre que es pot consumir sense perill.

El consum d’alcohol i d’altres drogues constitueix un problema greu de salut pública per a qui consumeix, d’accidentalitat, però un tema molt, diguem-ne, molt preocupant: que entre els consumidors hi ha un catorze per cent més de suïcidis que la mitjana. També té una incidència molt gran en terceres persones i en termes de costos socials. És una de les principals fonts de desigualtat de salut. Afecta sobretot grups de joves, adolescents i gent més vulnerable. La pandèmia ha facilitat un increment del consum i hem constatat un fracàs de les polítiques públiques.

L’any 2009 ens van dir que farien una nova llei d’addiccions. Acabem el 22 sense la llei, però amb un nou anunci. Li pregunto, conseller: farà de veritat la nova llei? Hi posaran recursos? Amb quina cartera de serveis? I quins eixos d’actuació s’estan marcant?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Manel Balcells Díaz, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Manel Balcells i Díaz)

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Escarp... De fet, pel que fa a la llei d'addiccions, està en marxa des de principis del 2020. De fet, va ser la consellera Vergés qui en va fer la memòria. Amb l'esclat de la covid es va retardar.

El juny passat, segons em consta, en una pregunta escrita de la CUP, el conseller Argimon va respondre que es preveia que l'inici de la tramitació fos el segon semestre del 2022, i la previsió d'aprovació, el primer semestre del 2023. De fet, amb el canvi de govern això s'ha retardat una mica, però la voluntat d'aquest Govern és que es pugui tramitar legislativament el primer semestre del 2023 i estigui aprovada abans d'acabar l'any, segons el pla legislatiu que tenim en aquest moment.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula diputada Assumpta Escarp Gibert.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies. Jo li agraeixo la informació sobre la tramitació, però..., sap?, a mi em preocupa el contingut. Em preocupa molt com abordarem les drogues legals, alcohol i tabac. La memòria del 2021 sobre els estudiants de secundària fa posar els pèls de punta, per dir-ho d'alguna manera. Ja no és només l'increment de consum, sinó la data en la que s'incorporen a aquest consum: a l'alcohol i el tabac, al voltant dels tretze anys, però és que al cànnabis..., a partir dels catorze anys, i també als hipnosedants. A partir dels divuit, l'increment de consum de la cocaïna ja és present. L'any 2021, un 2,6 dels consumidors adolescents de cànnabis ja tenien consum de risc. I hi ha una baixa percepció, com li deia també, en tot el que serien les addiccions de no substància.

Miri, ens preocupa aquest tema, com ens preocupa com pensa abordar la relació entre els CAPs i els CAS; si realment en els centres d'atenció i seguiment s'incorporarà en la cartera de servei l'atenció a les dependències sense substància; si serem capaços de relligar aquesta llei amb la salut mental i atendre els nostres infants i joves no només parlant de prevenció proactiva, sinó també amb atenció comunitària.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller de Salut.

El conseller de Salut

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, compartim la preocupació, naturalment. Efectivament, tenim el pla de drogues i addiccions comportamentals del 2019-2023, que està actuant i que ens confirma que, efectivament, l'alcohol és la droga més estesa i que han augmentat molt les addiccions aquestes de comportament, sobretot la de joc amb diners –que és el setanta-quatre per cent–, i sobretot les addiccions també a les pantalles i als videojocs. I això afecta molt els nostres joves i adolescents, i ens afecta..., com hem presentat –i hem explicat també– en un pla de prevenció del suïcidi.

Potser per això s'entén, amb aquestes dades, que, des del punt de vista de salut, no siguem molt amants de l'increment de casinos i d'institucions que fomenten el joc, i que probablement haguem d'estar molt pendents de com introduïm aquests tractaments, no?, en el conjunt del sistema de salut i dels CAS.

I, en aquest sentit, la tramitació de la llei ens ha de permetre ser valents. Els convidem a participar en aquest tràmit legislatiu per enriquir la llei i la memòria perquè puguem fer d'aquesta llei un bon instrument, perquè puguem abordar totes aquestes noves addiccions –sobretot de comportament i aquestes noves, que són a les pantalles i al joc, sobretot al joc amb diners– i puguem millorar, en aquest sentit, la salut mental del conjunt de la població i, sobretot, dels nostres joves i adolescents.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la posada en funcionament del servei de rodalia de Lleida, Segrià.

Pregunta al Govern sobre la posada en funcionament del servei de rodalia de Lleida (Segrià)

310-00429/13

Formula la pregunta el diputat Òscar Ordeig i Molist, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Òscar Ordeig i Molist

Bon dia. Una prèvia per dir que no es preocupin, que el fons de les nuclears arribarà a Lleida i complirem amb el criteri dels trenta quilòmetres. (*Aplaudiments i remor de veus.*) Esperem que, quan tinguin la proposta sobre la taula, hi votin a favor, tant que en parlen.

Conseller Fernández, ja que parlen de municipis de segona, jo també n'hi parlaré. El 2013, de rodalies..., per dir que el 2013 es va acordar posar en funcionament rodalies de Tarragona, Girona i Lleida, amb una aportació econòmica de l'Estat per fer-ho possible. El 2014 es va posar en funcionament rodalies de Tarragona i de Girona. Deu anys més tard –deu anys–, a Lleida encara esperem que compleixin aquest acord. Ja saben què passa, que qui espera es desespera. L'única capital de província que encara no té un pla de rodalies en funcionament.

Ja sap que això vol dir millora en horaris, en freqüències, en trens i enllaços amb AVE i les línies de Pirineu, Aragó, Montblanc o Cervera. I, molt important –que va estar vostè en visita al Pirineu–, coordinar-ho amb els horaris d'autobús, perquè la mobilitat i el territori de Lleida i Pirineu –quaranta per cent de superfície de Catalunya–..., és extremadament complex i té molts dèficits.

Ara ens diuen que el rodalies no es posarà en funcionament fins al 2025, i només per la línia de Manresa. Conseller, no és que vulguem ser més que Barcelona ni que Girona ni que Tarragona, però tampoc volem ser menys, i sobretot menys durant tant de temps. Quan posaran en marxa el pla de rodalies de Lleida i Pirineu per millorar la mobilitat?

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Juli Fernández Olivares, conseller de Territori.

El conseller de Territori (Juli Fernández i Olivares)

Gràcies, vicepresidenta. Diputat Ordeig... Al Govern de la Generalitat treballem per posar-lo en marxa al més aviat possible, evidentment, per ajudar en la vida de la gent, dels ciutadans i ciutadanes de Lleida.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Suposo que l'extensió de la seva resposta deu ser proporcional a la feina que hi estan dedicant. (*Rialles i alguns aplaudiments.*)

Dues paraules: tard –tard– i fan invents. Deu anys –deu anys. Si us plau, més enllà de que vostè estigui ara governant, fa deu anys que estem esperant, i, per tant, cal resoldre aquest tema. Ciutadans i territori no tenen la culpa de que no es posin d'acord o que les negociacions no avancin o que hi hagi problemes o que els hi falti finançament o altres coses.

No entenem com no poden tancar un acord amb Renfe per tal de que a principis del 2023 hi hagi la posada en funcionament del pla de rodalies. Això es pot fer? És possible? Sí, és possible. Amb els quatre trens que volen comprar des de Ferrocarrils de la Generalitat no n'hi haurà prou per fer el desplegament integral del pla de rodalies a Lleida. I, sobretot, el que més ens sorprèn... Estem molt contents pels companys de Girona i Tarragona que rodalies funcioni bé, però per què el model de Lleida ha de ser diferent del de Barcelona, del de Girona i del de Tarragona? Per què a Lleida no poden col·laborar i firmar un acord amb Renfe? Per què? En els invents, tard i malament, a Lleida.

Per tant, ja voldríem nosaltres tenir els problemes fins i tot que tenen les rodalies d'aquí. Propòsit per a aquest 2023, conseller: parlin i acordin. Després de deu anys, sigui el conseller que fa possible el pla de rodalies de Lleida... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el conseller de Territori.

El conseller de Territori

Gràcies, senyor Ordeig, Puc fer una mica de broma, si vol, i li puc dir que la brevetat de la meua resposta deu ser proporcional als anys que vostès han tingut responsabilitat sobre rodalies i al temps que l'he tingut jo. *(Aplaudiments.)* Per tant, ara continuo, si vol, amb la seva resposta.

A mi m'agradaria, saben?..., ho han sentit moltes vegades, m'agradaria que en lloc de buscar excuses... Vostè ha fet aquí una sèrie, eh?, d'excuses, i, a més a més, demanava poder tenir els mateixos problemes a rodalies de Lleida..., però si els pocs trens que es mouen també els tenen. Per tant, jo crec que el que hem de fer és construir solucions.

I el que a mi m'agradaria compartir amb vostè és que la Generalitat de Catalunya, amb rodalies Lleida, ha encarregat quatre trens –62 milions d'euros, amb el seu manteniment associat. La Generalitat de Catalunya ha demanat i ha plantejat a l'Estat tenir més freqüències: trenta-cinc freqüències més setmanals. Tenim la dotació pressupostària per fer-ho, gairebé 2 milions d'euros.

Vostè em diu: «Posin-se d'acord.» Jo li dic: «Exerceixin la seva capacitat de fer-ho», perquè el problema és que no ho fan. Perquè si hi ha el finançament –que hi és–, si hi ha la proposta d'horaris –que hi és–, i aquestes són les nostres competències, si no passa, deu ser que algú no ho vol fer. *(Alguns aplaudiments.)*

Espero que no sigui per voluntat de desgast, perquè per voluntat de desgast nosaltres no voldríem assumir les responsabilitats de rodalies. Perquè nosaltres, com li he dit moltes vegades, volem totes les responsabilitats. No volem excuses; no ens serveixen per a re, les excuses. Les excuses no milloren la vida de la gent. Les excuses no faran que els ciutadans i ciutadanes de Lleida es moguin millor i tinguin millor transport públic.

El que farà que els ciutadans i ciutadanes de Lleida es moguin millor i tinguin millor transport públic serà que la proposta que el Govern de la Generalitat li hem posat a Renfe reiteradament, i que li hem reiterat mentre jo tinc la responsabilitat com a conseller, acabi passant. I estic convençut que passarà, perquè tenim, vostès, que tenen la responsabilitat política, i nosaltres, que la tenim aquí, el mateix objectiu. Per tant, que no passi..., només serà perquè no tenen la capacitat de fer-ho. *(Remor de veus.)*

És més, deixin-me dir-los una altra cosa. Vostès tenen molta preocupació sempre per això, però les tarifes d'enguany..., el vint per cent de gratuïtat, la Generalitat ja l'hi ha posat; estem esperant l'Estat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les cent mesures d'impuls del català.

Pregunta al Govern sobre les cent mesures d'impuls del català

310-00430/13

Formula la pregunta la diputada Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Mònica Sales de la Cruz

Presidenta Borràs, membres de la Mesa, membres del Govern, diputats, consellera Garriga... El 29 de novembre feien públiques les cent mesures per revertir la situació crítica del català: vuitanta per al català i vint per a l'aranès i la llengua de signes. Lamentem que el Govern hagi actuat de manera unilateral i en solitari en una qüestió d'enorme complexitat i que no tingui en compte el Parlament.

Per això, insistim en si el Govern preveu convocar una cimera de partits per al català, tal com el president del grup parlamentari, Albert Batet, va demanar en aquesta sessió de control el dia 23 de novembre, dies previs a les mesures.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Natàlia Garriga Ibáñez, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Natàlia Garriga Ibáñez)

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Sales, de fet, en el debat de política general de l'any passat, del 2021, la resolució del Parlament ens insta, al Govern, a promoure el pacte nacional que proporcioni el màxim suport institucional, el desenvolupament de polítiques necessàries pel que fa a l'ús i el coneixement de la llengua catalana, i que faci del català un instrument de coneixement i cohesió social. Això és el que estem fent.

Que encarregui una recerca universitària per fer un diagnòstic sobre el coneixement i els usos de la llengua catalana en diversos àmbits socials, com l'educatiu, l'universitari. Això ho vam fer i ho vam presentar al febrer.

I el tercer era reforçar les mesures necessàries per millorar l'accessibilitat a l'aprenentatge de la llengua catalana i la seva disponibilitat en tots els àmbits. I això és el que estem fent actualment des del Govern, i ho estem fent a partir del mes següent en que el Parlament ens hi va instar en aquesta resolució, reunint la Comissió Tècnica de Política Lingüística amb tots els secretaris generals.

I aquesta és la tasca d'on han sorgit les cent mesures que, si vol, li explico després.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Consellera, des de Junts sempre hem fet possibles els consensos necessaris per vetllar per la llengua. I per aquest motiu insistim en aquesta necessària cimera per compartir punts de vista, perquè saben que sols no se'n sortiran. Fer-ho des del consens i la unitat cal.

Vagi per endavant que per a Junts són benvingudes, aquestes mesures, malgrat que en algun moment semblen més una llista d'accions a mode d'inventari, aïllades entre si. Per això hem demanat la seua compareixença en la Comissió de Cultura per tenir l'oportunitat de compartir les reflexions pertinents.

El Grup de Junts hem posat la llengua al centre de les polítiques en aquest Parlament. Hem treballat per impulsar de manera conjunta el pacte nacional per la llengua, per legislar i intentar frenar el vint-i-cinc per cent als centres educatius, i perquè en el debat de política general el català fos present en les PR que definien l'acció departamental del Govern. I, evidentment, estem disposats a seguir treballant.

A instàncies de Junts, el Parlament ja va demanar un pla d'impuls social de la llengua, i també vam registrar fa més d'un any un ple monogràfic sobre el català encara sense data, malgrat la nostra insistència i voluntat, tot i que a través d'una moció recent de Junts ja vam fixar el període per dur-lo a terme. Ens ha de servir per seguir generant acords parlamentaris que beneficiïn la llengua, patrimoni de tots.

Quin és el seu compromís amb relació a aquesta petició de ple monogràfic, consellera? I quin és el seu compromís i el del Govern amb els grups amb qui negocia el pressupost i encara fa reunions, ara que ja anuncien a la ràdio com serà el de Cultura, quan, que nosaltres sapiguem, no tenen encara tancada una majoria parlamentària per aprovar-los?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Cultura.

La consellera de Cultura

Diputada, sap perfectament que compartim l'objectiu final. Per tant, estem treballant des del pacte nacional amb tots vostès. Estem coneixent, reconeixent, estem mirant les dades que tenim en política lingüística; estem treballant en tots els àmbits. I, evidentment, el que està fent el Govern és posicionar al centre de les seves polítiques la llengua catalana, comproment-hi tots els consellers del Govern. I per això es va fer aquest monogràfic amb les cent mesures.

Jo compareixeré sense cap tipus de problema a la Comissió de Cultura per explicar les cent mesures i explicar tot el que calgui i donar tota... Això..., les mesures venen d'aquesta Comissió Tècnica de Política Lingüística, que finalment el Govern fa seves i les implementa. I en farem una revisió cada tres mesos –que ens ho ha demanat el president– per tal de que cada tres mesos, no en un monogràfic, sinó en una sessió ordinària del Govern, es vagin revisant totes aquestes mesures. Per tant, el compromís és total.

I, amb relació al pressupost, jo no ho explico a la ràdio, realment; en realitat, el que vam fer és explicar-ho davant d'Actua Cultura, que és l'entitat que promou i insta a que arribem a aquest dos per cent cultural. Els hi vam explicar, conjuntament amb la consellera Mas i el president de la Generalitat, per tal de conèixer el seu parer. I el seu parer va ser que estaven absolutament d'acord que aquest era el camí, que estàvem al camí de l'1,5 i que arribarem al dos per cent.

Per tant, no estem explicant aquestes coses... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Consellera, se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre el projecte per a assegurar la continuïtat i la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia al Pirineu

310-00431/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el projecte per assegurar la continuïtat i la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia al Pirineu. Formula la pregunta la diputada Jeannine Abella i Chica, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies. I molt bon dia. Una prèvia respecte al fons nuclear: tinguin clar que des de Junts per Catalunya, efectivament, escoltem les terres de Lleida i hi po-

sarem solució. Què faran, senyors d'Esquerra Republicana, quan ho tornem a portar a votació? Serà un altre «no» a més recursos per al territori? (*Alguns aplaudiments.*)

Consellera, per tots és conegut que cada dia queden menys ramaders i agricultors. Un dels motors econòmics del Pirineu és, efectivament, l'agricultura i la ramaderia. Quines accions concretes té previstes el seu departament per assegurar la viabilitat del sector primari a l'Alt Pirineu?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, per assegurar la continuïtat i la viabilitat del sector agrari i ramader en el cas del Pirineu, doncs, deixi'm dir-li també que..., fer polítiques valentes, que a la segona part de la pregunta les hi detallaré; però, bàsicament, igual que li he contestat a la diputada Ibarra, aconseguir sens dubte que el pagès, que l'agricultor, que el ramader, que els pastors, en el cas del Pirineu, puguin guanyar-se dignament la vida.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies. Permeti'm que em centri en un dels projectes vitals per garantir aquesta continuïtat –i oblidat, per cert, pel seu departament–: el reg de la conca de Tremp, una infraestructura que té més de cent anys. L'última vegada que vostè es va referir a la modernització i ampliació del reg de la conca de Tremp va ser per dir que el 2031 tenien prevista una inversió de 4 milions d'euros. Creu que els nostres agricultors poden esperar? Ja fa massa temps que dura, i, com més dilatem en el temps aquesta obra, menys pagesos quedaran al Pallars Jussà.

Un dels grans dilemes han estat les adhesions. Al seu dia ja les tenien, però se'ls hi demana que les actualitzin. Soc de les que pensen que, efectivament, cal actualitzar-les; però també crec que, ja que ha estat el Govern qui ha dilatat en el temps aquest projecte, no podem demanar que la comunitat de regants assumeixi els costos d'actualitzar una feina que al seu dia ja van fer. Per això li demano que posi fil a l'agulla i que aquest primer semestre del 2023 es destini personal del seu departament a actualitzar el cens i a reprendre el projecte del reg, que, de fet, ja està fet. Aquests 4 milions d'euros que vostè ha anunciat per al 2031 han de ser per al 2023.

I acabo. Quan es va formar el nou Govern, els ramaders i agricultors no van veure amb bons ulls que el departament es convertís en una macroconselleria on d'agricultura i ramaderia ja no en queda ni el nom. Es van sentir menystinguts. I aquest problema hagués tingut fàcil solució si s'haguessin sentit atesos i escoltats quan l'han requerit. I és que una de les de les excuses, quan demanen reunions, és que la conselleria és molt extensa i no s'arriba a tot arreu.

I, seguint amb l'exemple dels regants de Tremp, li han demanat per escrit tres vegades una reunió i no han obtingut resposta, ni tan sols un no. Ara que els electes del territori hem exigint aquesta reunió, s'ha fixat data, però també ens consta que vostè no hi participarà. I, com els regants, tants altres, com algunes associacions de ramaders. Al Pirineu, dins del sector, ja la comencen a conèixer com la consellera que no troba mai la carretera per pujar. (*Rialles.*) És aquest el respecte que li mereixen els ramaders i els pagesos de l'Alt Pirineu?

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, vicepresidenta. Miri, això mateix em diuen a Ripoll: «No ets mai a casa.» De fet, tampoc al despatx; sempre al Pirineu, a les Terres de l'Ebre i a Lleida, com ha de ser, i on faci falta al país. *(Aplaudiments.)*

Viabilitat per al Pirineu, bàsicament en la ramaderia extensiva i en el tema dels pastors, que és vital, eh? I aquesta és la realitat.

Pla estratègic de ramaderia extensiva: importantíssim, vital, acabat i que s'està posant en marxa.

Ajuts a petits escorxadors –importantíssim també–; n'hem fet més de trenta en els últims dos anys.

L'Institut Català de la Llet, que era una de les grans demandes, instal·lat a la Seu d'Urgell per promocionar la llet i els productes làctics, i, en definitiva, també els productors de llet del nostre país.

La prioritització per primera vegada de les zones desfavorides de muntanya en expedients, per competitivitat i per a joves.

Una nova proposta d'ajut, aquesta també nova, a les zones amb baixes limitacions naturals, amb uns imports molt més elevats per hectàrea, evidentment, amb una altitud mitjana superior als 1.500 metres.

Un projecte pilot al Pallars Sobirà, extremadament interessant, sobre temes de paisatges resilients i adaptació al canvi climàtic.

El tema de Tremp. Aquesta consellera està disposada –de fet, ja hi ha segut cinquanta vegades–..., i el director general té aquest tema damunt la taula esperant aquesta actualització. I, evidentment, quan nosaltres parlem de pressupost i fixem un horitzó, no parlem de fer-lo o de realitzar-lo l'any 2030. Això no sé d'on ho ha tret. En qualsevol cas, tenim deu mil hectàrees previstes per modernitzar al canal d'Urgell. Les podem fer demà, si tenim pressupost.

Per cert, una altra cosa: aquest macrodepartament li ben asseguro que no el va dissenyar la consellera Teresa Jordà, sinó un senyor que es diu Jordi Sánchez, i, en aquest cas, el president de la Generalitat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els resultats educatius.

Pregunta al Govern sobre els resultats educatius

310-00432/13

Formula la pregunta a la diputada Judit Guàrdia i Torrents, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Judit Guàrdia i Torrents

Gràcies, vicepresidenta. Presidenta Borràs... Conseller Cambray, tornem a parlar de resultats educatius, sí, dels resultats de les competències bàsiques. I ho fem i ho farem tant com calgui, perquè han estat uns resultats decebedors. La pandèmia hi ha incidit, evidentment que sí, però ja fora hora que canviéssim aquesta mentalitat que els penja l'etiqueta d'«alumnes de la covid». Desempalleguem-nos-en i posem-nos a treballar de valent per garantir el millor futur per als alumnes catalans, que també són el nostre, de futur.

S'han fet coses per revertir aquesta situació, sí, però no n'hi ha hagut prou. El curs 20-21, per exemple, els protocols Escoles obertes, escoles segures van garantir una presencialitat del cent per cent en tots els nivells educatius en començar i en acabar el curs. El 21-22 es va fer un pla d'actuació que establia les bases per garantir el dret de tots els infants i joves a una educació de qualitat. Aquestes mesures haurien hagut de minimitzar l'impacte de la pandèmia, però no ha estat així. És més, en

l'avaluació de la competència matemàtica de quart d'ESO, els resultats fins i tot han estat els més baixos des que es realitzen aquestes proves.

Anem al tercer punt, postpandèmia. Per al 2023 s'han anunciat unes mesures compensatòries que, en línies generals, serien el reforç de la formació permanent del professorat, l'impuls d'activitats a les escoles, una prova oral censal de llengua catalana i aranesa en les avaluacions de competències bàsiques a sisè de primària i quart d'ESO –de la qual, per cert, no ens consta que hagin arribat instruccions als centres. Totes aquestes mesures, tanmateix, estan expressades en futur i ja hem enllestit el primer trimestre.

Per això, i perquè ens preocupa l'impacte d'aquests mals resultats en els propis alumnes i en la societat, li voldríem preguntar quines d'aquestes mesures del 2022-23 incidiran efectivament en la millora dels resultats ja de les properes proves de competències bàsiques; quina calendarització tenen prevista per garantir la millor organització possible per als centres?

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació (Josep González-Cambray)

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades i diputada Guàrdia... De fet, aquesta pregunta –també gràcies per fer-la– també és molt oportuna, perquè ens permet explicar-nos. El context és important. I què ens diu el context? El context ens diu que de tots els països en què s'han avaluat els resultats acadèmics després de la pandèmia, de tots els països, Catalunya és dels que menys ha baixat. Catalunya ha baixat molt menys que països com Noruega, Suïssa, Bèlgica o Països Baixos.

I això s'explica perquè hi ha una relació directa entre la baixada de resultats i el temps que han estat tancades les escoles. I, per això, avui aquí em dona l'oportunitat, una altra vegada, de fer un reconeixement a l'èxit que va suposar –i no va ser gens fàcil– obrir les escoles a Catalunya i que fóssim dels països en què menys temps van estar tancades.

Per altra banda, si mirem on s'han avaluat aquestes competències bàsiques a l'Estat espanyol, només s'han avaluat a Catalunya, a Euskadi i a Navarra. I Catalunya torna a ser el territori on menys han baixat els resultats. Els altres territoris, a comunitats autònomes del territori espanyol, no saben quant ha baixat perquè no s'ha avaluat; directament han preferit mirar a una altra banda per no sortir malament a la foto.

Tot i així, com sempre fem des del Departament d'Educació, quan identifiquem qualsevol situació que no ens agrada, qualsevol situació que és millorable, ens posem a actuar, fem que les coses passin i fem plans d'acció per tal d'acompanyar els nostres mestres a fer-ho avui una mica millor del que ho fèiem ahir.

I això és el que hem fet desplegant quatre plans de compensació. Vostè s'hi referia i ho explicava molt bé. Matèries que requereixen l'escolarització per ser adquirides. Hem fet un pla de reforç ja des de l'inici d'aquest curs... Tots aquests plans ja es porten a terme des de l'inici del curs 22-23.

I ho hem fet en matemàtiques, acompanyant els mestres amb noves maneres d'ensenyar, amb un curs de matemàtiques amb més formació; en català, serà la primera vegada que es faran proves censals de competències orals a sisè i a quart d'ESO; més formació del C2; pla d'impuls i acceleració de l'ús del català; en anglès –molt important–, més formació, més intercanvi i més conversa. I em guardo..., quinze segons –perdó.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Repregunta, diputada? (*Pausa.*) Per repreguntar, té la paraula la diputada Judit Guàrdia i Torrents.

Judit Guàrdia i Torrents

Preguntàvem quines incidiran en el resultat ja del 22-23. Hi ha algunes d'aquestes mesures que estan previstes per al 23-24, de fet. I la calendarització de cara a les proves orals, que em sembla que les escoles no en tenen les dades concretes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Doncs perfecte. Les proves orals..., rebran els centres properament totes les instruccions que calguin. Em permet dir-li...? Pel que fa a l'anglès, per exemple, el que fem aquest curs: l'1 de gener incorporem 3.566 mestres i professors nous. D'aquests, 421 són d'anglès. És l'especialitat més demanada a secundària.

I, si m'ho permet, també de cara a aquest curs, hem passat de cinc-cents a set-cents centres de complexitat, on despleguem totes aquestes mesures posant-hi especial accent.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre els delictes de malversació

310-00423/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els delictes de malversació. Formula la pregunta la diputada Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Quin és el capteniment del Govern de la Generalitat republicana en els casos de malversació?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà i Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, doncs ni mitja rebaixa per cap cas de corrupció o malversació.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Es maravilloso vivir en un país donde la malversación es psicológica. En Madrid, Esquerra Republicana se está cubriendo de gloria. Presumen de noventa años de honradez, casi tanto como los cien de los que presumía Felipe González, mientras promueven cambios penales que, ciertamente, van a sacar de la cárcel o van a impedir que entren muchos *represaliats de l'U d'Octubre*, como a ustedes les gusta llamarles, pero también casi todos los encausados del *tres per cent* –gràcies, Esquerra–; José Antonio Griñán y otros condenados por los ERE –gràcies, Esquerra–; hasta alguno del PP se va a librar –gràcies, Esquerra. Encima, en Madrid mucha gente se va a creer que todo esto es culpa de los catalanes, de todos.

Llama la atención que *la mà esquerra* pretenda hacernos creer que no sabe qué hace *la mà dreta*. A ver, si malversar no es robar, ¿por qué leemos en la prensa que la Generalitat republicana *republicanament* revoca subvenciones por valor de

308.000 euros a las entidades Igman y Catmon, controladas por nuestro viejo amigo el diputado de Junts per Catalunya Francesc de Dalmaes?

Cuando digo «viejo amigo» no lo digo por decir, ¿eh?; yo misma fui colaboradora en Nueva York de la revista *Catalan International View*. El señor Dalmaes en persona me encargó varios artículos, y yo no salía de mi asombro de lo bien pagados que estaban. Vamos, que ni las terceras de *ABC* o las columnas de *El País*.

A partir de 2016 se empezó a hablar de irregularidades, de investigaciones judiciales; se fue sabiendo que todos estos negociados del señor Dalmaes habían llegado a recaudar más de 400.000 eurazos en ayudas de la Generalitat en solo dos años, más lo de la Diputación de Barcelona, más esto, más lo otro... En fin, que al final aquellos artículos que a mí me parecían tan bien pagados eran una gota en un mar de desvíos y de despilfarro.

Algo habrán notado ustedes también cuando le han metido un tajo de 308.000 euros a subvenciones ya aprobadas –*gràcies*, Esquerra. Pero, entonces, ¿por qué niegan que la malversación existe, cuando la han tenido, la tienen, bien cerquita? ¿No será que lo que pretenden es que solo puedan malversar quienes ustedes quieran y cuando ustedes digan?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputada... Bé, no sé què la sorprèn, perquè els parlaments legislen, adopten modificacions de lleis, en funció de canvis socials, canvis polítics que es produeixen, i sort n'hi ha que evolucionem. En tot cas, és el que han fet el Congrés, el Senat, o el que fa aquest Parlament, a diferència de qui aprofita, doncs, la justícia o l'alta judicatura –perquè d'això no se'n pot dir «justícia»– per guanyar al jutjat el que no pot guanyar a les urnes.

Perquè, efectivament, com li deia, de malversació, de corrupció..., ni mitja rebai-xa per a l'enriquiment personal a tercers. Per tant, compromís ferm del Govern amb la lluita contra la corrupció. També per al qui utilitza el patrimoni públic amb finalitats privades. Per tant, nosaltres som un govern obert, transparent, col·laboratiu. I, en tot cas, el tema de les subvencions és reglat; es donen o no es donen, es revoquen o no es revoquen, en funció d'un reglament que està molt clar.

En qualsevol cas, i en qualsevol cas referent al canvi legislatiu de malversació, que és la pregunta que em fa, hem revertit la reforma del Partit Popular; una reforma que, de fet, va ser *ad hoc*, va ser dedicada: dedicada a perseguir el referèndum, dedicada a obrir la porta a l'arbitrarietat i a la subjectivitat, seguint la dissidència.

I, efectivament, en un moment determinat, la política es va parapetar davant..., en aquest cas, darrere de la justícia, de l'alta judicatura. I a la judicatura li ha agradat el poder i no el vol deixar. Per tant, manca de separació de poders gravíssima, antide-mocràtica, indissimulada parcialitat.

I, escolti, jo ja sé que no la convenceré, però un company seu de professió, l'Iñaki Gabilondo, va dir unes paraules molt encertades, i és que a l'Estat espanyol la justícia no és cega, és bònica, i només mira amb l'ull dret. I, en aquest sentit, els jutges no poden suplantar la voluntat popular o la sobirania popular. I això l'hi dic jo.

Per tant, aquests darrers dies hem escoltat sortides de to absolutament irresponsables, o per deixadesa o per mala fe. Però, en qualsevol cas, el que fem, el que hem fet, el que s'ha fet, és no ajornar la necessària modificació d'aquests delictes. I, en qualsevol cas, s'ha fet amb moltes hores d'esforç, amb molta convicció, que és com es fan les coses per transformar la política.

Fins ara.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el tractament d'Espanya a la televisió pública catalana.

Pregunta al Govern sobre el tractament d'Espanya a la televisió pública catalana

310-00433/13

Formula la pregunta el diputat Alberto Tarradas Paneque, del Grup Parlamentari de VOX.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Señora *consellera*, ¿le parece a usted bien que desde la televisión pública de Cataluña se insulte sistemáticamente a España?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputat... Bé, l'extrema dreta, tant és que parli de seguretat, tant és que parli de mitjans de comunicació com de canvi climàtic, sempre tendeix a la simplificació del debat polític, i això ens porta al populisme. O, dit al revés, el populisme ens porta a la simplificació, i la simplificació excessiva és mediocritat.

Per tant, no faci judicis parcials, simples, amb relació a coses puntuals, a anècdotes. TV3, Catalunya Ràdio, tots els mitjans públics..., són hores i hores d'emissió, de servei públic, de qualitat en els continguts, de diversitat d'opinions i també de bon entreteniment.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Vamos a ver, señora *consellera*. Han convertido a todos los catalanes en accionistas forzosos de unos medios de comunicación públicos que les silencian, les humillan, les señalan con el dedo y les insultan. Los catalanes pagan más de 240 millones de euros –ahora les quieren inyectar 100 millones de euros más– por unos medios que ponen a sueldo activistas en horario abierto para soltar todo tipo de barbaridades, sin que nadie en el Govern ni en la corporación haga absolutamente nada.

La semana pasada, en el programa de TV3 *Zona Franca*, el presentador realizó un gag de muy mal gusto donde se hacía apología de la quema de banderas españolas y se representaba un partidario de la unidad de España como un rapado violento y drogadicto.

Desgraciadamente, esto no es una excepción. En los últimos meses hemos visto programas donde se ha insultado a la Guardia Civil, a los católicos, a los gitanos; se ha tratado de paletos e incultos a los andaluces; a los españoles se les caracteriza de forma habitual como «ñordos», y el presentador Joel Díaz empieza todos sus programas con un «bona nit i puta Espanya». E incluso tuvimos que escuchar las fantasías sexuales de Jair y Puyu con la princesa Leonor, una menor de edad.

Y, por si fuera poco, han utilizado TV3 para hacer un llamamiento a los televidentes a que identifiquen y señalen a sus vecinos no separatistas con el objetivo de articular campañas de presión contra sus familias. Y lo peligroso de todo esto es que, mientras ustedes utilizan la televisión para señalar, en la calle otros tiran las piedras.

Estas prácticas sectarias deben acabar, y lo que sucede en TV3 también es culpa del Partido Socialista de Cataluña, que prometió unas grandes reformas y al final vimos que lo único que querían era repartirse los sillones. El Partido Socialista ha vuelto a claudicar ante los separatistas, permitiendo que TV3 siga siendo el altavoz mediático del golpe de estado separatista de 2017.

Señores diputados, no hay reforma posible. Y tenga muy claro que, más pronto que tarde, y en cuanto tengamos la más mínima oportunidad, vamos a cerrar TV3.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputat..., bé, vostè ha fet referència a programes d'humor que són monòlegs, són entrevistes d'actualitat política, social, de caràcter humorístic clarament. I en aquest país, com en qualsevol democràcia, hi ha una cosa que se'n diu «llibertat d'expressió», que són drets fonamentals. Ja sé que a vostès els hi queden lluny, però és un dret fonamental. I, evidentment, també hi han límits a l'humor –i n'he parlat abans en l'anterior pregunta–, que són, doncs, en fi, les persones vulnerables, la vida privada de les persones.

Vostè fa referència a programes *late night*, que són en un codi humorístic de sàtira, d'ironia, de transgressió, de to controvertit, certament, que poden agradar o no agradar, fer gràcia o no fer gràcia, però que..., una altra cosa és censurar-los.

De fet, fa poc s'ha fet viral un vídeo en el qual en un *late night* espanyol es fa mofa del tió, dels nens i les nenes catalanes, de la independència. A mi em pot fer gràcia o no fer gràcia i em pot no agradar, però, en qualsevol cas, no ho trobo ofensiu, no ho trobo censurable i no trobo que siguin insults, sinó que hem d'entendre el context, el moment, el buscar la sacsejada, el buscar aquest punt de provocació, ser punyent. I, per tant, no cal dir ni fer el crit al cel, amb relació a això, ni qüestionar els professionals.

De fet, Catalunya és pionera en programes d'humor –ho ha sigut sempre–, i amb una pedrera, amb un planter d'humoristes importants. De fet, amb grans trajectòries: premi Ondas, Andreu Buenafuente; Premi Nacional de Comunicació, *Polònia*. Altres premis que han tingut, doncs, altres humoristes –llista molt llarga. Per tant, l'humor és cultura, i la televisió és cultura.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'etapa no obligatòria del sistema educatiu.

Pregunta al Govern sobre l'etapa no obligatòria del sistema educatiu

310-00424/13

Formula la pregunta la diputada Nogay Ndiaye i Mir, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Nogay Ndiaye i Mir

Gràcies, vicepresidenta. Senyor conseller, durant aquest 2022, la cantarella més repetida del departament, l'anunci estrella de millora del sistema educatiu, ha estat la gratuïtat de la infantil 2, una mesura anunciada a bombo i platerets arreu del país amb la que garantia que tots els infants de Catalunya en aquesta etapa educativa gaudirien d'accés universal i gratuït. Però, malauradament, com tots els seus anuncis i mesures, ha resultat ser una veritat a mitges, un pedaç que en absolut resol les mancances del nostre sistema educatiu.

En primer lloc, aquest accés universal i gratuït a I2 només ho és per a aquelles famílies *afortunades* que han tingut la sort d'aconseguir una plaça pública. Però, què passa amb els milers de famílies d'arreu del territori que no aconsegueixen una plaça pública? Doncs ja l'hi dic jo, senyor conseller: que es queden sense poder gaudir d'un dret que els hauria d'estar garantit, com és l'accés a l'educació en la primera etapa.

Només a Barcelona, més de tres mil famílies es van quedar sense plaça a les escoles bressol municipals. I quants milers més a la resta del territori? Una etapa que ha demostrat comportar grans beneficis per al desenvolupament dels infants i per a la detecció precoç de malalties i trastorns de l'aprenentatge, ara inaccessible per a milers d'infants.

I, si amb això no n'hi hagués prou, a hores d'ara, només tres mesos després de l'inici del curs escolar, ja hi ha ajuntaments que amenacen amb tornar les claus de les bressols per manca de recursos per fer front a les despeses. Fins ara, el finançament de les escoles bressol era assumit per tres agents: una tercera part la pagava el departament; una altra tercera part, els ajuntaments, i una altra tercera part, les famílies, a raó de 1.600 euros. Amb la seva gran mesura estrella, el departament paga aquests dos terços, però, com ja li han fet saber tant la Diputació de Barcelona com diferents ajuntaments de tot el territori, el càlcul del cost de la plaça que fa el departament és totalment fictici.

Per tant, senyor conseller, pensa anunciar també a bombo i platerets un nou càlcul del cost de la plaça a l'escola bressol? La seva mesura estrella garantirà l'accés universal i gratuït a l'educació infantil a totes les famílies, sense deixar-ne milers fora? I com garantirà que els ajuntaments no facin fallida intentant sostenir les escoles bressol i les d'infantil i primària per fer front als costos que hauria d'assumir el Departament d'Educació, com són el subministrament, la neteja i el manteniment dels edificis?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Diputada Ndiaye, bé, en zero-tres és important saber el que ha passat els darrers deu anys.

Els darrers deu anys... El que ha passat és que el curs 2022-23 la Generalitat, el Govern, deixa de finançar aquesta aportació als ajuntaments per contribuir amb el finançament del zero-tres. La passada legislatura, el conseller Bargalló recupera aquest finançament de cara al curs 19-20 i tornem a finançar totes les places del zero a tres més el retorn del deute dels darrers set anys, que no s'havia pagat per part de la Generalitat –aquest context és important. Aquest curs, per primera vegada a la història, el que fem és sumar-hi i incrementar-hi el suport als ajuntaments per al finançament de la gratuïtat de l'escolarització de les famílies d'infantil 2.

Per tant, el que fem és gratuïtat d'escolarització de les famílies d'infantil 2. No fem universalitat. En cap moment hem dit que fèiem universalitat; no ho fem. Precisament per això, amb una oferta de zero-tres en què hi han 42 escoles del Departament d'Educació, 942 dels ajuntaments i 747 privades, el que fem és avançar, iniciar la gratuïtat d'escolarització a infantil 2, i en la mesura que puguem farem infantil 0 i infantil 1 –i tant que sí. I el que fem és acompanyar els ajuntaments amb aquest finançament. I són els ajuntaments els que, si incrementa l'oferta..., els dos propers anys hi hauran fons europeus. No fem universalitat, fem gratuïtat. Això ho hem dit des del primer dia.

I el que fem també és cobrir el que pagaven les famílies per escolarització el curs 21-22. Per tant, no és veritat..., si hi ha algun ajuntament de tot el país que diu que amb motiu de la gratuïtat de l'infantil 2 se li han incrementat els costos, no és veritat –no és veritat. Nosaltres el que fem és cobrir –torno a dir-ho, eh?– el que pagaven les famílies el curs 21-22. I, a través d'aquest acord al que em referia, amb la Federació de Municipis, amb l'Associació de Municipis, per desplegar aquesta gratuïtat –un acord que vam fer a l'abril–, creem una comissió on, si hi ha algun ajuntament al país que se li ha incrementat el cost perquè no feia tarifació social, perquè la mitjana del que aportaven les famílies és superior a 1.600 euros, ens ho mirarem, ho treballarem i ho ajustarem.

Per tant, aquest Govern com mai aposta pel zero-tres, una etapa d'equitat, d'igualtat d'oportunitats i de cohesió social per primera vegada a la història.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les polítiques d'habitatge per mobilitzar el parc de pisos buits.

Pregunta al Govern sobre les polítiques d'habitatge per a mobilitzar el parc de pisos buits

310-00425/13

Formula la pregunta la diputada Susanna Segovia Sánchez, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, aquest Parlament ha constatat moltes vegades la ineficàcia i la ineficiència de les polítiques d'habitatge de la Generalitat de Catalunya en els últims deu anys. Catalunya és on hi ha més desnonaments. Estem amb un parc públic molt per sota de les necessitats de Catalunya, molt lluny de la mitjana europea. Un pla territorial sectorial de l'habitatge amb més d'una dècada de retard. I, a més a més, milers i milers de pisos buits, d'habitatges que no compleixen la seva funció social i que no estan complint la llei pel dret a l'habitatge.

Segons *Crític*, 35.000 habitatges en mans de grans tenidors que fa més de dos anys que estan buits, i la Generalitat pràcticament no ha fet re per mobilitzar aquest parc de pisos buits. Una de les eines que tenia la Generalitat era justament l'impost que grava el fet de tenir un habitatge desocupat, l'impost de pisos buits; un impost que ha sigut ineficient en la seva funció de dissuasió, perquè, bàsicament, amb totes les bonificacions que tenien i com s'aplicava, la majoria de grans tenidors s'esvalviaven haver-lo de pagar. Pagaven pocs i pagaven molt poc.

Amb el nostre acord hem prioritzat intervenir en el tema de mobilització de pisos buits. Un és el tema de l'impost. Hem augmentat un trenta-tres per cent la quota, s'han reduït les bonificacions perquè no les puguin utilitzar com a excusa i, a més a més, en cas de transmissió, es mantindrà la desocupació.

Però hi han altres eines que també estan a l'acord i que també té vostè: té la inspecció, té la sanció prevista per la llei –que podria arribar fins a 900.000 euros–, i, si no és suficient amb la sanció, pot expropiar forçosament, expropiar-ne l'ús fins a set anys, fins i tot en aquests casos.

Conseller, la pregunta és: per una vegada, de veritat, la Generalitat serà activa i valenta per mobilitzar el parc d'habitatges buits que hi ha a Catalunya?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Juli Fernández Oliveres, conseller de Territori.

El conseller de Territori

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Segovia, crec que compartim..., bé, no ho crec, no, ho sé, perquè hem signat un acord; compartim els objectius d'utilitzar totes les eines que tenim al nostre abast per tal de garantir aquest dret recollit en infinitat de textos legals que és el dret a l'habitatge, i fer-ho amb totes les capacitats que puguem. Vostè en plantejava algunes que recull el nostre acord: l'increment de l'impost a pisos buits –l'augment d'aquest trenta-tres per cent–, les sancions, les inspeccions, i també la utilització de totes les eines legals i jurídiques que tenim a disposició i de que ens hem dotat en aquest Parlament, no? –vostè parlava de la cessió d'ús.

La mobilització d'habitatges buits és un instrument que ens permet, en un temps raonable, poder fer front a situacions principalment d'emergències. I en la compareixença jo vaig poder compartir amb vostès la voluntat també del Govern d'abordar, de manera prioritària, aquesta situació en les mesos d'emergència que tenim a tot el país, amb l'objectiu d'anar a zero i utilitzar el màxim d'instruments que tinguem.

En la rèplica, si li sembla bé, continuaré amb la meua explicació.
Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Sí, conseller, és cert que hem arribat a un acord. També és cert que ha costat bastant, ha sigut un tema que s'ha hagut de treballar molt i que no és tot lo ambiciós que a nosaltres ens agradaria. Perquè, per exemple, una de les mesures que demanàvem era reduir de dos anys a un any el temps de desocupació dels habitatges, perquè llavors no serien 35.000, és que segurament doblaríem la xifra.

Una altra qüestió són les inspeccions, que s'hi han de posar els recursos de veritat, perquè també sabem totes les trampes que fan els fons d'inversió, els fons especuladors, per evitar ser considerats habitatges buits.

Una altra qüestió és que molts d'aquests habitatges estan ocupats per famílies en situació de vulnerabilitat. Se'ls ha d'obligar a oferir lloguer social. Hi ha també habitatges buits en mans de petits tenidors. Aquí ha d'haver-hi una estratègia clara d'incentius perquè els posin en un parc de lloguer social.

Conseller, al final la pregunta serà si, amb aquest Govern i amb la seva conselleria, per una vegada, als fons d'inversió els hi sortirà car tenir pisos buits.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller de Territori.

El conseller de Territori

Gràcies, diputada. Jo crec que la qüestió està en que amb el Govern actual, amb el Govern republicà, amb l'acord a que hem arribat amb vostès, tinguem la capacitat de que tots aquests pisos buits dels grans tenidors estiguin a disposició de la gent. Que els hi surti car, si segueixen estant buits, no ens serveix de re. Per tant, jo crec que el nostre objectiu compartit és que aquests pisos buits estiguin a disposició de la gent, que tinguem aquesta capacitat.

I, evidentment, segur que tenir aquests incentius positius perquè estiguin plens de vida i no buits, com l'increment de l'impost i les sancions i les inspeccions, i poder utilitzar les eines legislatives que tenim a disposició per poder-los mobilitzar, de ben segur que ens ajudaran a complir aquest objectiu.

Per tant, jo crec que podem treballar conjuntament. Crec que és un consens molt ampli; que la majoria de la gent d'aquesta societat i d'aquest Parlament el que vol és que tinguem el màxim de recursos habitacionals a disposició de la gent, i aquest serà el compromís de treball, que no serà senzill, segur, però si tots i totes treballem en la mateixa direcció, tenim més possibilitats d'èxit.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Continuem per les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'absència de beneficis per a la societat catalana del procés separatista

317-00245/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Formula la pregunta el diputat Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias. ¿Qué beneficios tangibles ha obtenido la sociedad catalana del proceso separatista?

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Senyor diputat, m'alegra molt, doncs, que vostè ens animi en aquesta cambra a continuar endavant el procés cap a la independència del nostre país, entenent que aporta beneficis per a la ciutadania.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias. Hace diez años se inició el proceso separatista en Cataluña, y podemos preguntarnos a quién ha beneficiado todo esto que hoy trasladan a la política española. Es evidente que a los políticos de Esquerra les ha ido muy bien, ahora podrán malversar libremente de la mano de Pedro Sánchez. Pero ¿qué beneficios tangibles ha obtenido la sociedad catalana? Creo que también es un buen momento para analizarlo.

Uno. Cataluña, a la cola de la competitividad fiscal. Índice Autonómico de Competitividad Fiscal elaborado, entre otros, por el Institut Català Ostrom, poco sospechoso de españolista.

Dos. Cataluña, a la cola del dinamismo inmobiliario. Informe presentado el 14 de julio de este mismo año, Universitat Pompeu Fabra.

Tres. Cataluña, a la cola del gasto educativo y sanitario por habitante. Informe del Instituto Nacional de Estadística.

Cuatro. Cataluña, a la cola de la recuperación turística tras la pandemia. Informe Exceltur, con participación de agentes turísticos catalanes.

Cinco. Cataluña, a la cola en la gestión de la dependencia. Noticia publicada..., diari Ara, 24 d'octubre de 2022. Dades recollides per l'Observatori de la Dependència.

Sis. Catalunya, a la cua en energies renovables, fet que provoca la publicació del manifest «Renovables, o una Catalunya a la cua», signat, entre d'altres, per l'Enric Sala, Kilian Jornet, Pere Renom o Marc Reguant. Supongo que no culparán de esto al PP madrileño.

Y es que no dejan ustedes títere con cabeza. No hay un solo indicador en el que no hayan dejado a Cataluña en la cola. Comunicado de la Organización Interprofesional Láctea: «Cataluña, a la cola en el consumo de productos lácteos.» Ni los yogures, se salvan de ustedes.

Y esa es su manera de entender la política. Señor Aragonès, señor Salvador Illa, también: ustedes, a salvo, legislando exclusivamente para salvar sus posaderas; pero, mientras tanto, Cataluña en decadencia y a la cola en todo. Y eso es una manera de entender la política deleznable, señor Aragonès; le repito, deleznable.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, s'ha deixat una dada: el PP, a la cua del Parlament, com a darrer grup de la cambra. (*Alguns aplaudiments.*) Potser és una de les conseqüències del procés d'independència, la seva residualització progressiva i accelerada dins de la societat catalana. En tot cas, tot el respecte pels vo-

tants del seu partit, que formen part, evidentment, amb el conjunt de la ciutadania, d'un país que té moltes xifres en positiu, moltíssimes xifres en positiu.

I li agraeixo molt la pregunta, perquè em dona l'oportunitat de subratllar-les. Creixement del PIB acumulat 2014-2019, fins a l'inici de la pandèmia: mitjana de Catalunya, 2,8; mitjana de l'Estat, 2,6; zona euro, 1,9. Darrera xifra, tercer trimestre del 2022: creixement de Catalunya, 4,3; creixement de la mitjana de l'Estat, 3,8. Valor afegit brut, pes de la indústria a la nostra economia: 20,3 Catalunya, 16,9 l'Estat espanyol. Catalunya, líder d'inversió estrangera directa en béns de capital, és a dir, no en compra d'empreses; en construcció de fàbriques, en compra de maquinària, en creació de laboratoris: Catalunya, 18.018 milions d'euros el 2021, i –vostè ha referència a Madrid– Madrid, 11.319. Catalunya, líder de captació de projectes dels fons europeus: Catalunya capta un de cada dos euros d'inversió estrangera de tot l'Estat en recerca i desenvolupament.

Però, el més important: per què són bones, aquestes xifres? Tot i que hi ha sempre marge de millora, per què són bones? Perquè es tradueixen en més llocs de treball per a la ciutadania i en una economia més resilient. Llocs de treball, mitjana de l'atur de l'Estat, dotze per cent; a Catalunya, un nou. I les darreres xifres d'inflació situen la inflació catalana per sota de la mitjana estatal.

Doncs a Catalunya potser aquests anys li han anat força bé.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'opinió del president del Govern espanyol respecte a la fi del procés separatista i la necessària homologació de l'acció del Govern als paràmetres d'una democràcia liberal moderna

317-00242/13

Formula la pregunta el diputat Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Señor *president*, ¿comparte usted con el presidente Sánchez que el *procés* se ha acabado?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

No.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Señoría, dígaselo usted al señor Sánchez; explíquesele, por favor. Mire, lo que sí que podemos tener claro es que la lógica perversa del *procés* ha contaminado definitivamente la vida pública del conjunto de España.

El *procés* ha sido un verdadero fracaso para Cataluña: ni mejor autogobierno, ni mejor gestión, ni mejores infraestructuras, ni nada. En lo único que por desgracia sí ha triunfado es en colonizar la política española –ustedes, que, por cierto, hablan tanto de colonos–: lo que está ocurriendo estos días con el Gobierno de España, retorciendo las leyes para consumar el asalto al Tribunal Constitucional y al Consejo General del Poder Judicial, es un *déjà vu* de lo que ustedes hicieron en este Parla-

mento hace cinco años. Esa lógica perversa que erosiona las instituciones del Estado desde las propias instituciones del Estado ya tuvo su antesala cuando Montilla encabezaba manifestaciones contra el Tribunal Constitucional. Pero ustedes la han sublimado ahora y Pedro Sánchez la traslada al Gobierno de España.

Ayer la Comisión Europea respaldó la decisión del Tribunal Constitucional de suspender el intento de Sánchez de cambiar las reglas del juego democrático por la puerta de atrás. Y hace dos meses el comisario Reynders, de Justicia, de la Unión Europea, le reprochó a usted su desprecio por las resoluciones judiciales. Suerte tenemos los españoles de que nuestro país forme parte de la Unión Europea, que nos protege tanto de quienes hace cinco años intentaron privarnos de nuestra ciudadanía española como, ahora, de quienes desde el Gobierno de España desprecian al poder judicial.

Señor Aragonès, en este Parlamento se ha aplaudido a personajes investigados judicialmente por terrorismo, se han tachado de represión las actuaciones judiciales contra un gobierno prepotente que se saltó las leyes; han despreciado y hostigado al poder judicial, pero han aplaudido ruidosamente las decisiones judiciales cuando han absuelto a alguno de ustedes.

Señor Aragonès, los tribunales –el Tribunal Constitucional– están también para limitar la prepotencia de los políticos. Por mucho que el procesismo no quiera entenderlo, les pido que recapaciten y homologuen sus políticas con los parámetros de una democracia liberal moderna.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, en una democràcia liberal moderna, les institucions, especialment aquelles que tenen la funció d'àrbitre o aquelles que tenen la responsabilitat de ser el màxim òrgan de govern d'un dels tres poders de l'Estat, que és el poder judicial, es renoven quan toca. I a l'Estat espanyol no s'han renovat simplement perquè, com que la renovació també es basa en el vot que es fa a les Corts Generals, quan la dreta espanyola ha perdut la majoria a les Corts Generals el que fa és..., es dedica a bloquejar-ne la renovació per impedir que les normes que han servit per renovar i actualitzar el Tribunal Constitucional i el Consell General del Poder Judicial en els darrers quaranta anys..., ara, que no tenen majoria, intentar bloquejar-les i que no s'apliquin.

I això és el que afecta una democràcia liberal moderna de forma intensa. Ja que li agrada a vostè parlar de la Comissió Europea..., la Comissió Europea ha traslladat la urgència, la necessitat imperiosa d'una renovació de la cúpula del poder judicial. En aquests moments, la cúpula del poder judicial i una majoria del Tribunal Constitucional estan capturades pels interessos polítics del Partit Popular amb la seva conivència. I això no fa res més que agreujar l'estat precari de la democràcia a l'Estat espanyol.

Tornant a l'inici de la seva pregunta, vostè em preguntava quines qüestions concretes s'han obtingut en tots aquests darrers anys. I mencionava aspectes relatius a infraestructures o a finançament, aspectes en què, per altra banda, el coneixement de les seves iniciatives en aquests dos àmbits és zero, perquè no sabem, no coneixem ningú..., i crec que a vostè li costaria enumerar una sola iniciativa que vostès hagin portat a terme per a la millora del finançament de Catalunya o la millora de les infraestructures que corresponen a l'Estat al nostre país.

I, en tot cas, sí que en un determinat moment la situació política a Catalunya es va contagiar d'algunes coses de l'Estat. I és que vostès van aprofitar la situació de Catalunya per generar més crispació en aquest país i per guanyar vots a la resta de l'Estat.

Però, en tot cas, com que tot el que puja baixa..., vostès van pujar molt en un determinat moment, i ara baixen tant que, bé, suposo que desitgen que les eleccions a totes les cambres tardin en arribar. Bones festes, senyor Carrizosa.

(Rialles i aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el calendari previst per als pressupostos del 2023

317-00244/13

Formula la pregunta la diputada Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia a totes i a tots. President, la setmana passada En Comú Podem i el Govern de la Generalitat van fer un pas important pels pressupostos de Catalunya del 2023. Tenim un bon acord, que jo crec que respon a la pregunta principal del moment, que és qui paga els costos d'aquesta crisi d'inflació: o els salaris de la gent treballadora o els que més tenen.

Aquestes negociacions han sigut difícils, complexes –m'ho deuen haver sentit dir en més d'una ocasió–, però jo crec que, finalment, vam fer moure el Govern i tenim un acord on guanya el sentit comú. Un sentit comú a favor de rescatar la nostra sanitat pública i que puguem ser ateses per la nostra metgessa de capçalera en un termini màxim de cinc dies. Un sentit comú també a favor d'allargar la rebaixa del preu del transport públic i fer de Catalunya un país de trens, amb 4.500 pisos més per a habitatge públic, també amb un impost de solidaritat català. I un sentit comú que, davant la crisi energètica i climàtica, aposta per les renovables i per la planificació.

Per això, president, li volem preguntar quin és el calendari que té vostè previst per poder tirar endavant aquestos pressupostos.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyora diputada, deixi'm començar agraint la feina feta, conjunta, pel seu grup i pel Govern, que ha permès arribar a un acord sobre els pressupostos de la Generalitat del 2023. Un acord ambiciós, que, evidentment, és fruit de negociacions i, per tant, de cessions i de guanys mutus. I, en aquest sentit, volia agrair-li la responsabilitat no respecte al Govern, sinó sobretot respecte a la ciutadania, que és el que demana: que en aquesta situació de complexitat, d'incertesa, de dificultat, estiguem al seu servei per arribar a acords.

La voluntat per part meua és que els pressupostos es puguin tramitar al Parlament al més aviat possible. És evident que amb dos no n'hi ha prou, que necessitem la suma de més grups parlamentaris. Podem arribar a un gran acord de govern, a un acord de govern sobre pressupostos, evidentment. I, per tant, la meua voluntat és que es puguin portar al Parlament al més aviat possible i ser aprovats, doncs, aquests pressupostos, aquí a la cambra.

Per tant, en les properes setmanes estic convençut que acabarem de culminar aquest treball d'acords previs, i, per tant, podrem tenir el pressupost vigent com més aviat millor.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. Li he de dir que compartim aquesta urgència, aquesta necessitat d'accelerar el calendari dels pressupostos, perquè cada dia que Catalunya passa en pròrroga pressupostària és un dia més en què la nostra sanitat pública està al límit o en què els seguim posant una catifa vermella als especuladors immobiliaris.

N'hi ha alguns que estan comentant que aquest acord de pressupostos obrirà un nou cicle polític a Catalunya. I és clar que nosaltres volem obrir un nou cicle polític a Catalunya, però sobretot un nou cicle on treballar per uns pressupostos –i ara ho deia també vostè–...; treballar per uns pressupostos res té a veure amb donar suport o no a la minoria de govern.

En el nostre cas, seguim mantenint grans diferències amb el Govern de la Generalitat, però és que els he de dir: aquí el que tenim és un país que necessita pressupostos, pressupostos ambiciosos. I per això la diatriba del 2023 està entre el bloqueig o la utilitat. I aquí cada grup parlamentari haurà de decidir de quin costat està.

Nosaltres jo crec que humilment hem demostrat que estem del costat de la gent, dels pressupostos i de la utilitat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, diputada. Les coses bones, si sabem que són bones, no cal fer-les esperar. I aquests seran uns pressupostos bons per al país, i, per tant, no s'haurien de fer esperar innecessàriament.

Evidentment, com en tota negociació, doncs, cada procés necessita el seu temps per arribar a acords, però en les darreres set setmanes de negociació hem portat a terme, amb el conjunt dels grups que han mostrat la seva disponibilitat a poder arribar a un acord de pressupostos, més de trenta trobades conjuntes.

I per què hem d'esperar a augmentar, per exemple, el vuit per cent de l'IRSC, que vol dir augmentar el vuit per cent les prestacions socials que per a més de cent mil famílies a Catalunya són essencials per sobreviure cada mes? Això ho podem tenir a principis d'any o ho podem tenir a finals del primer trimestre. Per tant, si és bo, no cal fer-ho esperar.

Per què hem d'esperar l'augment que necessita el sector cultural o, per exemple, l'increment d'inversions que es preveuen en el pressupost i que s'hauran d'executar en la resta de l'any que quedi, o per poder posar en marxa totes les millores que incorpora l'acord i el propi projecte previ de pressupostos en matèria de salut?

Per tant, el que és bo, el que sabem que serà bo, que serà bo per a la ciutadania, millor no fer-ho esperar. I la meva voluntat, doncs, és que al més aviat possible, com li he dit, es puguin portar els pressupostos a la cambra.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'expectativa que l'Estat espanyol respecti els drets col·lectius del poble català i doni resposta al conflicte polític

317-00243/13

Formula la pregunta el diputat Xavier Pellicer Pareja, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Gràcies, vicepresidenta. President, atenent als fets d'aquests dies a l'Estat espanyol, amb aquesta pugna de poders entre Congrés, Senat i Tribunal Constitucional, considera que la reforma democràtica de l'Estat, i allò que anomena «desjudicialització», ha tocat fons? Pensa continuar més temps generant falses expectatives sobre que l'Estat ens concedirà els nostres drets col·lectius?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyor diputat, persistirem en el camí de trobar una resolució al conflicte polític amb l'Estat, i, en fer-ho, que aquesta solució s'acosti tot el possible a la nostra proposta. Una proposta que, a més, crec que compartim, que és l'amnistia i l'autodeterminació. Per tant, tots els passos que ens permetin avançar en aquest sentit crec que són positius.

I el que està passant a nivell institucional a l'Estat espanyol no és aliè a l'impuls d'aquest procés de negociació, tampoc. Precisament és en el marc d'una proposició de llei, fruit d'aquest procés de negociació, en el que tota la dreta judicial s'ha aixecat togues amunt, diguem-ne, per intentar impedir que alguns preceptes que s'havien introduït puguin avançar.

Per tant, senyal que crec que avancem, que podem avançar molt més si tenim molta més força. I els torno a allargar la mà perquè des de la seva posició, ben legítima, contribueixin a tenir una major força per avançar en la resolució d'aquest conflicte polític.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Miri, president, creiem que és important situar les coses que estan ocorrent a l'Estat en el seu degut lloc. I les argücies que ara utilitza el PP, de la mà del Tribunal Constitucional, en aquesta pugna de poders, són les que el 2017 utilitzava de la mà del PSOE, i que van utilitzar per anar més enllà, i que van utilitzar per anar contra l'autodeterminació a Catalunya, per dissoldre el Parlament i el Govern català, que estaven escollits democràticament per fer allò que va mandat l'U d'Octubre del 17.

I va ser precisament el Tribunal Constitucional, amb la majoria que anomenen ara «progressista», la que va retallar l'Estatut del 2010. I ho va fer amb un recurs del PP, però també amb un recurs del PSOE, a través del Defensor del Pueblo. I, de fet, el 2015 va ser precisament el PSC, de la mà del PP i de Ciutadans, els que van demanar al Tribunal Constitucional suspendre el Ple del Parlament per la declaració del 9-N. I va ser el PSC, precisament el 2017, qui va aconseguir, també, a través del Tribunal Constitucional, suspendre el Ple per debatre els resultats de l'U d'Octubre. Per tant, d'aquelles pols venen aquests fangs, senyors i senyores del PSC.

I utilitzar el poder judicial per bloquejar la feina del Parlament és una pràctica constant de les institucions espanyoles. I precisament avui, que el preu del lloguer bat rècords històrics a Catalunya, recordem que el Tribunal Constitucional, de la mà del PSOE i del PP, ha prohibit més de quaranta lleis catalanes, com, per exemple, regular els preus del lloguer. I, a més a més, van també perpetuar de la mà del PP el

cop d'estat del 155 –el cop d'estat del 155–, que va dissoldre un parlament, que va dissoldre les institucions catalanes i que va enviar el Govern a presó i a l'exili.

I, mirin, vostès han agafat precisament el rumb contrari a fer-ho possible. No aconseguirem avançar cap a una conquesta de drets, no aconseguirem avançar cap a democratitzar l'economia, no aconseguirem avançar cap a l'autodeterminació, si no és amb la ruptura amb la Constitució a partir de l'autodeterminació i desmantellant els grans poders econòmics. I no ho aconseguirem des de la demanda de reciprocitat, des de la demanda d'intercanvis de cromos per aprovar pressupostos a Barcelona, a Madrid i a Catalunya.

Cal reequilibrar les forces, i això es fa amb la mobilització de la societat catalana, que vostès estan desmobilitzant amb les seves polítiques i actuacions.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, coincidim en una bona part –no en tota– de l'anàlisi que vostè ha expressat, i coincidim en que, en tots aquests darrers anys, el Tribunal Constitucional ha estat interferint constantment en la sobirania, en les decisions d'aquest Parlament, i fins i tot prèviament, actuant prèviament davant de debats parlamentaris. I que allò que es va assajar a Catalunya, que Catalunya en va ser el banc de proves, després, un cop ja hem vist que podia tirar endavant, en aquests moments s'està produint a nivell de les majories actuals existents en el Congrés dels Diputats.

Davant d'això, jo crec que la posició que hem de tenir des de Catalunya és aprofitar totes les oportunitats per avançar, aprofitar totes les oportunitats per situar debats i propostes a tot arreu: al Parlament i, evidentment, en l'àmbit de la mobilització social i popular, com no pot ser d'una altra manera, en aquests debats que lliguen la lluita per la llibertat del nostre país amb la lluita per la justícia social. Vostè ha citat les quaranta lleis que han estat suspeses per part del Tribunal Constitucional, que són lleis que en la seva majoria defensen un avenç de drets socials a Catalunya.

Per tant, persistirem per, allà on sigui, aconseguir que el contingut d'aquestes lleis tiri endavant, perquè nosaltres tenim molt clar que la defensa de la independència i del país és la millor garantia de tenir totes les responsabilitats per la justícia social.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política general.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'empitjorament de la qualitat de vida dels catalans arran del seu mandat

317-00248/13

Formula la pregunta el diputat Joan Garriga Doménech, del Grup Parlamentari de VOX.

Joan Garriga Doménech

Señor Aragonès, ¿no se da cuenta de que, con su presidencia...? *(Joan Garriga Doménech intervé sense fer ús del micròfon.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Un segon, diputat, que no li va el micro. *(Remor de veus.)* Està situat a l'escó del senyor Ignacio Garriga. Potser és per això? *(Pausa.)* Si ho podem canviar...

Joan Garriga Doménech

Sí. Señor Aragonès, ¿no se da cuenta de que, con su presidencia, los catalanes viven peor?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Nosaltres treballem per fer més amable, més digna i més feliç la vida de tots els ciutadans i ciutadanes del país. I els ciutadans del nostre país viuen d'acord amb les seves possibilitats en la seva activitat individual, però també gràcies a les decisions que prenem en aquesta cambra. Decisions que sempre s'han de guiar pel reforç de l'estat del benestar, per l'enfortiment de l'economia productiva i per la defensa dels drets i les llibertats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Sí. Señor Aragonès, acabamos el año y hay que hacer balance. Desde que usted es presidente, las cosas van peor.

Datos sociales: la pobreza energética sigue destruyendo la calidad de vida de cientos de miles de familias; las listas de espera en servicios sociales, en dependencia, en sanidad, siguen sin mejorar; la vivienda social apenas representa el dos por ciento, y su única y nefasta solución es la okupación; las familias con hijos siguen sufriendo la falta de apoyo de las administraciones y cada vez hay menos natalidad. La inmigración ilegal crece, campa a sus anchas y aumenta la criminalidad de forma exponencial.

Datos económicos: la situación es insostenible. Cataluña es la segunda región española con mayor deuda per cápita, solo por detrás de Valencia; muchas empresas cierran o se van; más de 348.000 personas buscan empleo y no lo encuentran, y los impuestos siguen ahogando a familias y a empresas.

Con relación a los presupuestos, somos la única región sin presentarlos. Y lo que han manifestado no es nada halagüeño: ni un solo recorte de gasto superfluo, ni una sola bajada de impuestos, ni tan siquiera adaptar el IRPF a la subida de precios.

En definitiva, señor Aragonès, un año más obsesionado en aplicar su agenda ideológica, su fanatismo climático, su feminismo disgregador y su monolingüismo. Un año más pactando solo beneficios penales para los golpistas separatistas, al margen de los problemas de los catalanes corrientes.

Y siguen sin respetar nada, ni que los catalanes somos españoles desde que existe España, ni a las instituciones que utilizan al servicio de su proyecto progre-separatista. Y, por no respetar, no respetan ni la Navidad, aunque sea por tradición, porque son incapaces de poner un belén en el Parlament de Catalunya, como en años anteriores.

Per acabar, desitjar un bon any a tots els catalans, al conjunt dels espanyols, i un desig que farem realitat més aviat que tard, que és desallotjar el separatisme de les institucions. Feliz Navidad. Bon Nadal, també per a vostè.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Crec que havia de sortir el tema del pessebre (*ria-lles*), i crec que, malauradament, la utilització d'alguns dels debats en aquesta cambra no és la més apropiada.

Dit això, em sorprèn que l'extrema dreta reivindiqui unes festes que ens recorden que una família va marxar lluny de casa seva, que va haver de tenir un fill en un lloc que no era l'adequat i que aquest fill, segons diuen..., alguns textos diuen que defensava la justícia i que tots som iguals, per tant, el contrari del que defensen ells. (*Remor de veus.*) Però, en tot cas, cadascú defensa el que creu, i això no pot ser d'una altra manera.

Però anem a les dades. Crec que les dades és el que és important. I les dades el que ens indiquen –i em remeto a les dades del Ministeri de l'Interior publicades aquests mateixos dies– és que respecte als tres primers trimestres de 2019, els tres primers trimestres de 2022, en la criminalitat a la ciutat de Barcelona –perquè ho fan per demarcacions provincials– respecte a Madrid, doncs, hi ha hagut una reducció del divuit per cent. Fins i tot en l'àmbit dels homicidis, les dades indiquen que hi ha hagut una reducció de més del quaranta per cent.

Per tant, les dades sobre criminalitat desmenteixen absolutament el que és el discurs de determinades opcions polítiques, especialment de l'extrema dreta. I nosaltres seguirem treballant sobretot per garantir el que és la màxima seguretat, que és el dret a sostre, que és el dret al treball, que és el dret a uns serveis públics de qualitat i, evidentment, també el dret a la seguretat.

Per fer tot això, al Govern seguirem treballant. Seguirem treballant també en el projecte de pressupostos del 2023, que permet que totes aquestes polítiques tinguin els recursos necessaris, probablement no tots els que caldrien, per poder-se portar a terme.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessària crida a tots els actors de l'independentisme per a continuar el camí cap a la república catalana

317-00247/13

Formula la pregunta el diputat Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

Presidenta Borràs, membres de la Mesa, president Aragonès, membres del Govern, diputats i diputades, molt bon dia a tothom. Pedro Sánchez va afirmar ahir que el Tribunal Constitucional ha provocat una crisi institucional sense precedents. Memòria curta, la que deu tenir el senyor Pedro Sánchez, i memòria selectiva: a Catalunya ja fa anys que els jutges del Constitucional, siguin conservadors o progressistes, siguin del Partit Popular o del Partit Socialistes, vulneren sistemàticament la sobirania i la sobirania d'aquest Parlament.

I dos exemples: la sentència contra la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, després d'haver sigut referendada pel vot popular i la majoria de la societat catalana. I segon, sens dubte, crec que potser el fet més greu, perquè és la màxima responsabilitat que té un parlament, que és escollir un president: la suspensió del Ple d'investidura del president Puigdemont l'any 2018, que no van respectar la majoria parlamentària que hi havia aquest Parlament.

Els socialistes ara fan grans escarafalls. Durant anys han estat còmplices necessaris. Ara proven la seva pròpia medicina. Quan el Tribunal Constitucional altera lleis que ha impulsat el PSOE, ells mateixos diuen que és una vulneració de la democràcia. Quan es tracta del Parlament de Catalunya, el PSOE diu que és per protegir l'estat de dret. En què quedem, senyor Illa? Vulneració de la democràcia o protegir l'estat de dret? En pocs anys s'ha demostrat que l'independentisme teníem raó: l'Estat espanyol és una democràcia fallida, la monarquia espanyola és corrupta i el sistema judicial s'ha convertit en una inquisició.

President, avui no li formularem cap pregunta. Tan sols, des de Junts per Catalunya, volem fer una crida a tots els actors de l'independentisme, cadascú des del seu

rol i des de la seva responsabilitat, per posar fil a l'agulla i acabar el que vam començar el Primer d'Octubre. L'Estat espanyol no té solució. A Catalunya, si es vol, hi ha alternativa: república, democràcia i llibertat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyor diputat. Comparteixo bona part del seu diagnòstic, en el sentit de que el que ha passat aquesta darrera setmana amb l'actuació de la majoria conservadora del Tribunal Constitucional a Catalunya ho coneixem bé. I ho coneixem bé perquè ho hem patit: ho vam patir amb la sentència de l'Estatut, que aleshores el president d'aleshores ja va dir que la voluntat de la ciutadania de Catalunya no es podia retallar; ha continuat amb moltes de les iniciatives que va prendre aquest Parlament, i, evidentment, va continuar també en el marc del referèndum del Primer d'Octubre i la repressió que hi ha hagut posteriorment.

La qüestió –i, en aquest sentit, celebro la seva mà estesa per trobar espais de col·laboració i aliances– és com podem acumular més força democràtica perquè la correlació de forces produeixi uns resultats diferents als que hem tingut fins al moment. «Diferents» en el sentit de poder guanyar el que volem, que és la independència del nostre país, per assumir totes les responsabilitats que té un estat respecte a la societat a la que serveix, i, per tant, poder tenir totes les eines i cap de les excuses per portar a terme les millors polítiques públiques de benestar, de defensa dels drets fonamentals i també de preservació del nostre patrimoni natural, lingüístic, cultural i, evidentment, enfortir el que és la defensa internacional dels drets de Catalunya.

Per avançar cap aquí, crec que el que és imprescindible, com deia, és acumular més força. I, indubtablement, crec que –i als resultats d'aquesta setmana em remeto–, quan avancem amb l'estendard del diàleg i la negociació i aconseguim que es moguin coses, encara que sigui poc, s'aconsegueix avançar. I fins i tot que, si hi han algunes contradiccions..., que no estiguin en aquells que defensem l'autodeterminació, sinó que estiguin en els que la neguen però que s'asseuen en una taula de negociació.

Per tant, és imprescindible seguir acumulant forces. Jo celebro la seva mà estesa. Sempre he cregut que les diferents mirades estratègiques no són incompatibles. I, per tant, em comprometo a seguir treballant per la independència d'aquest país amb mà estesa al conjunt dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, que són la immensa majoria, que volen que Catalunya decideixi lliurement el seu futur. Quan hem defensat la causa de Catalunya aliada amb la causa de la democràcia és quan hem estat més forts. Els convido a seguir treballant en aquesta línia.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula, tot i que ha dit que no faria pregunta, el diputat Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Una reflexió nadalenca amb humilitat. Aviat farà dos anys de la seva presidència. Durant aquests dos anys, el conjunt de l'independentisme no s'ha reunit cap vegada. La política útil també és compliment dels compromisos amb la ciutadania i amb el Parlament.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració de la crisi institucional de l'Estat espanyol

317-00249/13

Formula la pregunta el diputat Josep Maria Jové Lladó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, vicepresidenta. President, la crisi institucional que viu l'Estat espanyol és greu –molt–; però, en contra del que alguns afirmen avui –diuen que perplexos–, no ha començat aquesta setmana. Ara a alguns els sembla més evident que mai que hi ha un perill d'involució; d'altres, aquesta involució la sabem real i de fa anys, perquè arrela i es fonamenta en el règim del 78.

Alguns viuen atònits a la decisió d'aquest dilluns a la nit com si fos un fet insòlit, sense precedents. Nosaltres sabem que ve de lluny, perquè fa temps que ho patim; ara a Catalunya, però no oblidem que, abans, al País Basc. Són els jutges imposant-se a majories democràtiques, a sobiranes populars; els tribunals ingerint impunement en la política, segrestant la democràcia. I tot amb la complicitat dels alts estaments de l'Estat.

Ho vam veure amb la sentència de l'Estatut del 2010, quan un Tribunal Constitucional també caducat trencava el pacte constitucional que alguns tant defensaven i encara avui defensen.

Ho vam veure el 2015, quan la causa general contra l'independentisme va agafar forma de reformes legals *ad hoc* per perseguir-nos, amb un codi penal amb una malversació a la carta per impedir fer un referèndum que, malgrat tot, vam fer; amb una reforma de la llei orgànica del Tribunal Constitucional que, entre d'altres, introduïa multes coercitives, unes multes que només ens han posat a nosaltres. I, malgrat tot, vam fer el referèndum.

I ho vam viure, veure i patir el 2017, el 18, el 19, el 20. I ho veiem encara avui quan la inviolabilitat parlamentària o la llibertat de debatre i legislar democràticament són constantment atacades, perseguides i condemnades.

Quan era en contra nostra, alguns descaradament van obrir portes i van posar catifes vermelles a l'amenaça judicial, a utilitzar les togues en contra de la democràcia i dels canvis socials. Nosaltres ho hem denunciat i combatut sempre, per principi democràtic, i no ens mourem d'aquí malgrat patir presó, exili, inhabilitacions, multes i causes judicials. I vam advertir que no s'aturarien amb l'independentisme. Els fets d'aquesta setmana no són nous; el Parlament ja els ha viscut, i constaten un altre cop més, si calia, que el règim del 78 és irreformable.

Nosaltres mantenim que la sortida només té forma de república catalana, però els que defensen un altre marc nacional han de tenir clar que per canviar el sistema no serveixen els pedaços. Perquè no és només un problema de bloqueig judicial, és molt més profund. Calen decisions valentes i anar a l'arrel del problema i capgirar un sistema retrògrad, caduc i corrupte controlat pels de sempre, que no volen que canviï res. És per conviccions democràtiques. Així de senzill.

President, com valora aquesta crisi institucional?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, la crisi institucional que s'està vivint a l'Estat és un autèntic escàndol democràtic, perquè veiem com, doncs, des d'organismes que haurien d'actuar d'àrbitre, organismes amb membres amb mandats caducats, maniobren contra els organismes parlamentaris per evitar la seva renovació.

Per tant, estem davant d'una crisi institucional de primer ordre, que, com deia vostè, té els seus orígens en bona part de les renúncies de la Transició i evidencia

que, independentment de la causa de la llibertat de Catalunya i de la independència de Catalunya, l'Estat espanyol té una altra agenda pendent, que és l'agenda de l'aprofundiment democràtic. Avui em sembla que en la sessió de control al Congrés dels Diputats el mateix president del Govern espanyol deia que la democràcia espanyola era perfectible. Doncs ja sabem, aquest reconeixement, el que implica.

I això ens passa perquè, com deia abans, la cúpula del poder judicial i una majoria del Tribunal Constitucional està capturada pels interessos de la dreta espanyolista. I a vegades els interessos de la dreta espanyolista, a vegades en aliança amb altres forces de l'Estat, van contra Catalunya –la dreta espanyolista hi va sempre–, i ara utilitza aquesta mateixa captura de les majories en aquests òrgans per anar contra les majories democràtiques del Congrés, per parapetar-se a les institucions, per impedir la seva renovació i intentar actuar de tercera cambra parlamentària a l'Estat, per intentar revertir els canvis que s'hagin pogut produir al Congrés i al Senat mitjançant la seva actuació legislativa.

A nosaltres no ens sorprèn. A Catalunya ho hem anat patint, i també ha estat un signe del debilitament de la qualitat democràtica de l'Estat espanyol. Però nosaltres, a diferència del que van fer alguns, ni ens aliarem amb aquells que en aquests moments estan atacant les decisions del Congrés i del Senat ni mirarem cap a una altra banda. Nosaltres defensarem la causa de la democràcia i de Catalunya a tot arreu. Perquè, quan defensem la causa de Catalunya, també estem defensant la causa de la democràcia. I, quan defensem la democràcia, es defensa també la causa de la llibertat de Catalunya.

Per tant, nosaltres no mirarem cap a una altra banda, però, evidentment, continuarem sent exigents i avançant en la resolució del conflicte polític, que s'acabarà també amb democràcia, votant lliurement el futur polític de Catalunya.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la pèrdua de suport parlamentari des de la seva investidura i la necessària pràctica d'una política útil

317-00246/13

Formula la pregunta el diputat Salvador Illa i Roca, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Senyora Vergés, senyor Aragonès... Som a prop d'acabar l'any i a les portes de celebrar el Nadal. En un any complex, difícil, en què hem vist començar una guerra a Europa i les conseqüències que se'n deriven; un any amb unes setmanes finals, en el terreny polític, intenses, atapeïdes, definitòries en algunes qüestions de fons. Jo voldria, senyores i senyors diputats, fer una crida a la serenitat i al respecte i a la defensa de la institucionalitzat, de les institucions, que, recordem-ho, són de totes i de tots. Per cert, senyor Batet, la democràcia trobarà el seu camí, no en tinguí cap dubte, i no hi ha democràcia sense respecte a l'Estat de dret. *(Alguns aplaudiments.)*

Per a vostè, senyor Aragonès, aquest és el seu segon desembre al Palau de la Generalitat des de que va ser investit president per aquesta cambra, ara fa uns dinou mesos, amb setanta-quatre vots. El primer desembre que va passar a palau, només set mesos després, ja hi va arribar amb un suport disminuït, amb nou vots menys, els corresponents a la CUP. Aquest segon desembre vostè hi arriba amb un suport encara més disminuït, amb trenta-dos vots menys, els corresponents a Junts per Catalu-

nya. De setanta-quatre a trenta-tres en dinou mesos. Mai Catalunya havia tingut un govern, senyor Aragonès, tan dèbil i en un moment tan difícil.

Vostè ha parlat avui d'anar acumulant forces, i en aquests dinou mesos el que ha anat fent..., n'ha anat perdent. Per això, en aquesta darrera sessió de control d'aquest 2022, jo voldria fer una defensa de la política útil, que crec que és el camí de sortida d'aquest carreró en què es troba Catalunya: política útil per endreçar i ordenar la política i les institucions catalanes, política útil per generar prosperitat i política útil per protegir els catalans.

Prengui's aquestes paraules, senyor Aragonès, pronunciades en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, com una invitació a un canvi d'actitud seu i del seu Govern i a una profunda reflexió propícia, em sembla, en aquests temps de Nadal, que són sempre temps d'esperança, de fraternitat, de solidaritat i de cert recolliment.

En nom meu i del meu grup, senyor president, senyors consellers i conselleres, senyores i senyors diputats, que tinguin un molt bon Nadal, i els millors desitjos per a un 2023 que voldríem de plenitud per a Catalunya.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyor diputat. Bones festes per a vostè, per al grup parlamentari, per a tots els membres de la cambra i, evidentment, doncs, per a tots els que ens segueixen i per als treballadors i treballadores d'aquesta casa.

Certament, el desembre és un bon moment per fer balanç de l'any. I, independentment de les posicions de partit, de com queda aquest partit i com queda l'altre, crec que el que és important són les accions que s'han produït i, sobretot, com la nostra vocació de servei a la ciutadania ha permès que s'hagi pogut avançar o no s'hagi pogut avançar.

I, en aquest sentit, la valoració que faig d'aquest any 2022 és positiva. Evidentment, m'hagués agradat que hagués pogut ser encara molt més positiva, però és positiva. Malgrat la situació d'incertesa econòmica global, l'economia catalana és resilient. Els indicadors que abans he expressat..., en tots els indicadors, especialment del darrer trimestre, tenim unes xifres més favorables que el nostre entorn econòmic més immediat –l'Estat espanyol i la zona euro–: en termes d'atur, de creixement, d'inflació...

Per tant, malgrat el context, tenim unes bones mostres de resiliència. Seguim enfortint el futur de l'estructura productiva del país. I, per tant, ens vam marcar un objectiu, que era la reindustrialització, i tanquem l'any, doncs..., garantida l'electrificació de la indústria de la mobilitat i de l'automoció al nostre país –ahir vam aprovar una ajuda de prop de 90 milions d'euros que encara ho reforça més. Les inversions estrangeres, especialment en àmbits sensibles, com hidrogen i semiconductors, estan impulsant-se a Catalunya amb tota la força; en l'àmbit també biomèdic i de totes les indústries associades i del benestar.

En termes de benestar, aquest any Catalunya ha començat, doncs, una iniciativa pionera, que és l'I2 gratuït. Evidentment, ho hem d'acabar d'avaluar, i tots els marges de millora s'han d'explorar. I aquest gener començaran les escoles i instituts del nostre país amb 3.500 docents més. Tornem a trencar els sostres de rècord que ja teníem aquest any en matèria de docents.

I estic convençut que a inicis de l'any que ve tindrem un bon acord de pressupostos, que ha de permetre posar tots els recursos que estan disponibles en forma de serveis públics, en forma de suport a la nostra societat, per seguir fent avançar el país. I acabem l'any, doncs, amb un avenç petit encara, però avenç, en matèria de resolució del conflicte polític.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, president.

Acabada la sessió de control, i tal com s'ha informat a tots els grups parlamentaris, farem una pausa de quinze minuts per entrar la delegació de vot en el sistema electrònic.

La sessió se suspèn a les onze del matí i tretze minuts i es reprèn a dos quarts de dotze del migdia i tres minuts.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats, diputades... *(Remor de veus.)*

Situació de compatibilitat de diputats

234-00036/13, 234-00044/13, 234-00053, 234-00086/13, 234-00149/13
i 234-00150/13 a 234-00156/13

El segon punt de l'ordre del dia és la situació de compatibilitat de diputats. Atès que el dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats del 3 de novembre d'enguany sobre la situació de compatibilitat de diputats de la catorzena legislatura ha estat publicat en el dossier del Ple, els demano que se n'eximeixi la seva lectura.

Si no hi ha cap objecció, es pot aprovar per assentiment, aquest dictamen? Sí? *(Pausa.)* Per tant, ho aprovem per assentiment.

I els faig avinent que ha entrat una nova delegació de vot –i per això hem fet la pausa del Ple–, que s'ha introduït al sistema de votació electrònica. Per tant, són cinc diputats que per a aquest Ple han delegat el seu vot.

Decret llei 14/2022, del 8 de novembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat, de foment de la promoció interna i d'agilització de la cobertura de llocs de treball amb persones funcionàries de carrera

203-00032/13

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 14/2022, del 8 de novembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat, de foment de la promoció interna i d'agilització de la cobertura de llocs de treball amb persones funcionàries de carrera.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà la consellera de la Presidència per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula la consellera, la senyora Laura Vilagrà Pons.

La consellera de la Presidència

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Vull, primer de tot, saludar els representants sindicals de la mesa de l'empleat i l'empleada pública que avui són aquí, amb qui hem treballat aquest decret des de fa setmanes i que, per tant, tenen el pols, doncs, de la situació que viuen els treballadors i treballadores de la pròpia Generalitat.

Per tant, deixin-me que expliqui i confiï, doncs, que aquest decret prosperarà, perquè fonamentalment és una bona mesura; en concret, dues mesures, que permetran millorar la situació de moltes treballadores i treballadors de la Generalitat. I crec que, evidentment, això és molt important.

En tot el procés d'estabilització que ja hem explicat en altres ocasions... Presidenta, només m'ha deixat un minut, per explicar això? *(Rialles.)* Vicepresidenta...?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

No, no, consellera. Li he posat el temps positiu...

La consellera de la Presidència

D'acord, d'acord. Perfecte. (*La consellera de la Presidènciariu.*)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Però es va acordar entre cinc i deu minuts, perquè en tingui coneixement.

La consellera de la Presidència

Perfecte. Ara no ho entenia. En qualsevol cas, aquest procés d'estabilització, com els deia, ha estat un esforç important del Govern i de tot el conjunt de l'organització per reduir la temporalitat i resoldre la situació d'excessiu interinatge existent a la Generalitat de Catalunya –evidentment, no absent de dificultats ni de complexitat. Però en aquest procés no podem oblidar que també hem de cuidar, hem de tenir cura de les persones funcionàries que ja tenen plaça però que han de poder progressar, i ho han de poder fer sense haver d'esperar que tirin endavant altres processos. Hem de garantir el seu dret a la mobilitat, a la carrera professional vertical.

Tenim molt clar, doncs, que les persones que estan treballant a l'Administració són l'actiu més important que tenim, imprescindible per tirar endavant les polítiques públiques. I, per tant, tenir-ne cura, assegurar que treballen en les millors condicions, és important.

A la vegada, una altra qüestió important: havíem de trobar la manera d'agilitzar la cobertura de vacants, i fer-ho sense generar altre cop interinitat, perquè, si no, seria un peix que es mossega la cua, com poden entendre. Necessitàvem un mecanisme que ens permetés ser més ràpids a l'hora de no caure de nou en la temporalitat. Aquest decret aconsegueix, creiem, les dues coses.

D'una banda, els processos selectius s'empararan en aquest decret llei mitjançant el sistema de concurs oposició, però es farà de forma paral·lela i en els mateixos termes que s'han produït els processos selectius inclosos en l'estabilització. I això és positiu, perquè significa unificar temaris –facilitem l'accés a aquesta promoció interna.

I qui podrà participar-hi? Podran participar-hi, doncs, persones funcionàries de carrera en serveis actius, també en situació administrativa amb dret a reserva de lloc de treball o en excedència voluntària per incompatibilitat o per interès particular per preservar els serveis en una altra administració.

Això vol dir, en conclusió, que funcionaris del cos C2 que no tinguin les titulacions requerides per ser C1 tindran la possibilitat, amb una antiguitat de deu anys, de promocionar d'escala. Concretament, això pot afectar centenars d'auxiliars administratius, que podran promocionar a un lloc d'administratiu, i això no és gens menor, òbviament; també centenars de tècnics de gestió, que podran promocionar a tècnics superiors.

I ho hem dit en moltes ocasions: en aquests moments l'Administració és una piràmide que té una base molt gran i un cap molt petit. I necessitem que aquesta part més alta de l'Administració creixi, i, per tant, que creixi el nombre de persones més qualificades, més tecnificades, que fan tasques de més valor. I és en aquesta línia, doncs, que fem aquest decret.

Garantir la mobilitat de les persones funcionàries de carrera ens sembla que és una cosa urgent i necessària per un principi d'economia processal, per articular els concursos generals de mèrits i capacitats subsegüents per una sola vegada, en dues fases d'adjudicació, per tal que participi en la primera fase d'adjudicació de llocs de treball el personal funcionari de la Generalitat que ja disposava d'aquesta condició amb anterioritat als processos d'estabilització.

Molt rellevant ens sembla també el fet de que puguem agilitzar la cobertura de vacants, i, per tant, com els deia abans, no generar noves interinitats. Una eina important: es preveu que les convocatòries de proves selectives puguin incloure, a més de les places ja autoritzades a l'oferta pública d'ocupació, un nombre de places addicionals per cobrir futures vacants, si fos necessari. I de ben segur saben vostès que sovint és necessari, i més en un procés de negociació de pressupost, que ja genera noves demandes.

I els hi posaré un exemple concret que crec que és molt significatiu. Això significarà, a la pràctica, que persones que en aquests moments han aprovat processos selectius, per exemple, al cos superior, i que no van poder ser nomenades funcionàries, en el sentit que no van tenir plaça, però van aprovar l'oposició, durant una vigència de tres anys podem cridar-los per ocupar aquestes vacants addicionals. Això és molt rellevant tant per a les persones que han estudiat durant anys per estar al cos superior com, per exemple, al cos d'advocats: que no s'ho juguin tot a una carta, que no sigui només aquell dia de l'examen i per a les places que en aquell moment eren, doncs, ofertades, sinó que les puguem tibar al llarg de tres anys, això és molt rellevant. I ho fem en una borsa de funcionaris.

Per tant, fins ara –ho saben els que venen també de l'Administració local– hi havia borses d'interins, i ara el que els hi plantejem és una borsa de funcionaris. Això, a efectes pràctics, què significa? Doncs desenes de persones que han aprovat per al cos superior, però que no tenen plaça, els podríem cridar; o bé..., hi ha unes places també que quedarien en aquestes circumstàncies del cos d'advocats. Això són coses concretes, factibles, ràpides d'aplicar i que significarien, evidentment, una gran mesura per a les persones que han estudiat durant anys, però també per a la pròpia Administració de la Generalitat.

També és molt rellevant dir-los com hem arribat fins aquí. I en això, doncs, posar molt èmfasi en el diàleg social que estem duent a terme. De fet, vaig tenir ocasió en el darrer Ple d'explicar diferents acords a què hem arribat a nivell de la mesa de negociació i també en aquesta qüestió. La negociació col·lectiva per nosaltres és molt important, la concertació, i ho estem demostrant amb molts exemples, però aquest també. En aquesta qüestió, hem tingut una perspectiva col·laborativa, i, finalment, vam arribar a un acord el 4 de novembre amb la mesa general de negociació dels empleats i les empleades públiques.

Per nosaltres és imprescindible treballar d'aquesta manera, treballar conjuntament amb els agents socials, que avui ens acompanyen. I, per tant, aquest decret, de fet, sorgeix d'un acord per unanimitat de tots els sindicats d'aquesta mesa.

Per tirar endavant aquest decret, no només hem treballat amb els sindicats, sinó que també ens hem reunit amb els grups parlamentaris, tant a nivell tècnic com polític, amb relació al contingut d'aquest decret. De fet, és un segon decret, perquè el primer no va tenir el suport..., almenys en una mesura que ens vam plantejar, diguem-ne, com a innegociable, i, per tant, el vam retirar i l'hem tornat a portar en un decret en que hi ha, doncs, com els he explicat, dues mesures molt importants a tirar endavant.

I per què ho hem fet per decret llei? En aquest cas, creiem que té tot el sentit, perquè, com saben, el decret llei és una disposició normativa que provisionalment dicta el Govern i que necessita, evidentment, la validació del Parlament, però permet una tramitació ràpida que una tramitació ordinària no permetria. Una tramitació ordinària ens significa no poder anar en paral·lel a aquells dos processos que els hi he explicat al començament. I, en aquest sentit, ens interessa que aquests processos de promoció interna puguin funcionar de manera paral·lela a l'estabilització, per la qual cosa no es podia demorar la seva implementació. Una tramitació ordinària ens situaria, doncs, a anar no en aquesta simultaneïtat.

Per altra banda, també explicar-los que aquest procés de promoció interna és un compromís que varem adoptar en aquesta mesa, i que també varem adoptar la no demora en la seva aplicació.

Finalment –ja vaig acabant–, agrair l'esforç de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, perquè hi ha hagut una feina ingent per poder, doncs, dur a terme l'aplicació d'aquesta reducció de temporalitat, sense oblidar altres col·lectius que ara entraran en aquest procés amb aquestes solucions de promoció interna i també d'optimització de places. Perquè, al capdavant, crec que no se'ls hi escapa si els hi dic que això és un encaixable, que això és un trencaclosques que anem posant peça a peça per fer realitat la composició final, que és tenir una administració catala-

na endreçada, de futur, modernitzada, perquè la societat canvia, perquè les administracions no poden quedar enrere i perquè aquesta reforma integral de l'ocupació pública ha d'adaptar-se als requeriments del segle XXI: un model menys burocràtic, orientat a l'acompliment, evitant la temporalitat.

I, com que se m'està acabant el temps, doncs, dir-los que espero que avui puguem fer aquest pas important en aquesta carrera professional vertical de l'àmbit de l'Administració pública i agilitzar la cobertura de places de forma definitiva, de forma consensuada i evitant la temporalitat.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera. A continuació, intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició. Aquest torn serà d'un temps màxim de cinc minuts per a cada grup parlamentari, tal com es va acordar a la darrera Junta de Portaveus. Té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Marta Moreta Rovira.

Marta Moreta Rovira

Bon dia a tothom. Avui finalment portem en aquest plenari la validació del segon decret que el seu Govern ha preparat amb la pretesa intenció de que aquest millora l'estabilització del personal de l'Administració pública. Des del meu grup parlamentari, no ho veiem de la mateixa forma, i ho intentaré explicar amb deu punts.

En primer lloc, considerem que aquest decret no té res a veure amb la lluita contra la temporalitat de l'Administració pública; simplement és un intent de legislar alguns temes que ja estan regulats per l'EBEP. Si volen legislar correctament, facin lleis pensades, consensuades i pactades amb les diverses forces parlamentàries.

En segon lloc, la legislació de l'estabilització del personal de l'Administració pública ja la regula la llei estatal. I, per tant, el que pretenen amb aquest decret llei és una justificació d'una legislació que han retorçat fins a l'extrem: volen vincular l'aprovació del decret llei amb l'estabilització, i no hi té res a veure. I prova d'això és que estan aplicant la llei estatal. Per tant, considerem que no calia cap altra modificació legislativa.

En tercer lloc, ja és el segon decret que porten a validar en aquest hemicicle. Se'n recorden, que el primer va decaure per falta de suports? Això no és innocu.

Quart lloc: són tan agosarats, per no dir inconscients, que volen aprovar un decret llei sense consensuar-lo amb la resta de grups parlamentaris de la cambra, tot i comptar només amb trenta-tres diputats i diputades.

Cinquè lloc: a què obeeix l'article 62 bis? Per què estan entestats a mantenir-lo? La promoció interna ja ve regulada per l'EBEP. La introducció d'aquest nou article genera molts dubtes de com s'aplicarà en determinats casos. Aquest article regula la participació en els concursos generals de mèrits i capacitats per part dels funcionaris de carrera que es troben en formes d'ocupació provisional, de manera que la seva participació serà obligatòria en els concursos generals. Això ho troben normal?

A més, excepcionalment, es preveu l'aplicació d'aquesta mesura en els processos selectius en curs, sempre que s'acordi per resolució de l'òrgan convocant. Què vol dir això? Que excepcionalment adjudicaran places a la carta?

Sisè lloc: la seva estratègia neix fracassada. No ho han consensuat amb ningú, i a la recta final, quan s'adonen que no tindran prou suports, pacten amb la mesa de negociació, on hi ha els representants sindicals, i esperen pressionar els grups parlamentaris dient que ja tenen un acord amb els sindicats.

Setè lloc: es pensen que la pressió que puguin exercir per a aquest acord els sindicats els dona la força suficient per pensar que ho tenen tot controlat? Doncs, senyors i senyores, no, no ho tenen tot controlat.

Vuitè lloc: si consideren que aquesta pressió servirà per determinar el nostre posicionament en un decret llei que no ha estat parlat ni negociat ni pactat amb els

grups parlamentaris, deixi'm dir que fallen amb l'estratègia. I li posaré un exemple molt clarificador. Se'n recorden, de la reforma laboral? Segur que sí, eh?, que se'n recorden tots: dialogat, parlat i negociat amb els agents socials i els partits polítics. I què van fer vostès? Votar en contra de l'acord a què havien arribat, evidentment, els sindicats. Molt maco, tot això que pretenen fer en aquest moment. Jo crec que estan ben desorientats.

Novè lloc: estem veient que alguns processos d'estabilització estan causant veraders desgavells. A interins que treballen a jornada completa i en concurs de mèrits per a l'estabilització, se'ls està adjudicant mitja jornada. On s'ha vist això?

I per últim, i desè lloc: no ens agrada com actuen, el camí que porten se'n va al pedregar. Hauran de fer una reflexió de com pensen governar amb aquestes actituds.

Senyors i senyores diputats i diputades, el Govern necessita millorar, i molt.
Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Membres de la Mesa, conselleres, consellers, diputades i diputats, bon dia a tothom.

A Junts per Catalunya considerem que el més rellevant per començar amb la valoració d'aquest decret llei és falcar en positiu tres premisses: en primer lloc, la funció pública està regulada per norma suprema, i així ho és amb relació als principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat; en segon lloc, la Llei 20/2021 ens ofereix una solució comuna a un problema complex d'origen i resultat, perquè la temporalitat és un problema a resoldre, i és tot un repte situar-la per sota del vuit per cent de forma estructural; el tercer aspecte potser és el més rellevant, és el que ens demana garantir la seguretat jurídica de les persones en tot el procés, una seguretat jurídica que volem amb majúscules, per l'excepcionalitat que suposa.

A tot això, ja varem manifestar en el seu moment que s'apropava una llei molt preocupant, perquè, tal com indica el títol, aquesta anuncia mesures urgents, i això significa que inclou mandats que afecten seriosament administracions, plantilles, autoritats i treballadores, i que s'està reaccionant davant d'un problema que és crònic i que no admet ajornament i, alhora, reconeix que, efectivament, existeix una gran quantitat de treballadores públiques que es troben en situació irregular o d'abús.

Respecte al decret llei que ens ocupa i que complementa el procés d'estabilització engegat per la Llei 20/2021, també diverses consideracions al respecte. La necessitat existent i urgent de donar resposta, mitjançant l'estabilització, no pot anar mai en detriment dels drets dels funcionaris de carrera. Cal impulsar les actuacions necessàries per tal d'habilitar l'aprovació de futurs processos selectius de promoció interna. Els funcionaris de carrera, durant molts anys, no han tingut accés a convocatòries ni periòdiques ni sistemàtiques de promoció interna, amb la qual cosa, han pogut veure limitades les seves opcions de carrera professional. Cal donar compliment efectiu al dret de la carrera professional en vertical amb molt de rigor. Això significa que cal disposar d'un marc jurídic que permeti garantir el dret a la promoció interna dels funcionaris de carrera dels diferents cossos, escales i especialitats, així com la consegüent reserva de places addicionals destinades a aquests torns, no subjectes als processos d'estabilització, de manera que no es perjudiqui l'exercici dels drets, i alhora es garanteixi també que els llocs de treball de promoció interna no minvaran en cap cas els llocs de treball del procés d'estabilització.

Per altre costat, sabem que els procediments d'accés a l'ocupació pública no són àgils, i actualment no permeten una dotació de personal en un temps raonable. Certament, això fa necessari innovar i permetre-ho, i cal preveure un sistema d'adjudicació de vacants a persones aspirants, aprovades en el procés selectiu, que hagin quedat sense lloc de treball. I limitar al màxim el nomenament del perso-

nal interí, de manera que les convocatòries de proves selectives haurien de poder incloure, a més dels llocs de treball autoritzats a les ofertes d'ocupació pública, un nombre de llocs de treball adicional per cobrir futures vacants amb persones aprovades sense lloc de treball.

I encara més: com podeu veure, hi ha infinitat d'aspectes, casuístiques, problemàtiques, que ens situen en el dubte, la necessitat d'atacar el tema en la base i avançar cap a un nou model de funció pública. L'actual model de gestió és un model caduc i obsolet. Com hem dit, tenim processos de selecció excessivament lents, dilatats en el temps, amb un elevat nombre d'interins, llocs vacants no coberts, falta de promoció interna. Tot fa que s'imposi la necessitat d'una funció pública en la que s'impulsi la cultura de l'esforç, del mèrit, de l'eficàcia, de la mobilitat, de la flexibilitat, de la gestió del talent, de l'intercanvi d'idees, del pensament crític, del rigor i de les bones pràctiques.

En conseqüència, aquest és un procés que és del tot necessari emprendre amb garantia de seguretat jurídica per a les persones; un procés que ens porta a tenir ja moltes persones estabilitzades, però que cal fer-lo sense descuidar que seguim amb una plantilla sense renovació generacional; un procés en el que estem a favor del torn lliure i també de la promoció interna. I, per sobre de tot, hem de tenir ben present que l'Administració de la Generalitat necessita nous funcionaris.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenos días, señora vicepresidenta. Señores *consellers*, diputados, como es sabido, el grado de temporalidad del empleo del sector público en Cataluña es muy elevado y ha llegado a constituir un problema, un grave problema. Pero a esta situación no se llega de un día para otro; hacen falta muchos años de mal gobierno para llegar hasta aquí. Son muchos años en los que los gobiernos separatistas de turno no han cumplido con sus obligaciones; muchos años en los que no han hecho las previsiones presupuestarias, no se han desarrollado las ofertas de empleo público, no se han actualizado las relaciones de puestos de trabajo o no se han convocado oposiciones. En definitiva, muchos años en los que los gobiernos no han hecho ese trabajo oscuro de buen gestor que hubiera evitado llegar a esta situación.

En lugar de hacer su trabajo cuando correspondía, solucionaban las necesidades de cobertura de personal con contrataciones temporales y provisionales, que no requieren esfuerzo de planificación y gestión, pero que condenaban a las personas así seleccionadas a la provisionalidad y a la incertidumbre. Y hay que decirlo una vez más, los culpables de esta situación tienen un nombre: los partidos separatistas que han gobernado Cataluña ininterrumpidamente durante los últimos cuarenta años. Ocupados como han estado en sus delirios secesionistas, no han tenido tiempo para ocuparse de los problemas reales de los catalanes. En este caso, de los problemas reales de los empleados públicos.

Desde el Grupo Parlamentario de VOX nos posicionamos, sin ninguna duda, a favor del empleo estable y de calidad. El acceso al empleo público debe producirse, desde el primer momento, respetando los principios constitucionales de igualdad, mérito y capacidad, y utilizando los procedimientos legalmente establecidos. La existencia de contrataciones temporales debería tener un carácter accesorio y solo para los casos, condiciones y tiempo recogidos en la legislación vigente. Pero, ante esta situación, el actual Gobierno de la Generalitat, en clara minoría parlamentaria, está actuando con gran lentitud y de forma errática. Incluso, como ya se ha comentado, rectificando de forma clara y a los pocos días de dictar normas regulatorias, generando desconcierto en todas las personas y colectivos afectados, que esperan –creemos que

vanament— de este Gobierno una solución a los problemas que los mismos gobiernos secesionistas han generado.

Por tanto, desde el Grupo Parlamentario de VOX, exigimos al Gobierno de la Generalitat que afronte de una vez el problema de una forma global, sentando las bases para que la situación que hemos vivido en el empleo público no pueda volver a producirse. Asimismo, esa regulación debe de satisfacer, de forma equilibrada, los intereses de los diferentes colectivos afectados por esta situación, como son los propios trabajadores temporales, los trabajadores públicos que accedieron por oposición y tienen derecho a una promoción interna justa o aquellos estudiantes de oposiciones que quieren acceder en el futuro a un empleo público.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Basha Changue Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, bé, s'han dit diverses coses en les intervencions anteriors, algunes amb les que estem d'acord i amb unes altres no tant, però en el sentit general estem d'acord en que aquest decret que valorem avui no és que no tingui a veure amb els processos d'estabilització, sinó que, d'alguna manera, entenem que contraposa el procés d'estabilització que han dut a terme emparant-se en la Llei 20/2021.

Nosaltres, des de l'anterior legislatura —i per tothom és sabut—, estem lluitant pels drets de les treballadores abusades per l'Administració pública, pels treballadors i treballadores de l'Administració pública, i per això vam presentar la proposició de llei en l'anterior legislatura i l'hem tornat a presentar en aquesta.

Durant aquest procés, i per donar compliment a la transposició de la directiva, es va aprovar al Congrés la Llei 20/2021, que nosaltres directament no donem per bona a l'hora de generar aquesta estabilització i reparar la negligència comesa per l'Administració amb els treballadors i treballadores públiques. I això ho veiem molt clarament en aquest decret i en com aquest Govern ha anat desenvolupant el desplegament d'aquesta Llei 20/2021. Primer, donant suport a una llei que no transposa la directiva europea correctament, en tant que en cap cas indemnitza per l'abús comès per l'Administració i en cap cas els processos d'estabilització són de resultat cert i d'abast tancat, coses que la directiva deixa molt clara.

I aquí el que veiem és que amb aquest procés de..., mitjançant un acord de govern, mitjançant una resolució, mitjançant aquest decret que, avui sí, ens arriba per debatre, doncs, l'objectiu tant del Gobierno de l'Estat com del Govern de la Generalitat no és assumir la responsabilitat i reparar la negligència de l'Administració cap a aquestes treballadores, sinó reduir la temporalitat, deixant a qui sigui pel camí sense importar les conseqüències.

Quan nosaltres vam rebre la consellera a la Comissió d'Afers Institucionals per presentar l'acord, va fer servir paraules com «procés de transformació de l'ocupació pública amb un relleu generacional», «treballadores polivalents», «garantir la mobilitat», «avaluació del rendiment», «excel·lència» i «habilitats tecnològiques». D'això, consellera, se'n diu fora lo vell i dintre lo nou. D'això se'n diu neteja.

I, per això, aquesta neteja de treballadores públiques està deixant endarrere treballadores que han aixecat els serveis públics d'aquest país i que ara veuen que no podran mantenir ni estabilitzar la seva situació laboral; en uns casos, com poden ser les treballadores que, com bé ha esmentat la diputada del PSC, tenien una interinitat de jornada completa i ara estan estabilitzant-se per a mitja jornada —ja veiem aquí quin és l'interès de la conselleria per estabilitzar aquestes treballadores— i, en uns altres, algunes que, inclús amb el màxim d'antiguitat, amb aquest concurs de mèrits s'han quedat fora.

Aquest decret el que fa és apuntalar aquesta jerarquia entre funcionaris. Primer, perquè parteix d'assumir que l'estabilització de les treballadores en abús és un greuge per als funcionaris de carrera i, en aquest sentit, està desplegat tot el decret. Parla d'equiparar les oportunitats que han tingut els interins abusats amb les oportunitats que han de tenir els funcionaris de carrera, quan no estem entenent que els interins en abús de temporalitat han patit un greuge del que l'Administració és responsable i és això el que s'ha de reparar.

En cap cas, els funcionaris que poden accedir amb aquests dos anys d'antiguitat en diverses modalitats han patit un greuge en comparació o enfront dels interins que han patit aquest abús per part de l'Administració.

La disposició addicional tercera, que parla de pal·liar la dificultat, de la lentitud, inclús la justificació de la borsa, que parla també d'aquesta dificultat de l'Administració, aquesta dificultat de l'Administració es diu recursos per a l'Administració pública. El que no podem fer és modificar la legalitat perquè no dotem els serveis públics de la suficient dotació pressupostària per poder tenir aquests processos en temps i en forma. I en funció de no voler dotar els serveis públics perquè aquests processos es facin en temps i forma és que es pretén generar aquesta adjudicació en dos fases, aquesta limitació de dos anys d'antiguitat per accedir al concurs de trasllats, etcètera.

Nosaltres, evidentment, no donem compliment ni donem validació a la 20/2021. Precisament per això vam elevar al Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea unes qüestions prejudicials, i ara podem saber que la Comissió Europea està d'acord amb aquest plantejament de que la 20/2021 no està donant compliment a la directiva. I, per tant, tots els processos que es derivin d'aquest marc de l'Estat espanyol, que el Govern de la Generalitat ha comprat sense cap tipus d'objecció, no pot comptar amb el nostre suport, precisament perquè no és per a totes les treballadores ni per estabilitzar la seva situació.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputada, se li ha acabat el temps.

Basha Changue Canalejo

Ja vaig acabant, presidenta. En resum, nosaltres evidentment no podem donar suport a aquest despropòsit.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bon dia a totes i tots. Es tracta d'abordar aquest Decret llei 14/2022, que ens porten aquí per ser validat. El que és cert és que el procés d'estabilització que determina la Llei 20/2021 que està en marxa evidencia l'existència, diguéssim, de problemes en la gestió quotidiana de la funció pública a Catalunya. Evidencia l'existència de problemes nous –no necessàriament problemes vells–, problemes que arrosseguem de fa temps i que el procés d'estabilització els posa de manifest i cal abordar-los.

Crec que això és el que pretén el Decret llei 14/2022. Decret llei 14/2022 que substitueix el Decret llei 12/2022. Crec que, en la substitució del Decret llei 12/2022 per aquest nou, hi han elements que cal que valorem positivament. Crec que es retira el Decret 12/2022 perquè ho sol·licitem des d'alguns grups parlamentaris, que hi han algunes qüestions que no acabem de veure correctes, que se situen en aquest Decret 12/2022, i també perquè no era fruit d'un acord en la mesa de negociació amb els representants legals dels treballadors i treballadores públics o els sindicats, en definitiva, de la mesa de la funció pública.

El Decret 14/2022, aquests dos problemes els aborda i els treu, diguéssim. Treu aquells elements que vam situar que no acabaven d'encaixar en el decret inicial i es

porta aquest nou decret a partir, diguéssim, d'un acord de la mesa de negociació. Per tant, estem davant d'un decret que hem de veure si les qüestions que aborda les aborda en sentit positiu per als problemes que vol solucionar.

Nosaltres creiem que aborda fonamentalment tres qüestions. Un element de promoció interna. I en aquest element de promoció interna som conscients que molts treballadors i treballadores públics porten anys reclamant processos de promoció interna que els hi permetin fer-ho amb garanties, de manera transparent, de manera pública, basats també en la igualtat i el mèrit de capacitat. Crec que el decret llei situa processos de promoció interna públics, transparents i, per tant, mèrit i capacitat. Des d'aquest punt de vista, dona resposta a una vella reivindicació dels treballadors i les treballadores públics.

Situa, també, que hi hauran concursos de trasllats generals amb posterioritat a la fase d'estabilització. I això és important, perquè, si no, també es podria produir una contradicció: que, en paral·lel a un procés d'estabilització, persones funcionàries que portaven molt de temps en la seva plaça no haurien pogut mobilitzar-se, traslladar-se i, per tant, hi hauria un element de contradicció. Crec que se soluciona també d'una manera positiva.

I, en tercer lloc, crec que hi ha un element positiu per a les persones, però també positiu per a la pròpia gestió de la funció pública, que és la figura de l'aprovat sense plaça. Crec que la figura de l'aprovat sense plaça dona resposta a un problema real de les persones que es presenten al concurs, aproven, aproven de manera suficient les proves a què es presenten, però es queden sense plaça perquè no hi han vacants. Se'ls hi garanteix, en un període de tres anys, que les vacants que es puguin crear els hi seran ofertes. És bo per a les persones, però també és bo per a la gestió de la funció pública, en aquest cas de la pròpia Administració, perquè facilita, d'alguna manera, que no es continuï generant places inestables d'interinatge, places temporals i tal, i es facilita una gestió, crec, més estable d'aquestes vacants. Caldrà veure-ho, en el funcionament, si funciona o no.

Per tant, aquestes tres qüestions les valorem positivament i crec que estan aquí. També valorem positivament, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, que el decret sigui fruit d'un acord del diàleg social, de la mesa de negociació. I aquest és un tema important. És un tema important, perquè la funció pública catalana no estem massa acostumats a acords de la mesa de negociació. La funció pública catalana no estem massa acostumats a la cultura del diàleg social. I és bo, si més no, que en aquest cas hi hagi hagut acord a la mesa de negociació i s'hagin respectat els drets dels representants dels treballadors a poder expressar els problemes que les persones a què representen tenen. És important l'acord de la mesa de negociació i per això ho validarem, també.

Deixeu me, però, que situï amb un poema algunes d'aquestes qüestions. És difícil trobar un poema, parlant de la funció pública; per tant, farem una miqueta de trampa i portarem una cosa i després ja ho faré lligar. És un poema d'Agustí Bartra que es titula «A molts llocs». «A molts llocs d'aquest món hi ha grans espais de blat madur / amb cels on les cançons tenen un joïós vol segur. / A molts llocs d'aquest món el dia cau com una poma, / que l'arbre de la nit ha madurat de llum i aroma. / A molts llocs d'aquest món hi ha torres negres d'anys i pluja / amb campanes immòbils que escolten tota veu que puja. / En molts llocs d'aquest món l'amor triomfa, amb ses corones, / i els mars alcen, tranquils, la joia blanca de ses ones. / A molts llocs d'aquest món les hores van trenant sa dansa / de tombes i bressols amb peu lleuger que mai no es cansa. / En molts llocs d'aquest món, blat, cançons, fulles i campanes, / amor, bressols i tombes... Oh, cor feixuc, què més demanes?»

Evidentment, no tot són flors i violes en el terreny de la funció pública. Nosaltres creiem que cal avançar en drets i en cultura de diàleg social. Validarem aquest decret llei.

Benvingut sigui el decret llei, benvingut sigui seguir treballant, i seguir treballant, també, per una llei d'ocupació pública de Catalunya, que és també el que necessitem. Aquest decret llei és un pedaç, un pedaç en el camí de construir una llei...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputat...

Joan Carles Gallego i Herrera

...d'ocupació pública de Catalunya, que fa anys que la necessitem...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

...se li ha acabat el temps.

Joan Carles Gallego i Herrera

...perquè el decret del 97 fa molts anys que està caducat.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Sí; gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, el senyor Gallego sempre em fa el mateix; o sigui, quan surto jo, acaba de recitar un parell de poemes, i jo no porto res preparat, avui, tampoc. (*Veus de fons.*) Però bé, és igual, ja n'aniré aprenent; potser algun dia ho faré.

Quan vaig entrar aquí el 2015, el primer debat que vam tenir, me'n recordo, a l'octubre del 2015, era precisament sobre la funció pública. La funció pública estava llavors, doncs, precisament, criticant el Govern anterior i, sobretot, exigint al Govern que s'havia de conformar –encara no s'havia conformat–..., demanant el retorn dels seus drets econòmics i socials retallats el 2010.

Dic tot això perquè aquest és el context on hem de, moltes vegades, ubicar el que fem avui. Les coses no passen perquè sí. Hi han situacions que ja estan creades i generades abans, i molts dels que estan avui debatent aquí i donant propostes i parlant, en alguns casos, doncs, de noves formes d'entendre la funció pública i d'acords, han sigut precisament els que ens han portat aquí i estaven llavors governant; estaven o havien estat governant en l'anterior legislatura, prèvia al 2015, en la que governava la llavors Convergència amb el suport d'Esquerra Republicana, i a la següent, que era el Govern de Junts pel Sí, on també, evidentment, estaven els dos grups. Per tant, estem aquí perquè aquells que han governat ens han portat aquí.

Avui estem debatent precisament un decret que, tot i que s'ha parlat i hem parlat, potser, ara, doncs, de la situació de temporalitat o de la necessitat d'estabilització, no és exactament això, sinó que és una conseqüència de, precisament, tot el que no s'ha fet a l'Administració catalana. Hem de recordar que llavors, ja nosaltres criticàvem que la temporalitat, diguéssim, als cossos de la Generalitat, en aquest cas a la funció pública, era un trenta per cent. Avui estem al quaranta per cent. No es va fer absolutament res. No era important. No era prioritari ni al 2015, ni al 16 ni al 17. De fet, tampoc ho va ser després. I ens hem trobat, doncs, que va venir..., en aquests casos ha sigut Europa i també les iniciatives portades, tot i que nosaltres no ho hem compartit, la 20/2021 tampoc, al Congrés dels Diputats, perquè no l'hem votat, perquè considerem, també –i en això sí que coincidim, en aquest cas, amb la CUP–, que no compleix les directives europees. Però, tot i que no la vam votar, creiem que ha sigut..., precisament, iniciatives que han vingut d'Europa i del Govern central, que ens porten, moltes vegades, a fer aquest tipus de decrets.

Sobre el decret, nosaltres creiem que és molt important que hi hagi un acord amb els sindicats i crec que el diàleg social és essencial, el diàleg elaborat, en aquest cas, amb la funció pública. Un diàleg que ha sigut un dels problemes, durant molts anys, per la seva inexistència, i crec que en aquest cas ho podem posar en valor. Però no

parlem exactament d'un procés d'estabilització, com he dit abans, ara mateix, sinó que parlem d'una sèrie d'acords per millorar alguns aspectes que no s'havien valorat en el seu moment.

Veiem positiu..., veiem positiu el decret. Nosaltres ens posicionem, en aquest cas, perquè creiem que s'ha de fer o s'han de destinar algunes iniciatives també per a aquells funcionaris de carrera que no han tingut la possibilitat de fer aquesta promoció vertical, aquesta promoció interna que requereix..., que hauria d'haver requerit qualsevol administració que vulgui ser una mica dinàmica i vulgui tenir en valor el talent dels seus treballadors.

Per tant, crec que aquesta iniciativa, una de les iniciatives que precisament facilita aquesta promoció interna, és positiva. També és positiva la capacitació, la preeminentia de la destinació definitiva d'alguns d'ells. I la mesura de cobertura temporal d'aquelles vacants per part de la creació d'una borsa de funcionaris, crec que també serà positiu per a l'Administració pública catalana.

Per tant, nosaltres creiem en una administració pública més flexible, talent, dinàmica i amb una renovació generacional, per cert, perquè sí que tenim una administració pública molt envellida –molt envellida.

Per tant, tot i que vostès tenen molta pressa –i això sí que creiem que no és necessari, tenir tanta pressa per fer aquest treball; creiem que això requeriria, o hauria requerit un debat més, diguéssim, assossegat–, votarem a favor d'aquest decret avui.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, vicepresidenta. Conselleres, conseller, diputats, diputades, treballadors, treballadores del Parlament, representants sindicals que avui també ens acompanyen en una qüestió que els afecta de forma directa: Decret 14/2022. Bé, com ja vaig dir l'altre dia també amb el decret de salut, pràcticament està tot dit. Però crec que cal posar els punts sobre les is en diversos aspectes, perquè no tot el que s'ha dit és cert; és més, algunes de les coses que s'han dit són mentides deliberades. Perquè no és cert que aquest decret no s'hagi treballat de forma conjunta amb els representants sindicals, i tampoc és cert que aquest decret no s'hagi treballat amb els representants polítics i amb els grups parlamentaris. Perquè hi han hagut reiterades reunions amb grups parlamentaris, hi han hagut, fins i tot, peticions de reunions que la resposta ha estat «espereu, quan a nosaltres ens vingui bé», i, per tant, intentant marcar en tot moment el *timing* d'aprovació d'aquest decret, de ratificació d'aquest decret. I això no és fer política, això és l'antipolítica.

Aquest decret –aquest decret– arriba –arriba– avui, 21 de desembre, perquè no s'ha volgut incorporar abans a l'ordre del dia, quan hi havia un requeriment clar que era necessari que s'incorporés. Perquè aquest decret, per exemple, pot resoldre la situació de quaranta-sis persones que han oposat al cos superior i que ara mateix estan en els llimbs, estan en una situació d'indefinió, perquè aquestes quaranta-sis persones estan esperant que puguem aprovar aquest decret per tal d'habilitar aquesta borsa, aquesta possibilitat de tenir una borsa per poder disposar-ne la plaça quan sigui habilitada. Sense aquest decret és impossible que això es pugui fer.

Però és que aquest decret, també, arrenca d'un acord social, i ve d'una gran reivindicació pràcticament històrica per part dels representants sindicals davant de la vulneració també dels drets a la pròpia carrera professional dels funcionaris de carrera. I mai com fins ara hi haurà hagut una promoció interna de les característiques que es vol acordar en aquest decret –mai com fins ara–, amb fins a un quaranta-cinc per cent del total de places a disposició d'aquesta promoció interna –mai com fins ara.

Ens omplim la boca de la defensa dels treballadors públics, ens omplim la boca de la defensa del diàleg social, ens omplim la boca de que necessitem millorar els serveis públics al nostre país. Però després, quan arriba un decret que busca precisament la millora, la capacitat, que busca també evitar la vulneració de drets dels treballadors i treballadores públics del nostre país, ens ho plantegem, el demorem, intentem posar pals a les rodes perquè s'aprovi.

Un decret que no és d'Esquerra Republicana. Un decret que és de la mesa general de la funció pública, dels sindicats que hi estan representats. Un decret que és dels treballadors i les treballadores públiques. Un decret que busca solucionar problemes sistèmics. Un decret que el que busca és donar valor a la funció pública del nostre país. I aquells que sempre s'omplen la boca de la defensa dels treballadors i treballadores públiques, avui ja veurem què faran en la seva votació. I, compte, no faig referència a la CUP directament, perquè la companya Basha Change sempre ha estat en la mateixa posició. I hi estem en desacord –hi estem en desacord.

Però, home, sorprèn molt que el Partit Socialistes –el Partit Socialistes– decideixi que aquest decret no és important. Sorprèn molt que el Partit Socialistes digui que no s'han reunit amb ells, quan portem reiterades reunions. Sorprèn molt quan aquest diputat ha demanat personalment trobades –trobades– amb els diputats que porten aquest tema del Partit Socialistes i no ha rebut resposta. Sorprèn molt que surtin al faristol i vulguin votar no sabem encara el què –perquè fins fa dos minuts no ho sabíem i jo encara no ho sé, no sabem què votaran–, però no donin suport a un decret que l'únic objectiu que té és millorar la situació laboral dels funcionaris de carrera, que han vist com els seus drets a la promoció interna i a la seva carrera professional en anys anteriors han estat vulnerats perquè no han tingut cap tipus d'opció a optar-hi. Doncs bé, aquest decret això també ho resol.

Anem a millorar la funció pública del país. Anem a capacitar els treballadors i les treballadores d'aquest país. I ho fem de la mà dels sindicats representatius, ho fem de la mà dels sindicats que estan a la mesa general de la funció pública, com s'han de fer les coses, comptant amb els treballadors i les treballadores del país.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, procedirem ara a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem ara a votar sobre la validació del Decret llei 14/2022. Els faig avinent que ha entrat una nova delegació de vot, com els he dit, i que, per tant, cinc diputats han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària. Els recordo que el vot delegat del diputat Lluís Puig serà comptabilitzat en base al sentit de vot que indiqui el portaveu del seu grup parlamentari, en qui ha delegat el vot.

Sí, diputat Nacho Martín Blanco, per què em demana la paraula?

Ignacio Martín Blanco

Precisament, presidenta, per conèixer exactament si sabrem alguna cosa de la nostra reconsideració sobre la delegació de vot del senyor Lluís Puig, bàsicament perquè estem davant d'una nova..., incorrent novament en desobeir, si més no, resolucions del Tribunal Constitucional.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Aquesta reconsideració que han entrat la tractarem a la propera sessió de la Mesa...

Ignacio Martín Blanco

Clar, però, llavors...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

...que tenim una propera sessió convocada per demà al migdia.

Ignacio Martín Blanco

Però ens estan vulnerant el nostre dret. En aquest sentit...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

De fet, també l'haig d'informar que no hi ha hagut cap acord nou amb referència a la delegació de vot del diputat Lluís Puig, i, per tant...

Ignacio Martín Blanco

Clar, però és que cada Ple es dona un acord precisament per això, i nosaltres ens veiem obligats, perquè el Tribunal Constitucional així ens ho exigeix, a demanar a cada Ple, a cada votació...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

No.

Ignacio Martín Blanco

...que vostè atengui les seves resolucions.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A cada Ple no hi ha un nou acord; l'acord ja es va prendre i, per tant, la delegació...

Ignacio Martín Blanco

Però hi ha votacions a cada Ple.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

...de vot és vigent segons l'acord que es va prendre en aquell moment. Vostè fa la consideració necessària...

Ignacio Martín Blanco

Bé, nosaltres hem de fer...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

...com cada vegada que reprenem votacions en una sessió de Ple.

Ignacio Martín Blanco

Doncs l'haurem de fer cada vegada que vostès incompleixin...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

«Merci».

Ignacio Martín Blanco

...les resolucions del TC.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Recordo que passem a votar la validació del Decret Llei 14/2022.

Comença la votació.

Vist el resultat de la votació, el Decret Llei 14/2022 ha estat validat amb 47 vots a favor, 9 en contra i 77 abstencions.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)*

Ateses les peticions formulades pels grups parlamentaris, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i els vots negatius són en sentit contrari.

S'inicia la votació.

Amb 74 vots a favor, 41 en contra, 18 abstencions, el Decret Llei 14/2022 ha quedat validat i es tramitarà com a projecte de llei.

Proposta de resolució de modificació de la denominació i l'àmbit de les competències de comissions parlamentàries

252-00021/13

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució de modificació de la denominació i l'àmbit de les competències de comissions parlamentàries. Aquesta proposta de resolució ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, el Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grup Mixt.

Tal com es va acordar a la darrera reunió de la Junta de Portaveus, no està prevista cap intervenció dels grups parlamentaris en aquest punt de l'ordre del dia. I, com bé saben, s'ha presentat una esmena tècnica relativa al règim transitori amb motiu del canvi de comissió tramitadora, que ja ha estat distribuïda als grups parlamentaris.

Per tant, procedim tot seguit a la votació del text final incorporant aquí l'esmena tècnica presentada també pels set grups proposants.

S'inicia la votació.

Amb 132 vots a favor, la proposta de resolució de modificació de la denominació i l'àmbit de les competències de comissions parlamentàries ha estat aprovada.

Projectes de pressupostos

230-00003/13 i 230-00004/13

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és el projecte de pressupost del Parlament de Catalunya per al 2023. Per acord de la Mesa Ampliada, aquest punt de l'ordre del dia se substanciarà conjuntament amb el sisè punt de l'ordre del dia, relatiu al projecte de pressupostos del Consell de Garanties Estatutàries, de la Sindicatura de Comptes i del Síndic de Greuges per al 2023. En farà la presentació conjunta la vicepresidenta segona, la diputada Assumpta Escarp Gibert.

Té la paraula, doncs, la vicepresidenta segona. *(Pausa.)* Esperí uns segons, diputada, que vagin sortint els diputats i diputades. *(Remor de veus.)* Pregó que surtin en silenci.

La vicepresidenta segona

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, presentem avui el projecte de pressupost del Parlament de Catalunya per al 2023; un pressupost que, conjuntament amb el de la Sindicatura de Comptes, el Síndic de Greuges i el Consell de Garanties Estatutàries, s'integrarà en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya d'acord amb les determinacions de l'Estatut d'autonomia i del Reglament del Parlament.

L'avantprojecte de pressupost del Parlament ha estat elaborat per l'òidora de comptes seguint les instruccions de la Mesa i va ser vist per la Mesa Ampliada del 29 de setembre, conjuntament amb el de les tres institucions estatutàries. Avui, doncs, ho elevem tot al Ple del Parlament.

Els pressupostos són l'eina econòmica necessària per a la gestió del Parlament, per a la determinació de les obligacions econòmiques, de les seves inversions i de la gestió d'un dia a dia que fa possible el nostre treball com a diputats i diputades i com a representants de la ciutadania. En els darrers pressupostos, els de l'any Mil nou-cents vint-i... Ai, 1922! *(Rialles.)* És que abans... Després, d'aquí una mica, ho entendran. *(Rialles.)* Els de l'any 2022 –no és que em sembli antic, eh?, preparar els pressupostos. Es va incorporar com a novetat emmarcar-los en els objectius de l'agenda 2030, agenda integral i multidimensional, com saben vostès.

Hem considerat, doncs, tres conceptes relacionats amb diferents ODS en l'elaboració d'aquest pressupost: la perspectiva de gènere, el canvi climàtic i la transforma-

ció digital. D'acord amb la *Guia per a la incorporació de la perspectiva de gènere al treball parlamentari*, s'ha inclòs una anàlisi de la bretxa salarial de gènere, que també està a la seva disposició.

La bretxa salarial de gènere és negativa en quasi tots els grups que s'han estudiat. No és així només en el personal eventual. Però sí que ens agradaria fer esment de que en els col·lectius de funcionaris interins, quan es miren les reduccions de jornada, recauen al cent per cent en les dones. I crec que això també ens hauria de fer reflexionar.

També hem dotat, en el pressupost del 23, diferents aplicacions pressupostàries amb crèdit suficient per donar compliment a les accions del pla d'igualtat, així com als objectius de canvi climàtic i transformació digital.

L'evolució del pressupost del Parlament ha sofert moltes variacions al llarg dels anys, lligades sempre a períodes de crisi i a pròrroques pressupostàries. El pressupost més elevat va ser el del 2008, amb un import de 70 milions d'euros. Entre el 2011 i el 2018 es va fer un esforç de contenció de la despesa, i a partir del 2019 hi ha hagut una tendència a l'alça.

Aquí voldríem fer esment, aquest any, d'un fet –que ara entendran lo anterior–: aquest any hem celebrat el norantè aniversari del Parlament, i hem buscat el primer pressupost que va tenir aquest Parlament, el que es va aprovar l'any 1932. L'any 1932, quan es posa en marxa aquest Parlament, es fa un pressupost d'1.800.000 pessetes, sobre un pressupost de la Generalitat de Catalunya de 65 milions de pessetes. És a dir, que la importància que se li va donar en aquell moment al Parlament..., valia la pena esmentar-ho.

Perquè el pressupost de l'any 2023, el que es presenta avui aquí, és de 66.956.190 euros, encara lluny del del 2008, però que segueix també aquest criteri de contenció. Si el comparéssim, el poséssim també en relació amb el pressupost de la Generalitat actual, doncs veuríem, ara, com canvien més o menys els pesos. Representa, aquest pressupost, un 2,13 més del de l'exercici 2022, un increment en termes absoluts d'1.398.000 euros.

Els hi faig molt ràpid lo que són les principals xifres del pressupost i la seva variació respecte al pressupost del 22. Capítol 1: aproximadament 40 milions d'euros, amb una variació negativa del 3,26. Capítol 2: 11,4 milions, amb una variació positiva del 28,35. Capítol 4: 12,7 milions, amb una variació positiva del 0,20 per cent. Capítol VI: 2,8 milions, amb una variació positiva del 7,21.

La variació del capítol 1 ve motivada perquè en aquest exercici només s'incorpora, en compliment de la disposició transitòria segona del Reglament, una mensualitat de la indemnització per despeses de viatge i desplaçaments a les assignacions fixes dels diputats. És la quarta vegada que reduïm l'import de la indemnització, pendent de l'acord entre els grups parlamentaris, amb la voluntat expressada de disminuir aquest concepte per ser incorporat a les retribucions.

També en aquest projecte es consolida l'increment del dos per cent de les retribucions per al personal del Parlament –no per als càrrecs electes, eh?; estem parlant del personal del Parlament–, aprovat per al 2022, i variacions de les dotacions d'acord amb les necessitats de l'administració parlamentària.

Les principals variacions del capítol 2 venen derivades bàsicament per les noves contractacions en el manteniment dels equips de procés de dades i programari, així com la previsió de l'increment de costos de l'energia, que per si sol representa un increment de 400.000 euros respecte al pressupost del 22, tenint en compte que en el pressupost del 22 ja es van haver d'incorporar 300.000 euros més per fer front als costos de l'energia. En aquest sentit, estem parlant d'electricitat, perquè el cost del gas al Parlament és més residual.

Per últim, també s'incorporen aquestes variacions al capítol 2: la incorporació de la part d'indemnitzacions dels càrrecs electes per despeses de viatges i desplaçaments que no estan integrades en el capítol 1.

El capítol 4 té una variació molt petita; són les subvencions a grups. És una variació del 0,20 per cent. I, tot i que és molt petita, sí que volem remarcar-la, perquè respon a la dotació pressupostària de 25.000 euros, però perquè es realitzin les pràctiques universitàries en el si del Parlament de Catalunya remunerades, amb un acord que la Mesa va prendre, per tal, també, de fer-les més atractives, però també de donar dignitat a totes aquestes pràctiques universitàries.

Pel que fa al capítol 6 –són 2.795.000 euros previstos–, assenyalar alguns projectes d'inversions; alguns ja els hem iniciat en l'exercici anterior i altres són d'inici en aquest 2023. Hi ha un paquet important que correspon al desenvolupament de projectes informàtics, tant de suport a l'Administració parlamentària, com, per exemple, la gestió integral de nòmines, però sobretot també la renovació dels equips de la xarxa wifi, que ho dic a veure si així els hi genero més atenció. Un altre són les obres de manteniment i reparació de l'edifici: millores com la continuïtat de les obres de la biblioteca, la nova sala de lectura o tota l'adaptació de l'auditori, revestiment acústic i renovació del material audiovisual.

No puc acabar aquesta intervenció sense fer esment dels tres avantprojectes de pressupost que han aprovat els òrgans competents de cada una de les institucions –com hem dit abans, Consell de Garanties Estatutàries, Sindicatura de Comptes i Síndic de Greuges–, que han estat elaborats en el marc de la seva autonomia pressupostària.

En general, l'increment que presenten no representa gran variació respecte a l'any anterior. Va des de l'1,5 del Consell de Garanties Estatutàries fins al 5,91 de la Sindicatura de Comptes i el de l'1,33 del Síndic de Greuges. Tots ells han estat elaborats i degudament justificats, i també compten amb la documentació de què vostès disposen.

Ara sí que vull acabar, agraït als serveis de la cambra –a l'oïdoria, a tots els serveis de la cambra– la feina al voltant de l'elaboració del pressupost, però sobretot també la feina al voltant de la pròpia gestió del pressupost. Els tres interventors en són conscients i van veient el que és el grau d'execució del pressupost. Els hi diré que jo és la primera vegada que presento aquest pressupost, que conec millor el funcionament del Parlament i també la seva gestió, i els hi haig de dir –i vinc de l'Administració– que aquesta és una casa molt ben gestionada, i ho hem d'agrair a l'Administració parlamentària i a les decisions, també, de la Mesa, que poden tenir voluntat política, però n'és important la gestió.

En resum, un pressupost que, tot i l'increment, es manté en els criteris de contenció, modernització i gestió eficient i, sobretot, d'adaptació als objectius de desenvolupament sostenible.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, vicepresidenta. A continuació, acabada la presentació per part de la vicepresidenta segona, procedirem a la intervenció dels grups parlamentaris que han expressat el desig d'intervenir, per un temps màxim de tres minuts, tal com es va acordar a la darrera reunió de junta de portaveus, de menor a major.

Per tant, dels grups que han expressat el desig de poder intervenir, comencem pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, i, en aquest cas, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Des de l'escó, una intervenció per explicar el sentit del nostre vot. Nosaltres votem en contra novament del pressupost del Parlament, perquè novament portem una proposta en la qual els diputats i diputades d'aquesta cambra no hem estat capaços de posar-nos d'acord, per deixar de cobrar com a sou encobert..., o sigui, sou dintre de les indemnitzacions com una part del sou encobert.

Nosaltres tenim drets i deures. Tenim el dret a cobrar el sou que ens pertoca i a cotitzar a la seguretat social per la totalitat del sou que ens pertoca. I tenim el deure de tributar pel complet d'aquest sou que cobrem. Que seguim cobrant indemnitzacions durant el mes d'agost és una cosa que la ciutadania no entén, que no l'entendem ni nosaltres. Per tant, creiem que l'esforç que hem de fer tots els grups d'aquest Parlament, especialment els grups majoritaris, que són els que al final s'acaben posant d'acord per al repartiment de les cadires i que han de liderar segurament aquest acord, perquè són ells els que estan també representats a la Mesa del Parlament, conjuntament amb el Grup de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar... Creiem que necessàriament hi ha d'haver un acord, que no podem tornar a anar a un pressupost que assumeixi que som incapaços de posar-nos d'acord i que seguirem cobrant part del nostre sou com a dietes que no cotitzen i no tributen l'IRPF.

Per tant, diputats i diputades, nosaltres hi votem en contra i esperem una responsabilitat per part de tothom perquè l'any vinent posem fi a aquesta mena de privilegi que tenim.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé, gràcies. Breument. Avui, i un cop més, el Parlament constata la llunyania i la distància d'aquells qui diu representar. Fa un any, el nostre company, ara inhabilitat, Pau Juvillà els etzibava: «Diputats i diputades, cobrem un *pastón*.» En paraules de Màrius Serra, per ser..., o parlar en català correcte, podríem dir: «Diputats i diputades, cobrem una "morterada".»

I és que avui es constata la desídia de la majoria d'aquest Parlament que s'activa i apressa per resoldre problemes que escandalitzen l'opinió pública i que amenacen la seva reputació, però que afecten els treballadors i les treballadores, però miren a una altra banda quan l'escàndol afecta les butxaques dels diputats i diputades, posant en relleu que, en certa manera, els diners estan per damunt de la credibilitat del Parlament i, fins i tot, en alguns casos, de l'ètica.

Març, juliol i setembre, fins a tres vegades el nostre grup parlamentari ha fet una proposta per abordar el tema de les dietes i de les indemnitzacions. Silenci. La resposta ha estat el silenci. Proposta: despeses de representació com a sou. La nostra feina és representar. Per tant, allò normal és que estigui en el nostre sou la despesa de representació, perquè ja forma part de la nostra feina i, per tant, ha d'estar incorporada en el nostre sou. Però aquí, després ve el conflicte, allò de les butxaques: la tributació ha de ser assumida pels diputats i diputades, com tot treballador assumeix la tributació del seu sou. El que no pot ser és que ara passem aquesta tributació a que sigui l'Administració, que sigui el Parlament que la pagui. Forma part del nostre sou, som nosaltres que tributem.

I, finalment, viatges i desplaçaments, que siguin en funció dels viatges i desplaçaments que fem; no que hi hagi una quota fixada. És una mica absurd –i ho diré jo, que agafo el metro cada dia– cobrar el que cobrem els diputats de Barcelona ciutat per dietes i desplaçaments. Perquè, a més a més, en qualsevol feina remunerada, si fóssim assalariats –potser alguns ho haurien de recordar o n'haurien d'aprendre–, els desplaçaments, la T-10 o la T-casual ara la pagaríem els treballadors i treballadores. És un escàndol que es paguin les dietes i desplaçaments de desplaçaments que no fem els diputats i diputades.

I els hi dic, diran que el problema és que no hi ha un acord; jo els hi dic que el problema és el silenci, el problema és la complicitat, el problema és que hi ha qui no vol tocar les seves butxaques.

I avui és vergonyós i lamentable que s'aprovin aquests pressupostos sense la disposició, que fa un any hi era i que com que aquest any ningú ha volgut abordar-ho, ara ja ha desaparegut.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Si; gracias, vicepresidenta. Bueno, debatimos y votamos hoy el proyecto de presupuestos del Parlament de Catalunya para 2023 y el proyecto de presupuestos del Consell de Garanties Estatutàries, la Sindicatura de Comptes y el Síndic de Greuges también para el 2023. Y es otra ocasión perdida de esta cámara, de los políticos catalanes, para afrontar una realidad: que los catalanes lo están pasando mal, que hay muchas subidas de precios que alcanzan el diez por ciento, que los sueldos apenas subirán el dos por ciento, que las familias se están endeudando cada vez más –las que pueden–, que hay cierres de empresas, que el paro alcanza a 348.000 personas y que el de larga duración, más del cincuenta y dos por ciento. Y encima Cataluña es campeona en impuestos.

¿Y los políticos, qué hacen? Suben los gastos del Parlament un veintitrés por ciento en los últimos cinco años, y se gastan 24 millones de euros en tres instituciones totalmente prescindibles, porque ya tienen su homóloga a nivel nacional; es el caso del Consell de Garanties Estatutàries, sin competencias, no vinculante, cuando ya tenemos al Consejo del Estado o al Tribunal Constitucional para los recursos en cuanto a la legalidad; o el Síndic de Greuges, prescindible, ya tenemos al Defensor del Pueblo, que tiene que tener competencias en ámbito nacional; o la Sindicatura de Comptes, muy costosa. Se gastan, en la Sindicatura de Comptes, un dineral para pactar esa especie de reparto de cargos, ¿no? –dos el PSC, dos Junts, dos Esquerra–, colocaditos, con 13 millones de euros –760.000 euros más; es decir, un seis por ciento más este año de presupuesto–, cuando precisamente tenemos también al Tribunal de Cuentas.

Exigimos, desde VOX, la eliminación de estas tres instituciones costosas, y lo que hemos pedido reiteradamente, cuando hemos debatido este tema en la Mesa Ampliada, que es la reducción de la aportación a los grupos parlamentarios, que es de 12 millones de euros, y proponemos que se reduzca a la mitad, para dar un gesto a la ciudadanía de que sus impuestos no se malgastan en los caprichos de los partidos políticos. De lo contrario, estarán demostrando, una vez más, que gobiernan dando la espalda a los trabajadores, a los que pagan impuestos, a los que más lo necesitan.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputades, diputats. Bé, en aquest cas, per un costat agraïm la feina que hi ha al darrere d'aquesta elaboració del pressupost i, per tant, agraïm a l'Oïdoria de Comptes de la cambra i als serveis tècnics, doncs, la feina feta. També, per altre costat, celebrem que s'abordi el tema compromès de la bretxa salarial, amb aquest estudi que s'incorpora, aquesta anàlisi. També, doncs, els objectius del pla d'igualtat, la digitalització i els objectius ODS 2030. Per tant, en aquest sentit, doncs sí que ho veuríem bé.

El que lamentem és que arribem a aquesta presentació de la proposta de pressupost sense un acord ple entre tots els grups. En aquest cas, sí que s'han fet reunions, però no hem arribat a acord; també n'han fet esment altres grups d'aquí, d'aquesta

cambra. I posaré dos exemples. Un és el que ja s'ha reiterat, que és el tema d'abordar, d'una vegada per totes, la regularització d'aquest sistema de dietes i indemnitzacions; ho han dit a bastament els altres grups. Pensem que aquest pressupost 2023 era l'oportunitat per fer un pas endavant i no continuar només amb un sol mes d'incorporació a sou. Sembla que s'hagi volgut passar pàgina sense abordar ho del tot, com pretenia o s'havia compromès la injustament cessada presidenta Borràs. I ens sembla, una mica, el tema de «qui pressupost passa, any empeny», no? I, per tant, en aquest sentit, nosaltres farem una postura de facilitar la tramitació d'aquest pressupost amb una abstenició i votar a favor dels pressupostos dels organismes annexos al Parlament.

També pensem que hi ha un altre tema que s'hauria d'haver incorporat, com havíem parlat en les reunions, que és aquest increment de l'1,5 per cent per a l'Administració pública que va decretar l'Estat, i que, en aquest cas, als treballadors i funcionaris d'aquesta institució se'ls manté el 2 per cent previst en la primera puja, però no s'incorpora aquest 1,5 per cent que preveu l'Estat. Suposo que això es podrà resoldre al llarg de la tramitació o a través d'una modificació, però creiem que era moment també d'abordar-ho, amb un gran marc d'acord que haguéssim pogut portar en aquest Parlament per al pressupost.

Per tot això, com dèiem, el nostre vot serà de responsabilitat i facilitar que es pugui aprovar, i reiterar que trobem a faltar en aquest Parlament una mica de sentit més institucional per abordar aquests grans temes de consens, com hauria de ser.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, vicepresidenta. Bé, hem escoltat diversos grups parlamentaris parlar del seu posicionament respecte a aquests pressupostos del Parlament. En primer lloc, reiterar els agraïments que ja s'han fet a l'Oïdoria de Comptes, al personal d'aquesta cambra i també als membres de la Mesa del Parlament, per presentar aquests pressupostos.

Ens sorprèn una mica el canvi de rumb i el canvi de posicionament polític d'algunes formacions. Recordem que aquests pressupostos del Parlament es van aprovar a la Mesa Ampliada del 29 de setembre amb els vots favorables del PSC, de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana. En les últimes hores, doncs, hem vist un canvi de posicionament d'alguna de les formacions, fins i tot algun intent de retirar aquests pressupostos de l'ordre del dia i, per tant, bé, no ho acabem d'entendre.

En qualsevol cas, el que sí que entenem és que aquest pressupost és un primer acord per regularitzar la situació dels sous que cobrem els diputats, de les dietes, se n'ha parlat a bastament. Segurament és evident que no és suficient, que hauríem d'anar més enllà, però que era fruit d'un primer acord amb algunes formacions i que, per tant, això ens permetia avançar en aquesta necessitat de regularitzar la situació. Per tant, destaquem aquest primer pas. I, en qualsevol cas, doncs, demanar i reiterar la necessitat de complir amb la paraula donada, que costa d'entendre que si el 29 de setembre els pressupostos eren bons, doncs ara, que estem al mes de desembre, aquests pressupostos no ho siguin tant.

Però aplaudim i celebrem que puguem disposar d'uns pressupostos del Parlament, perquè això permet fer avançar la cambra, fer avançar les institucions i, en definitiva, fer avançar el país.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, vicepresidenta. Jo no sabia si fer torn, esgotar la intervenció, però només per agrair la gran intervenció que ha fet la vicepresidenta segona, Assumpta Escarp, que estem totalment d'acord amb tota la intervenció menys que estàvem al 1922.

Primer de tot, agrair evidentment els comptes i la feina durant tot l'any que fan des de l'Oïdoria de Comptes. Jo crec que el més destacable és que no hi ha novetats en aquests comptes que aprovem aquí. Són quatre organismes: el Parlament de Catalunya, Garanties estatutàries, Sindicatura de Comptes, Síndic de Greuges. Jo crec que tot és comprensible, el que s'ha dit aquí: la gent que té dubtes, l'abstenció de Junts. Però, escolti, si són continuistes, hi ha d'haver pressupostos d'aquests organismes. Llavors, la pregunta és: ens podem trobar, podem continuar parlant per intentar resoldre allò que potser no s'apunta prou bé? I tant que sí! Ara, tenen els grups que votaran en contra una proposta que generi un consens majoritari per tal de tirar-ho endavant? No l'hem trobat –no l'hem trobat. No ens enganyem, no l'hem trobat. Hi ha d'haver pressupostos l'1 de gener, els pressupostos de la Generalitat que tant hem reclamat? Sí. No els podem tenir? Això no va bé. Doncs, aquí jo crec que també al final hem de fer aquesta reflexió. Escolti, doncs al final tirem endavant sí o no amb els organismes autònoms.

I els que diuen que tot això és tan car, tan car, tan car, tan car..., bé, és que, és clar, la democràcia és cara. Sí que és cara, és clar, 66 milions d'euros per a un Parlament és molt car. Bé, doncs, és clar, n'hi haurien que el deixarien a zero, no? Ja sé que no és la majoria d'aquesta cambra, però alguns també van en aquesta direcció. I jo crec que la vicepresidenta ho ha dit: comparem el percentatge que es dedicava al Parlament de Catalunya quan es va crear. Quin percentatge tenim ara? Per tant, escolti, mireu les proporcions.

El que realment afecta la qualitat de vida dels ciutadans, dels catalans i les catalanes, és el pressupost de la Generalitat de Catalunya; això és el que afecta. El nostre vot serà favorable, perquè hi ha d'haver pressupostos l'1 de gener del 2023. I que donem el màxim de certeses i d'estabilitat a les institucions serà el millor favor que li podem fer, precisament celebrant aquest noranta aniversari del Parlament de Catalunya.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats, diputades, els recordo que votarem a continuació tant el pressupost del Parlament de Catalunya per al 2023 com també, a banda i de forma conjunta, el projecte de pressupost de Consell de Garanties Estatutàries, Sindicatura de Comptes i Síndic de Greuges per al 2023.

Iniciem ara la votació sobre el projecte de pressupost del Parlament de Catalunya per al 2023.

Comença la votació.

Amb 66 vots a favor, 25 en contra i 40 abstencions, queda aprovat el projecte de pressupost del Parlament per al 2023.

A continuació, passem ara a la votació conjunta del projecte de pressupostos del Consell de Garanties Estatutàries, de la Sindicatura de Comptes i del Síndic de Greuges per al 2023.

Comença la votació.

Amb 105 vots a favor, 10 en contra i 16 abstencions, queden aprovats el projecte de pressupostos de Consell de Garanties Estatutàries, Sindicatura de Comptes i Síndic de Greuges per al 2023.

(Veus de fons.) Perdó? *(Veus de fons. Aplaudiments.)* D'acord. Ha entrat; no ha votat. *(La vicepresidenta primera en funcions de presidentariu.)*

D'acord. Doncs queden aprovats.

Passem ara al sisè punt de l'ordre del... Perdó. Passem ara al vuitè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la desburocratització de la pagesia; presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per exposar la interpellació, té la paraula el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies. Presidenta Borràs, vicepresidenta, consellera, diputades, diputats, la pagesia, el sector primari, és un dels sectors a qui se li demana més burocràcia, paperassa, permisos, controls, etcètera, i precisament és el sector que menys s'ho pot permetre, degut a la falta de rendibilitat de la seva activitat, de tenir contractat personal administratiu, personal tècnic que l'hi pugui gestionar i que l'hi pugui resoldre. I ho ha d'acabar fent el pagès, la ramadera, l'agricultor en primera persona, traient hores d'allà on ja no n'hi ha. I, de fet, fins i tot crec que podríem dir que estem generant una nova figura, que és el pagès i el gestor..., estem generant el «pagestor». I sovint, a més a més, i especialment en gent d'edat avançada, sense la formació necessària i víctimes de la bretxa digital. I, consellera, crec que deu estar d'acord amb mi que, visitis a qui visitis, parlis amb qui parlis del sector agrari, tothom coincideix a queixar-se de l'excés de burocràcia.

La principal causa de mort de les explotacions agràries a Catalunya és, evidentment, la falta de rendibilitat, però estic segur que li ve ja, seguit de molt a prop, l'excés de burocràcia. I nosaltres no demanem –de fet, no ho demana ningú que tingui un mínim sentit comú– que haguem d'abolir els controls –perquè estem tocant temes molt sensibles, com són l'alimentació, com són la salut, també, el medi ambient–, però entre abolir-los i el que tenim, doncs, creiem que hi ha un important marge de millora per poder simplificar. I la tendència, malauradament, indica tot el contrari, perquè fixem-nos que cada nova llei i cada canvi normatiu que hi ha el que fa és afegir més i més tràmits, més i més burocràcia.

De fet, podríem dir que o t'ofeguen els números o t'ofeguen els papers, o bé t'ofeguen les dues coses alhora. I veurem què passa. Abans li demanaven a una companya què passa amb la nova llei de la producció agrària sostenible, fins a quin punt incorporarà o no més tràmits a la pagesia, no?

I al sector hi ha molta incertesa respecte a un tràmit que entrarà aquest 2023, que és el quadern d'explotació digital, que va vinculat a la nova PAC 2023-2027, que sembla que integrarà alguns dels tràmits, però que a canvi, doncs, farà que el pagès hagi de declarar, notificar gairebé al moment tot el que fa, tota l'activitat que duu a terme. El sector, consellera, està reclamant més informació sobre les implicacions pràctiques que tindrà la nova PAC 2023-2027 i creiem que avui en les seves rèpliques té una bona oportunitat per fer-ho.

Però, per a la gent que no és del ram, m'agradaria posar, doncs, un petit exemple dels tràmits, de quins són els tràmits –veureu que la majoria són recurrents i són periòdics– que tenim actualment. Jo els recomano, doncs, que s'agafin fort a l'escó.

Si tu ets un jove pagès o pagesa que vols treballar una finca agrícola que té uns camps i té una mica de bosc i amb un ramat de bestiar i en vols vendre la carn i vols produir iogurts i formatge amb la llet dels teus animals, doncs, has de tenir en compte que, a banda dels tràmits comptables i fiscals amb Hisenda, l'alta a la seguretat social, els lloguers i escriptures, les gestions i finançaments bancaris, els subministraments, les ITV i les assegurances diverses, has de complir els projectes i llicències d'obres, les memòries tècniques, els certificats de compatibilitat urbanística, les llicències d'activitat, la incorporació com a jove agricultor, la Dun –la declaració agrària anual–, el pla de gestió de dejeccions ramaderes, l'informe i llicència per al femer, el llibre de dejeccions i de gestió de fertilitzants, la DAN –la declaració anual de nitrogen–, el pla de gestió forestal, l'autorització de cremes, el permís d'ins-

tallació de plaques solars, el certificat de benestar animal, el carnet de transportista d'animals vius, el llibre de fitosanitaris, el llibre d'explotació, el contracte de recollida de cadàvers, el registre de visites a la granja, el cens d'altres i baixes del bestiar, el control i la identificació de cada animal, les guies de vida i de transport, el segell de venda de proximitat, els ajuts i plans de millora, el registre de tractaments, medicacions, vacunes, neteges i controls de plagues, validar el sistema de depuració d'aigües residuals i abocament en llera amb analítiques de laboratori, la legalització del pou amb lectures periòdiques. Sol·licitar codi de generador de residus, tramitar notificació prèvia a l'agència, signar contracte de recollida de medicaments, legalitzar l'obrador, fer les analítiques de superfície i d'aigua, el pla de neteja i manteniment, obtenir el registre sanitari de l'RSIPAC, anàlisi i control de punts crítics, fitxes de producte, pla anual de mostres, declaració de l'habilitació del vehicle, analítiques periòdiques de producte, títol de manipulador d'aliments, registre de traçabilitat per lots. I n'hi ha més. (*Aplaudiments.*) Gràcies!

I n'hi ha més, però ho deixo aquí. Si ja es fa pesat escoltar-ho llegit ràpid, imagineu-vos, doncs, haver-ho de resoldre permanentment, oi? I jo crec que, consellera, és molt complicat d'engrescar gaire a ningú a fer de pagès amb aquest metrallament burocràtic. I, de fet, no hi ha cap altre sector productiu que estigui sotmès a un nivell tan bèstia de control.

Si ens imaginem una fàbrica de jerseis, per exemple, doncs, a banda dels assentaments comptables, que això ho té tothom, seria com si ell, l'empresa o algú altre hagués de declarar quin fil compra i a qui, quin estoc de jerseis té, de quin color i de quin model, a qui els vendrà i quants, que hagués de demanar permís per engegar una màquina per produir, per proveir-se de tint, per traslladar jerseis al magatzem... Absolutament per a tot. Això és el que li passa a l'activitat agrària, no?, que és com si tinguessis l'Administració asseguda a dins de casa teva.

I nosaltres, ja ho he dit al principi, no demanem que calgui abolir els controls, ni molt menys. No vinc a fer demagògia en aquest tema, no? Però sí que hi ha la incertesa o hi ha..., perdó, hi ha una mica la sensació que a la pagesia se li aplica presumpció de culpabilitat en lloc de presumpció d'innocència. I, d'aquesta manera, doncs, es fa molt difícil que la nostra societat pugui percebre en positiu la tasca de l'agricultor i la seva figura. A més a més, molts d'aquests tràmits, doncs, requereixen signatures de tècnics, la qual cosa vol dir que els hi costen diners als pagesos, oi?

A més a més, l'afectat se sent molt sol i incomprès, perquè fixeu-vos que només ell percep la globalitat d'aquest, diguem-ne, laberint, «megalaberint burocràtic»; el definien així, doncs, l'Associació de Ramaders de Catalunya, encertadament, en una infografia que van fer, no? Perquè cada subdepartament, de cada departament, cada divisió veu només la seva part, però no veu la totalitat.

No hi ha una integració real, no hi ha una bona coordinació entre tots aquests agents de l'Administració. I, de fet, no hi és ni entre Agricultura i Medi Ambient, que en aquest Govern formen part de la mateixa cartera, de la mateixa conselleria. Estem hiperlegislats, estem hiperfiscalitzats. I jo ja reconec que no és un problema només del seu departament, consellera. De fet, la pagesia pateix burocràcia d'urbanisme, pateix burocràcia de sanitat, dels ajuntaments, però sí que li correspondria, doncs, a Agricultura de fer aquesta tasca de liderar aquesta simplificació de la burocràcia de la pagesia, vingui d'on li vingui.

A la moció subsegüent a aquesta interpel·lació farem una proposta en positiu per mirar de simplificar aquesta burocràcia. Perquè entenem, doncs, que hi ha molts temes concrets que, treballats, es poden millorar o simplificar. I m'agradaria enumerar-li només alguns exemples. El que és la Dan, la declaració anual de nitrogen, i el llibre de dejeccions clarament es poden integrar millor per no haver de duplicar tasques a l'hora d'entrar les dades. La normativa de gestió de receptes i medicaments, per a la gent que té o que tenim bestiar escampat a muntanya, no s'adapta a la realitat, perquè el pagès quan va allà no sap què trobarà, quins animals malalts, què tindran, etcètera.

Un petit obrador no pot, de cap manera, estar sotmès al mateix nivell de control que una gran indústria alimentària. Hi ha d'haver una certa proporcionalitat.

Les guies de trasllat en vida d'oví i de cabrum des de les parcel·les de pastura cap a la granja mare sovint són inviables de poder resoldre al mateix moment. La manera com es revisen les Duns és clarament millorable i els terminis de cobrament s'han d'escurçar clarament, especialment en aquells casos en que el pagès és notificat d'alguna incidència, i encara que la resolgui, doncs, se li'n va molt més enllà, moltes setmanes enllà, el cobrament d'aquesta Dun, no?

En general, ens cal una política menys fiscalitzadora, més d'acompanyament, diaria, sobretot, «acompanyament en la digitalització». No en farem res, doncs, de digitalitzar els tràmits, si no hi ha un acompanyament en les mesures, diguem-ne, en la infraestructura i els recursos tècnics, i en la formació. El país no es pot permetre de cap manera perdre pagesia en aquest camí.

I li diria: en el seu dia, es van crear les oficines comarcals del DARP arreu del territori, amb molt d'encert, impulsades en aquell moment, doncs, pel conseller d'Agricultura, en Joan Vallvé, perquè tots els pagesos s'hi poguessin acostar i poguessin resoldre els seus tràmits. Nosaltres considerem que, en aquest moment, doncs, cal ja repensar i reestructurar aquestes oficines, que siguin molt més proactives i que siguin els tècnics els qui surtin a visitar els agricultors, els ramaders. Perquè fixem-nos que sovint el qui més necessita el seu assessorament és aquell qui menys fàcil ho té per poder-s'hi acostar.

No tinc més temps, continuaré en la rèplica, consellera.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roure, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia, una vegada més, diputades i diputats. Diputat Vergés, li pot sonar estrany, eh?, però li agraeixo que porti aquest tema avui en el Ple del Parlament, perquè és un tema extremadament important. Val a dir, també, que no afecta exclusivament –també ho ha dit vostè– a aquest departament, ni molt menys –ni molt menys. Però tenim un problema. Segurament, un problema que entre totes i tots hem acabat de complicar, perquè quan normativitzem, doncs, sens dubte, burocratitzem. És a dir, que possiblement els parlaments hauríem de ser capaços de desnortativitzar o fer les coses una mica més àgils i diferents perquè puguem també desburocratitzar. Però bé, en qualsevol cas, l'hi repeteixo, eh? Més enllà d'una part que m'ha semblat més que demagògica..., home, jo crec que sobrava una mica, perquè és un tema complicat i és un tema que toca, eh? Però bé, vostè, en tot cas, ho deu saber.

M'agradaria començar la meua intervenció fent esment a la necessitat de construir sobirania. Vostè també n'ha parlat en més d'una ocasió, eh? En tot cas, sobirania, també, alimentària. En aquest hemicicle n'hem parlat moltes vegades; ho hem fet més enfocant-ho a energia, però crec que val la pena també enfocar-ho a alimentació. I vostè i jo estem extremadament d'acord en que aquest és un sector extremadament imprescindible per al país –extremadament. A dia d'avui, Catalunya produeix aproximadament un quaranta per cent de la seva sobirania alimentària, i el nostre compromís, sens dubte, amb la pagesia, amb l'agricultura, amb la ramaderia, en definitiva amb el conjunt de la indústria alimentària, és un compromís amb l'alimentació, també, és un compromís amb la salut –important–, i és un compromís –i en això segur que també estem d'acord– amb el benestar de la nostra gent. De fet, una garantia de disponibilitat d'aliments per poder-los portar a tothom.

Un dels reptes principals de l'Administració, i aquest és un repte, jo crec, gegant –de l'Administració pública–, és aconseguir –vostè també n'ha parlat– que la relació

entre l'administrat i l'Administració sens dubte sigui més propera, sigui sens dubte molt més àgil i, si m'ho permet, també, molt més fàcil. Aquest, però, és un repte transversal. I hi poso èmfasi aquí, sense esquivar absolutament res de la responsabilitat, i crec que aquí tenim alguna cosa a fer, que després, també, en la segona part de la intervenció, hi entraré, explicant també el que ja estem fent i com ho tenim previst. Però, en qualsevol cas, és un tema tan transversal que afecta tot el sector públic i, en aquest cas, interpel·la, deixin-m'ho dir, a tot el Govern i ens interpel·la a totes i a tots.

Però també deixi'm dir, una mica, què hem fet des del departament en pro de la digitalització, perquè això és un tema que ens mana, és un tema que ens ve, és un tema que no podem fer-hi massa re, però que en qualsevol cas crec que ens ha d'ajudar, la digitalització, la informatització, a facilitar molts d'aquests processos, que la informatització i la digitalització no va lligat amb la desburocratització; en això segurament també ens posarem d'acord. I crec que vostè ha donat la clau en l'últim verb que ha utilitzat, i que crec que és aquí on hem d'esmerçar molts esforços, que és en l'acompanyament. Crec que aquesta al final és la clau, perquè després, quan entrem en els números, veurà que és molt fàcil de dir que aquí ens podem posar molt estupends, hem de fer molts més esforços, però en qualsevol cas el que no podem és autoenganyar-nos, i o fem les coses més fàcil quan les normativitzem –i més parlant d'alimentació– o és impossible, no ens en sortirem. I hem de ser capaços de sortir-nos-en. Perquè el pagès vol fer de pagès, eh? Ara no recordo exactament com ha fet anar el mot..., «pagestor». Doncs miri, què vol que li digui? Hi estic d'acord. No és la vocació del pagès. El pagès ha de fer la seva feina. També és veritat que això ens ho trobaríem amb qualsevol empresari, amb qualsevol industrial, amb qualsevol ciutadà d'aquest país. Igual. No m'atreveixo a dir si més o menys. Amb el que estic d'acord és que el pagès, que el ramader, que el pastor, que el que fan és produir aliments, evidentment, aquest tema se'ls hi escapa una mica més. No perquè sigui un sector envellit o perquè sigui un sector poc format, no hi estic en absolut d'acord en això, senzillament perquè tenen altra feina i perquè no poden ocupar el temps que en aquests moments els hi estem exigint que dediquin a fer justament tots aquests tràmits.

Per això –i ara entro una mica més en matèria–, amb la digitalització intentem..., més enllà de la bretxa, eh?, que també en parlem, si vol, i aquí sí que els hi demano complicitat de totes i a tots, perquè és que, si no, no ens en sortirem. Més enllà d'aquesta bretxa, en aquest moment, i aquest acompanyament o aquesta transició, sí que és veritat que amb la digitalització o amb la informatització el que intentem és que algunes de les coses que vostè m'ha apuntat –i, de fet, ja estem fent, ja estem fent– siguin més fàcils. Per exemple, el tema del GTR, eh? En temes, per exemple, de ramaderia, eh? Des de l'àmbit de la ramaderia poso èmfasi en el gestor de la tramitació telemàtica ramadera, que és aquest GTR i en l'entrada de dades a nivell de registre d'explotacions, però en el mateix GTR no només el registre d'explotacions, sinó també els moviments d'animals, les integradores, etcètera, la qual cosa hauria..., jo crec que facilita, en aquest cas, la realització de les gestions per part de tots els operadors, ja siguin ramaders, siguin integradors, des de casa i poder-ho fer en format electrònic.

El projecte, de fet, d'implementació d'aquest sistema, del conegut com el GTR, ha perseguit diferents objectius, eh? Però el més destacat –perquè aquests són els objectius, després hem de ser capaços de que això es converteixi en una realitat– és apropar i facilitar la tramitació del sector ramader amb l'Administració. Potser no ens n'hem sortit. És a dir, no serà una servidora qui s'inventi més tràmits. Al contrari, eh? Però també és veritat que el que hem d'aconseguir justament és facilitar o apropar –apropar– aquestes dues realitats. De fet, la normativa vigent és exigent, és extremadament exigent. I no només exigent. L'objectiu de l'operació és facilitar el compliment d'aquesta normativa pel sector ramader. Mantenir una estreta col·laboració amb les nombroses entitats, amb els sindicats, amb les associacions ramaderes del territori, és evident que esdevé..., que és, de fet, clau per assolir aquests objectius,

donada també la importància que requereixen –ho deia també vostè– el control i la traçabilitat de cara a les possibles repercussions negatives envers la seguretat alimentària.

De fet, per acomplir l'objectiu s'ha facilitat poder fer servir el sistema presentant solucions adaptades a cada sector, potenciar la tramitació telemàtica, així com la utilització de dispositius mòbils, entre moltes altres coses.

Si parlem, per exemple, de la..., bé, ha parlat vostè també de la tasca de les oficines comarcals, que si li sembla en parlaré també a la segona part, si tenim temps, perquè és un tema que és obvi, eh? –que a vostè també n'hi faltaria, de temps–, que requereix, òbviament, molt, molt de temps –molt de temps. Hi entrarem també breument.

Altres temes. Per exemple, eh?, destacar que l'any 21, doncs, es van posar en marxa les comunicacions obligatòries de les millors tècniques disponibles. Aquí, un altre acrònim –perquè en tenim milers, eh?–: l'MTD, de porcí. I a hores d'ara s'està treballant per fer, en aquest sentit, una càrrega de les corresponents dades; també a l'avicultura, perquè creiem que també és necessari. A més, el GTR s'està adaptant a la simplificació administrativa, que crec que és clau; en aquest cas, impulsat a través de la «finestreta única empresarial», que en diem. És a dir, ja tenim aquest tipus d'eines per fer-ho tot més fàcil, perquè hi acabi havent una finestra electrònica única per a la tramitació dels permisos al realitzar l'activitat ramadera; tots els permisos –tots–, d'una sola vegada. Perquè, al final, fixin-se que moltes vegades fem el gran error que l'Administració tenim dades que demanem tres-centes vegades des de diferents departaments. Això, quan vostè ha parlat del departament que tinc l'honor d'encapçalar, que ara òbviament ha crescut, és veritat que ara tenim l'oportunitat d'arreglar-ho. I això ho tenim ja detectat, i en això estem. Però això ho hem de fer amb el Departament de Salut, ho hem de fer amb el Departament d'Empresa, ho hem de fer amb molts departaments, bàsicament, deixi-m'ho dir així, amb Urbanisme, amb Territori..., ho hem de fer gairebé amb tot. És a dir, que hi ha una feina, val a dir, molt molt molt ingent.

Ha parlat del quadern integrat d'explotació. Aquesta serà una eina telemàtica. L'hem de tenir abans que s'acabi el 2023. La tindrem; no em faci dir una data exacta, però crec que en sis mesos, i això ens permetrà fer un període de transició. Hem de ser capaços que amb aquest quadern, que ens permetrà fer tots els tràmits conjunts perquè l'agricultor no hagi de fer cinquanta tràmits, sinó fer-los tots amb un sol quadern, i estalviar-se, doncs..., inclús ens podrem estalviar la DAN, entre altres processos que també m'ha parlat; és a dir, tot això està pensat, està recollit, però en aquest cas aquí hem de ser capaços de fer el millor dels acompanyaments, que penso que en sis mesos podem ser capaços de fer-los mentre no entri en vigor. I aquí també, doncs, qualsevol idea per millorar serà extremadament benvinguda.

També ho hem fet en l'àmbit vitivinícola, perquè en tenim molts; també això ens va molt bé, perquè sap que també a vegades corre massa paper, per entendre'ns, hi ha una mica de frau i el propi sector ens demana justament que ho corregim. Doncs justament en l'àmbit vitivinícola, en aquest cas amb el Registre vitivinícola de Catalunya, ja es permet en aquests moments la tramitació cent per cent telemàtica, tots els tràmits administratius del sector, així com també la generació de declaracions obligatòries –per exemple, la declaració de la collita– en un sol tràmit, eh?

És a dir, acabo aquesta primera intervenció dient que la digitalització, la informatització, ens ha d'ajudar, hem d'acompanyar més i millor, però en qualsevol cas, això no ens treu de la desburocratització.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera. Per a la rèplica, té la paraula el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, a veure, vostè deu poder dir el que vulgui, però la realitat és tossuda. I jo l'hi insisteixo: visitis qui visitis, parlis amb qui parlis, tothom es queixa del mateix, de l'excés de burocràcia. I vostè, en concret, fa ja quatre anys i mig que està al capdavant de la conselleria d'Agricultura, n'és la màxima responsable, el seu partit en fa ja set, i jo no dic que sigui una tasca fàcil, evidentment, però sí que deu estar amb mi que hi ha un marge de millora molt bèstia en desburocratitzar la pagesia, no?

No m'ha comentat cap dels exemples concrets que jo li he exposat. També li demanaria que em posés..., a banda del GTR, que jo mateix tinc companys que no el saben fer anar, doncs a banda del GTR, tres exemples, o dos, és igual, en què en el seu mandat hagin desburocratitzat les tasques de la pagesia.

Parlava vostè que és un problema de la legislació, de les normes... D'acord, però fixi's que la gran majoria de normes són administratives, no han passat per aquest Parlament, són normes de govern. Per tant, hi té moltíssim a fer i a dir, aquí. I aprofitant que té un macrodepartament, almenys tota la part de medi, doncs, la podria integrar molt millor amb la part d'agricultura. Això és tasca seva, no?

Jo voldria aprofitar aquesta meua intervenció d'avui per transmetre una idea que relliga el tema d'avui, la burocràcia, amb l'estigma que sovint es té, sobretot des de mentalitats massa urbanitzades, doncs, de la pagesia, en el sentit que són o som la gent de la queixa permanent.

L'altre dia llegia una entrevista a l'economista Francesc Reguant, i en una de les seves respostes deia que els ajuts al primer sector, els ajuts a la pagesia, són essencialment, en realitat, ajuts als consumidors. I vaig pensar: «Ospa!, que simple i que cert!» Sí o no? Quanta raó que té. O sigui, la societat hem decidit que els aliments tinguin un nivell màxim de preus, perquè tothom, o el màxim nombre de persones, hi pugui accedir, no? Llavors, fent això què passa? Doncs que no es cobreixen els costos de produir aquests aliments. Llavors, la mateixa societat el que decideix és que ha de donar uns ajuts estructurals al primer sector. I una bona part dels tràmits de la burocràcia i del primer sector són precisament per poder tramitar aquests ajuts. Doncs, ospa!, almenys, quan pensem en l'agricultor, en la ramadera, tinguem en compte que els hi estem exigint que, perquè els hi surtin mínimament els números –i, de fet, ni així els hi surten–, han de tramitar uns ajuts que no és que siguin uns ajuts per a ells, que sí que ho són, però és que són uns ajuts per al bé de tots, del conjunt dels consumidors. Per tant, els hi estem demanant, d'alguna manera, a la pagesia que ens alimentin i que ens facin de gestoria, les dues coses, amb la feinada que això comporta.

I acabo. Jo no soc en cap cas un pagès autèntic. I ho dic així. Ho he tastat durant uns anys, espero poder-ho tastar d'aquí a uns anys, quan haguem rematat la independència i acabi la meua tasca aquí al Parlament. Però, en qualsevol cas, per la meua vida a casa, la meua vida a pagès, per la meua feina, sí que he pogut conèixer els qui sí que ho són, de pagesos autèntics. I la imatge no és la que ens transmeten massa sovint, per exemple, alguns programes de televisió teòricament nostrats. Els pagesos no són uns individus galtavermells, curts, incultes, bruts, queixosos. Els pagesos no són tampoc determinats neorurals excessivament romàntics. El pagès i la pagesa són una raça de gent que estima la terra, i que quan la cosa es posa lletja són els qui més saben resistir, els qui més saben sobreviure i els qui estan disposats, al minut zero, a ajudar els altres. Per tant, respecte i admiració.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la consellera Teresa Jordà i Roure.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Molt bé, doncs, de manera molt ràpida, un parell de consideracions. I m'ha demanat tres exemples, en posarem tres. En qualsevol cas, completament d'acord amb

vostè: els pagesos són homes i dones que tenen una missió molt important, que és la de produir i proveir-nos d'aliments, d'aliments sans, segurs i de qualitat, i cada vegada ho fan de manera més sostenible i de manera més innovadora.

També deixi'm dir que del pressupost en ajuts del departament, que no arriba a 500 milions d'euros, el vuitanta-quatre per cent d'aquests ajuts estan vinculats als fons europeus –ajuts directes, eh?–: Feaga –en aquest cas, doncs, a ajuntaments–, Feder, que venen del desenvolupament rural. És a dir, que això també deixem-ho clar, eh?, perquè tindriem un marge d'un quinze per cent per fer moltes coses, però d'un quinze per cent. És a dir, no vulguem enganyar absolutament a ningú. Això ens agrada? Doncs no. Aquesta normativa la fixa Europa. I estem, evidentment, com es pot imaginar, subjectes i mirats per cinquanta mil lopes per a qualsevol tipus de correcció financera, que això pot voler dir treure aquests recursos que es donen als nostres pagesos o ramaders, extremadament necessaris –amb el Francesc Reguant he tingut oportunitat de parlar-ne mil vegades. Aquell consumidor que consumeix aquella poma segurament no la podria pagar si el pagès no fos ajudat. Això em sembla que ho sap absolutament tothom. I si en aquest Parlament encara algú no ho sap i la ciutadania tampoc –perquè, com sempre dic, la ciutadania s'acaba assemblant bastant a la representació dels seus parlaments–, doncs ho hem d'explicar més i millor. Però això és extremadament important, i per això s'han de fer bé aquests ajuts, els europeus, que no ens els hem inventat ni vostè ni jo, i que aquí tenim poc marge a fer-hi –aquí, en tenim d'altres.

Deixi'm parlar dels exemples de manera molt ràpida perquè no tindrem massa temps. Exemples de desburocratització; que ens falta molta feina a fer, eh?, però n'hi han, òbviament. Miri, per exemple, acabem de fer una resolució..., perquè de tot ja anem aprenent. Hem resolt ara la convocatòria d'ajuts destinats a les centrals fructíferes –a les centrals, eh?; en aquest cas, li poso aquest exemple–, fruit de la gelada que varen patir a l'abril –titularitat de cooperatives; SATs o empreses, en aquest cas. Doncs la vàrem convocar el 7 de novembre i la vàrem resoldre el 16 de desembre. Hem estat àgils. És possible, sí. Evidentment, parlem d'una realitat que és la que és, eh? En aquest cas, trenta-set expedients aprovats de centrals fructíferes per un import de més de 4 milions d'euros. En aquest cas, què hem fet? Home, doncs el procés de sol·licitud i de certificació s'han fet al mateix temps. És possible? Doncs ho és, si ho hem fet. Ha portat més feina? Sí. Escolteu, però al final, també, de ben segur que ho facilita tant a uns com als altres, tant a l'administrat com a l'administrador.

Un altre exemple –jo crec que és un avanç–: el projecte de modificació del Decret 153/2019, de gestió de fertilització i dejeccions ramaderes, a través del qual, si el Parlament, doncs, ho veu bé, acabarem flexibilitzant també els criteris, per exemple, entre altres coses, als municipis pirinencs, i facilitarem diverses tramitacions, eh?, en aquest cas, tot fent ús de declaracions responsables –que jo soc una amant desfermada de les declaracions responsables–, i després anem i fem les inspeccions. Però aquí ho hem de fer molt bé –ho hem de fer molt bé–, però crec que aquesta és una sortida molt important. I això vull dir que no és fer demagògia; això és treballar junts d'una vegada en pro de la pagesia per ajudar-los a fer aquestes declaracions responsables i després, evidentment, anar a darrere a inspeccionar. Crec que això simplifica la burocràcia.

I, miri, acabo amb un altre exemple –me n'ha demanat tres, eh?, en tindriem algun més–, la notícia que crec que acaba de desburocratitzar –perquè al final fixin-se que no ajuda cap administració, en aquest cas–: l'aprovació de la llei –i estarà amb mi, segur– de *residuos y suelos contaminantes*, que fa que els nostres pagesos, per poder cremar restes vegetals, hagin de fer autoritzacions excepcionals. I més enllà que des del Govern de la Generalitat intentem..., allò, eh?, fem unes maniobres de saltimbanqui, gairebé, però tot i així és una dificultat més afegida que fa que això cansi moltíssim, evidentment, els nostres administrats, siguin pagesos o no, però en aquest cas una suma més a l'esquena del pagès i pagesa. Doncs bé, finalment, això

ho hem pogut salvar –ho hem pogut salvar a Madrid–; aquí les organitzacions hi han batallat moltíssim –que ho hem fet diferents formacions polítiques– i, en qualsevol cas, ara amb una comunicació serà suficient.

Però, més enllà..., i deu segons per dir que la clau està en l'acompanyament. Estem treballant amb les organitzacions agràries; hem fet ja uns grups de treball, sens dubte, i tindrem, jo crec –i hi estarem d'acord, perquè ho comentarem amb els grups parlamentaris també–, una solució per acompanyar més i millor les oficines comarcals, en definitiva, per acompanyar els nostres pagesos i pageses, imprescindibles en el nostre país i, evidentment, també en el nostre planeta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre les perspectives en matèria educativa

300-00266/13

El novè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre les perspectives en matèria educativa; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per exposar-la, té la paraula la diputada Esther Niubó Cidoncha.

Esther Niubó Cidoncha

Bé; moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats, en primer lloc, vull enviar des d'aquí tot el suport a les dones de l'Afganistan, on el règim, avui, talibà, doncs, els ha prohibit..., i les ha exclòs directament de la universitat. Jo crec que mereixen aquest suport, aquestes dones, que estan sent víctimes també d'aquest règim.

Però, en tot cas, avui és el darrer dia del primer trimestre d'aquest curs escolar, un trimestre excessivament llarg per l'avançament del calendari a principis de setembre. I, en principi, podem estar a les portes –pot ser qüestió de setmanes o potser més– que el Govern presenti el pressupost per al proper exercici. I és en aquest context que el meu grup ha volgut fer, doncs..., considerem convenient aturar-nos i fer una mica de valoració de les perspectives del seu Govern en matèria educativa, a la vista dels fets, de les dades de què disposem i també del que ens traslladen direccions, professorat, com altres membres de la comunitat educativa.

Començàvem, la setmana passada, amb la publicació dels resultats de les proves de competències bàsiques, i, malauradament, vam constatar una evolució ja coneguda o previsible, a la llum dels resultats dels últims anys: una caiguda generalitzada, especialment acusada en matemàtiques, on s'obté el pitjor resultat de la història des de que es publiquen aquests resultats, però també en català, en l'educació primària, i en anglès, a la secundària. I recordem que parlem de competències bàsiques; per tant, del mínim que s'hauria d'assolir. Doncs bé, aquest descens generalitzat –com deia, especialment acusat–, que fonts del seu departament diuen que fins i tot podria empitjorar el proper curs, confirma una tendència coneguda fa sis o set anys: una dècada d'estancament, de pèrdua d'aprenentatges, per no parlar del curs passat, on es va fer evident ja una reculada en pràcticament totes les competències, i especialment en les més instrumentals, com és el català, l'anglès i les matemàtiques.

Per tant, aquests resultats no són una sorpresa, malauradament. I ens agradaria saber què ha fet el seu departament, després que, any rere any, veiés que el rendiment, que l'èxit educatiu no millorava, sinó que més aviat retrocedia. Entenem que al president de la Generalitat i a vostè, doncs, en concret, aquest tema no només els ha de preocupar, els hauria d'ocupar, com també hauria hagut d'ocupar els seus predecessors. Uns resultats que, en efecte, s'expliquen en part per la pandèmia: és evident que el tancament dels centres educatius, derivat de l'exigència de confinament, doncs, va portar una pèrdua d'escolarització que s'ha de tenir en compte. Però

no es poden justificar només amb la pandèmia. Primer, perquè fa dos anys que va acabar; perquè el Govern ha tingut temps d'actuar, de prendre decisions per revertir i per millorar aquests resultats –no per transformar-los; per millorar-los.

I fins fa poc dies no hem vist una reacció a aquesta dècada, com deia, d'estanca-ment, agreujada per la pandèmia. I, a més a més, doncs, permeti'm dir-li que la re-acció pensem que ha estat tèbia, que arriba tard i que s'ha anunciat novament sense tenir en compte les direccions, els equips directius, els claustres, i sembla que res-ponsabilitzi d'això, d'aquests mals resultats, els docents, perquè bàsicament es limita a oferir més formació als mestres, quan potser el que convindria serien més recur-sos, més suport i reforços, entre d'altres.

I pensem, per exemple, coses que es podrien haver fet. Doncs potser es podria ha-ver recuperat la sisena hora a l'escola pública –que encara existeix a la concertada– per fer reforç, per fer activitats complementàries. Per cert, conseller, ens agradaria que ens poguéss donar les dades d'aquests resultats de competències segregats entre pública i concertada. I parlo de recuperar la sisena hora de l'escola pública, però potser no l'hauria d'haver eliminat tampoc a aquells centres de màxima complexitat que encara la mantenien, com van fer en plena pandèmia.

També es podia haver pensat que no era una bona idea començar el curs sense uns currículums aprovats, haver pogut fer una bona formació de tot el professorat, no només dels continguts del nou currículum; de l'avaluació, de la didàctica. O no haver avançat el calendari escolar si no hi havia temps perquè les direccions i els equips docents poguessin planificar, preparar molt millor el curs. No haver perdut una hora lectiva cada tarda durant tot el mes de setembre, haver aprofitat per refor-çar, per recuperar competències instrumentals tot aquest mes, en lloc d'haver desti-nat les tardes al joc lliure, a les tasques de guarda, sabent com havien sortit les com-petències el curs passat. O no modificar plantilles ni professorat a mig curs, com ho faran el proper mes de gener, i haver-ho fet a l'inici de curs, com tocaria.

Per tant, hi ha moltes decisions del seu departament que no han ajudat precisa-ment a millorar aquest èxit educatiu, que no tenen a veure amb la pandèmia, i que o no s'han pres o no s'han pres encertadament, que haguessin ajudat a revertir aquests mals resultats. I, per tant, en comptes d'això, doncs, sembla que s'ha culpant o respon-sabilitzat els docents; que s'han anunciat mesures, com deia, sense haver consultat aquells que saben com ningú què falla o què podria contribuir a millorar aquest èxit educatiu, que entenem que ha de ser un objectiu de país per garantir el progrés indi-vidual i col·lectiu. I, per tant, és el moment on hi ha més recursos invertits en educa-ció –vostè ho diu; en falten, eh?, però és el moment en què hi ha millors recursos–, on tenim el màxim de docents, però tenim els pitjors resultats. I, per tant, alguna cosa falla al departament.

I, per tant, primera cosa: els resultats educatius són fonamentals i no van bé. I ente-nem que per revertir aquesta situació, calen decisions estructurals que s'han d'acor-dar, precisament, perquè siguin útils.

En segon lloc, com li he dit alguna altra vegada, si no hi ha nous, i hi afegeixo i bons pressupostos, el seu Govern tornarà a abandonar l'escola bressol i la petita infància, perquè sap que l'actual partida no permet ni contempla els recursos su-ficients per garantir el finançament de les places actuals de zero a tres anys, ni per crear-ne de noves, ni per a la gratuïtat anunciada de l'I2, que sustenten principal-ment els ajuntaments, ni per assumir el cost de personal que garanteix que siguin escoles bressol inclusives.

Vostè..., fa setmanes que denunciàvem que no havia pagat encara el curs passat als ajuntaments, i, en efecte, ho han fet fa pocs dies. La cosa ha confirmat que pocs mesos després de signar un acord amb les entitats municipalistes, l'han començat in-complint o, en tot cas, endarrerint el pagament sis mesos respecte al que s'estableix en aquest acord. I, conseller, hem de lamentar que a dia d'avui encara deuen el re-torn del deute; per tant, això encara no s'ha pagat. I miri que també està en l'acord.

I realment és molt cansat fer de policia, haver de vigilar que compleixin els seus propis acords, que no ho fan ni en temps ni en forma.

Doncs bé, precisament la setmana passada la Diputació de Barcelona feia públic un estudi dels cercles de comparació del servei d'escoles bressol municipal, que és històric, és la dissetena edició, que posa de manifest el que hem dit moltíssimes vegades: que el cost real de la plaça està molt per sobre del que han previst en els seus càlculs de finançament. Al curs 20-21 –i, per tant, abans de l'increment de despeses de subministraments energètics, per exemple– era de set mil euros i, per tant, lluny dels tres mil i poc que vostès contemplen. I, a més, aquest estudi confirma que els ajuntaments, que són titulars del noranta-cinc per cent de l'oferta pública d'aquest primer cicle d'educació infantil, assumeixen el quaranta-sis per cent d'aquest cost, davant del trenta per cent que paguen famílies i del vint-i-quatre per cent del departament. Per tant, els ajuntaments gairebé dupliquen o paguen, aporten el doble que el departament.

Per tant, el que els hi diem és que si volen garantir el desenvolupament, el foment de l'etapa educativa zero-tres i zero-sis anys, doncs, menys propaganda, menys paraules grandiloqüents i inverteixin en l'escolarització de la primera infància, que tan bons resultats dona al sistema educatiu. I que financin el que és just, que prevegin la creació de noves places. Tenen els recursos del Govern d'Espanya, aquests 111 milions d'euros provinents dels fons europeus que encara no han convocat; devem ser l'única comunitat autònoma que encara no ho ha desplegat, quan s'ha constatat un increment del vint per cent de la demanda d'I2, que la major part dels casos no s'ha pogut satisfer per manca d'oferta pública. Ja vam dir que sense universalitat, doncs, no hi hauria gratuïtat per a tothom.

O, per exemple, sabent el que ha dit l'informe de la síndica de greuges sobre els drets dels infants, que el cinquanta-vuit per cent dels infants de zero a dos anys que no estan escolaritzats a l'educació infantil sobretot són fills de famílies socialment desafavorides.

I, d'altra banda –i encetant un altre tema que ens preocupa molt, com sap–, hi ha evidències que un de cada quatre nois i noies d'entre onze i divuit anys s'han auto-lesionat alguna vegada; més d'un quaranta per cent han tingut pensaments de morir, segons els resultats de l'enquesta de benestar emocional realitzada pel Departament de Salut i d'Educació aquest mes de maig. Entenem que això és molt greu i que això no ho podem normalitzar.

També ha incrementat l'alumnat amb necessitats educatives especials que afecten el seu aprenentatge: hem passat d'un 6,7 a un 8,5 per cent del total d'alumnat, especialment amb trastorns de l'espectre autista i altres trastorns de conducta, i com a conseqüència, es fa necessari incrementar els recursos dels centres i del professorat per fer una atenció adequada a l'alumnat. Conseller, sap que per atendre aquesta diversitat no calen més docents; calen altres professionals de suport, que és el que demanen les direccions i els equips directius.

I a la vista, doncs, de les dades que els acabo de donar, tant de benestar emocional, com de necessitats especials, com de compliment de la pròpia normativa en matèria d'escola inclusiva, entenem que la mesura està més que justificada. I per això, demanem que s'aprofitin els propers pressupostos per preveure la incorporació d'un psicòleg clínic a cada institut. Entenem que cal incorporar aquesta figura a la secundària, un o una professional de suport també per a cada centre de primària.

I li diem una cosa: si el curs 23-24 no comença amb reforços, amb més reforços en matèria d'escola inclusiva –i aquí ho vull concretar, perquè se m'entengui, amb un psicòleg addicional per a cada institut, entre d'altres–, continuarem trobant-nos un elevat fracàs, massa joves que queden enrere, que acaben abandonant, amb centres i aules i docents altament tensionats. I, per tant, aquí sí que li demanem que «apreti», que ho faci com fa el meu grup, perquè hi hagi una partida per permetre avenços per millorar l'atenció educativa de l'alumnat amb necessitats específiques de suport edu-

catiu, perquè per ara, més enllà d'alguna declaració seva, no tenim cap altra notícia de la voluntat del Govern d'avançar en el desplegament de l'escola inclusiva.

La veritat és que alguna vegada li parlava que falten recursos, i en continuem parlant, però entenem que el que falla sobretot és la voluntat política. Per tant, nosaltres –deixaré algunes qüestions per al segon torn– voldríem conèixer quines són les perspectives del seu Govern en matèria d'educació per a l'any que ve. I, com li he dit moltes vegades, Catalunya necessita uns nous i bons pressupostos, però encara necessita més un nou i bon govern, que treballi per l'equitat i la qualitat educativa.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Doncs, per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Diputada Niubó, gràcies per la seva intervenció, on ha tocat molts temes. Intentaré donar resposta a tots els temes que vostè ha plantejat i, per tant, gestionar el temps amb la màxima..., explicant-ho tot amb la calma que cal, però alhora anar tocant tots els diferents temes.

Vostè ho deia: «Fem balanç del curs.» Doncs fem balanç del curs. És un curs en què hem començat una nova etapa educativa al sistema educatiu català. Quan dic que comencem una nova etapa educativa, vol dir que es reuneixen les condicions per aprofitar, com una oportunitat per fer un salt endavant en l'educació d'aquest país. En això bàsicament ens hi trobem perquè sortim d'una pandèmia. Vostè deia: «Fa quasi dos anys...» O no l'he entès bé, eh? Deia: «Fa quasi dos anys que hem acabat la pandèmia.» No és veritat. La pandèmia la tenim. Aquest mes de gener, les escoles –aquest mes de gener, eh?, encara no ha passat ni un any– van viure un mes on, si no haguéssim canviat els criteris de substitució, no haguessin pogut obrir les escoles –hi va haver una onada de covid increïble–, i en la majoria de centres educatius del país vam respectar la seva flexibilitat, la seva organització i no van canviar mesures organitzatives que donaven resposta a la pandèmia fins a l'inici d'aquest curs 22-23. Per tant, fins a l'inici d'aquest curs 22-23 hem estat en pandèmia.

I hem iniciat una sèrie de transformacions del sistema educatiu que, d'alguna manera, venen a donar resposta, en part, al que vostè i jo compartim, i la majoria de diputats d'aquesta sala, que és quina educació volem el 2030 i com seguim avançant, per tal de millorar amb equitat, l'educació al nostre país.

I això ho hem fet amb una sèrie de novetats –«novetats» vol dir que no havien passat fins ara– que transformen el sistema educatiu. Iniciem un camí estructurat per tal de tenir menys nens i nenes per aula –hem reduït les ràtios–; gratuïtat de l'infantil 2 –a la qual vostè abans s'hi referia–; una aposta contra la segregació com no s'havia fet mai en aquest país –en cinc o sis anys començarem a tenir o tindrem escoles no segregades, i això no havia passat mai–; nous currículums per ensenyar d'una manera diferent del que havíem ensenyat fins ara, per obtenir precisament millors resultats acadèmics –no perquè fins ara no ho féssim bé, sinó perquè hem de fer les coses diferents de com les fèiem fins ara–, i una aposta també, com no s'havia fet mai, per la formació professional, per la transformació digital dels nostres centres, i després també em referiré a l'escola inclusiva.

Vostè feia referència a les competències bàsiques –abans ho comentava, eh?, però si m'ho permet...–: «No tot és degut a la pandèmia.» I tant que no, només faltaria! Però també és ben cert que el context ens diu que som dels països on s'ha avaluat que menys han baixat els resultats. Han baixat molt més a Noruega, Suïssa, Bèlgica, Països Baixos, Alemanya, Anglaterra; han baixat molt més que a Catalunya. Són els països que han avaluat després de la pandèmia. Per tant, hi ha una relació directa amb el temps que les escoles han estat tancades i la baixada dels resultats.

Clar, si mirem l'Estat espanyol –el que deia, eh?–, només han avaluat Catalunya, Euskadi i Navarra. I Catalunya també és dels que menys ha baixat. Saben vostès..., sap

vostè, diputada Niubó, per què les comunitats socialistes o les que governa el PP no han baixat els resultats? Perquè no els han avaluat. Han preferit... No han avaluat els resultats des de l'any 2019. Em sembla una irresponsabilitat espectacular mirar a una altra banda per no sortir malament en una foto i per no reconèixer què està passant. Nosaltres, a Catalunya, no tanquem els ulls. A Catalunya el que fem és avaluar, explicar els resultats amb absoluta transparència i despleguem uns plans de compensació i uns paquets de mesures, des de l'inici d'aquest curs la gran majoria, per tal de donar resposta a aquesta baixada de resultats, que evidentment ens preocupa i ens ocupa.

I «ens ocupa» vol dir que fem quatre plans de compensació. Un pla de compensació per a les matemàtiques, acompanyant els mestres amb les noves maneres d'ensenyar les matemàtiques, i això va molt relacionat amb els nous currículums. Impulsem també els clubs de matemàtiques, del professorat, als centres educatius, perquè aprenguin els uns dels altres i incrementem la formació en matemàtiques. Pel que fa a català, primera vegada que farem proves orals censals a sisè de primària i a quart d'ESO; més formació del C2 per als nostres mestres, i accelerem el pla d'impuls per incrementar l'ús del català als centres educatius. Pel que fa a l'anglès, més formació, més intercanvis i més conversa, auxiliars de conversa a les aules.

I, si em permet, vostè ho preguntava de forma pràcticament directa, deia: «Els resultats acadèmics no tenen a veure amb la titularitat dels centres.» Els resultats acadèmics no tenen a veure amb si el centre és de titularitat pública o de titularitat concertada, però sí que tenen a veure amb la vulnerabilitat de l'alumne. I, per tant, aquí és on el Departament d'Educació també fa un quart pla de compensació per posar l'accent especialment en els centres de complexitat. Fa un quart pla de compensació, passant de que això s'aplicava fins ara a cinc-cents centres, ara s'aplicarà a set-cents, i també amb l'acompanyament de la inspecció, per desplegar en aquests centres totes les bondats dels nous currículums.

I parlant de perspectives en matèria educativa. Aquest mes de gener, a partir de l'1 de gener del 2023, incorporarem 3.566 mestres i professors de secundària al sistema educatiu català. Això vol dir un increment de 175 milions d'euros. El que fem és reduir una hora lectiva, i revertim la principal retallada del sistema educatiu que encara estava vigent. Però el que fem és molt més que això. El que fem és incrementar la coordinació. El que fem és incrementar el temps dedicat al debat pedagògic, el debat pedagògic imprescindible dins de cada centre educatiu per donar resposta als projectes de transformació que viuen actualment les nostres escoles i els nostres instituts. I, sobretot, el que fem incorporant aquests 3.566 mestres nous és donar un impuls a l'escola inclusiva i reforçar l'anglès, en un context de baixada de resultats que ara comentàvem, i en els centres que més ho necessitin.

Tant a escoles com a instituts, la segona especialitat que més cobrirem és la dels docents que atenen la diversitat, que vol dir que afavoreixen la inclusió. Als instituts, orientadors i psicopedagogs, i a les escoles, les especialistes en pedagogia terapèutica, que fins ara anomenàvem mestres d'educació especial. Per tant, a partir de l'1 de gener, pel que fa a l'impuls de l'escola inclusiva, s'incorporaran 461 perfils d'atenció a la diversitat, que, sens dubte, ajudaran a millorar aquesta atenció.

I pel que fa a l'anglès, a secundària l'especialitat que més cobrirem és la d'anglès, i també a primària serà una de les primeres especialitats que han demanat i, per tant, de les especialitats a les que donarem més resposta. S'incorporaran 421 mestres i professorat d'anglès als nostres centres educatius a partir de l'1 de gener del 2023, a partir de..., d'aquí deu dies.

Evidentment, això contribuirà a compensar aquestes pèrdues de l'aprenentatge i també contribuirà a incrementar el nivell. Per tant, d'un dia per l'altre, dins d'aquests 3.566 mestres i professorats, 461 mestres més per atendre la diversitat, 421 mestres i professorat més per donar resposta a l'anglès.

Tindrem –vostè ho deia– més mestres i professorat que en la història de tot el sistema educatiu català. No és l'etapa que tenim més alumnes, i la relació –i això per

mi encara és més important– nombre d'alumnes per mestre, nombre d'alumnes per professorat, és la més baixa de la història; per tant, tindrem més desdoblaments, més codocència que mai.

Dos terceres parts d'aquests nomenaments a partir de l'1 gener són de mestres que ja tenim a les escoles, i això ho explico perquè també és rellevant. Tot ho fem amb els centres educatius. Hem fet grups de treball a través de la Junta de Directors, hem fet orientacions i pautes, com podíem adaptar aquests horaris i quines especialitats es podien incorporar i de quina manera; això ho hem pactat, també, ho hem acordat amb els sindicats. I, per tant, dos terceres parts dels nomenaments ja estan als centres educatius; completaran la jornada, que fins ara no la tenien completa, o allargaran algunes substitucions que ja estan als centres. Per tant, estabilitzarem i millorarem la plantilla que ja coneix el nostre alumnat i el centre i que ja s'hi està treballant. Tenim ja nomenats més del noranta per cent de les plantilles.

Vostè feia referència... Ara intento anar donant resposta en alguns punts concrets, eh?, els que deia vostè; si no, ho intentaré fer després. Deia: «Tres mil cinc-cents mestres a meitat de curs.» Vam fer una oferta als sindicats, el mes d'abril, de reduir l'hora lectiva el 22-23 a les escoles, el 23-24 als instituts. No va ser acceptada. Per tant, l'acord de l'1 de setembre, que feia més de vint anys que no hi havia un acord amb els sindicats i representants de la mesa sindical per unanimitat, no podíem deixar l'oportunitat d'incorporar aquests mestres, sabent que hi havien efectes a l'hora d'adaptar aquests horaris durant el curs. Els hem acompanyat, tal com deia, i hem fet orientacions. I els centres ho han adaptat. I començarem el proper trimestre amb totes les garanties, com no pot ser d'una altra manera.

Tot ho decidim, com deia vostè –bé, vostè deia que no i jo li dic que sí–, amb els docents. No vam eliminar la sisena hora als centres de complexitat el 2020-21. És cert, en plena pandèmia –és cert–, es va donar optativitat als centres per fer-ho. Quan jo vaig arribar de conseller vaig dir que el 2021-22 tots els centres de complexitat tornaven a fer la sisena hora. Per tant, aquest curs passat ja han fet la sisena hora.

El tema d'infantil 2... –és que em quedaré sense temps. No incomplim cap acord. El que fem en el tema de pagaments de la gratuïtat de l'infantil 2 que contempla l'acord és donar resposta a un pagament de bestretes, que és el que hem fet fins ara, i hem avançat els diners de la gratuïtat de l'infantil 2 a tots els ajuntaments del país.

Després, feia referència a l'acompanyament emocional. Hem fet l'enquesta més gran..., perquè sempre ho diem, el que volem és saber quins són els temes millorables, com estan les coses de cara a fer un pla amb indicadors i prendre les millors decisions. I, per tant, el que hem fet és l'enquesta més gran que s'ha fet al sistema educatiu català, amb 270.000 alumnes, que han respost a una enquesta de salut emocional.

I, després, com que m'he quedat sense temps, doncs, gràcies, i ampliarem la resposta d'algun tema que m'ha quedat i del que vostè pugui anar dient.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula la diputada Esther Niubó Cidoncha.

Esther Niubó Cidoncha

Bé, gràcies. Conseller, no li ha d'interessar tant el que fan les altres comunitats, si ho fan malament, interressis per aquelles que ho fan molt bé. I, en tot cas, que això, aquesta autocomplaença, no serveixi per a no estimular la millora de resultats que necessitem. Perquè aquesta baixada, aquest descens generalitzat de resultats, doncs, ja fa uns anys que el tenim.

Vostè parlava que els resultats no tenen a veure amb la titularitat dels centres, sinó amb la vulnerabilitat de l'alumnat. Segurament. Hi estic totalment d'acord. Però, què passa? Tenim un pacte contra la segregació que no té ni partida pressupostària per desplegar-se. Ja hem denunciat moltes vegades que aquelles coses que vostè

ha promès, com, per exemple, una aportació a l'alumnat vulnerable, aquest curs i el passat encara no ha arribat a les escoles i, per tant, això és una qüestió que ens falta. O, per exemple, en matèria de formació professional. Vostè va comparèixer a la comissió, avui fa precisament un mes; va, d'alguna manera, dir que estava d'acord amb un pacte, i a dia d'avui ni ens ha convocat vostè ni el senyor Mohedano. I, per tant, no sé què esperen si volem evitar, doncs, repetir errors que ja vam viure altres anys. Per tant, ens preocupa.

Ens preocupa que vostè, per exemple, no ha parlat de si pensa recuperar o no la sisena hora a l'escola pública. Ens sembla que seria un bon element que permetria segurament millorar els resultats. O no sabem, amb relació al finançament de l'escola bressol, si pensen fer algun canvi, tenint en compte que el cost real de la plaça tot-hom sap que és molt més elevat que el que vostès estan plantejant. O si pensen crear noves places; quant més haurem d'esperar per aquestes places. Si pensen assumir el cost de les professionals que fan que aquest sigui un servei realment inclusiu. Si aquí hi ha un compromís o per ara, doncs, no hi és. O si pensen fer aquest retorn del deute que a dia d'avui vostès no han pagat.

Però, en tot cas, els deia, eh?, que la situació de benestar emocional, de salut mental és greu. Jo crec que no podem normalitzar les dades que en surten i, per tant, aquest sistema educatiu no pot esperar més per garantir aquesta igualtat d'oportunitats. I, per tant, li demanem la necessitat d'incorporar psicòlegs i psicòlogues als instituts, entre d'altres.

Però una altra necessitat del sistema en l'actualitat és, per exemple, la gestió de dispositius informàtics, d'equips digitals de què disposen les escoles. Una escola de primària qualsevol pot tenir dos-cents equips que cal gestionar. A la secundària la problemàtica encara es multiplica. I, per tant, per tirar endavant aquesta estratègia digital, cal una major dedicació horària o complement que pugui compensar, doncs, l'esforç que fan molts mestres que encapçalen el repte digital, o directament s'hauria de poder contractar tècnics informàtics, per exemple, en centres que tenen més de cent o de dos-cents equips. I, per tant, li volem demanar si té alguna solució, més enllà de les poques hores de mentoria digital que tenen alguns centres.

I una altra qüestió que ens preocupa des de fa temps són les desigualtats educatives que es produeixen fora de l'horari lectiu, entre aquells infants, aquells joves que participen en activitats esportives, artístiques, tecnològiques, aprenentatge d'idiomes, casals, que són fonts d'enriquiment competencial, i els que no hi poden accedir. Es calcula que l'alumnat de famílies de rendes altes dediquen, de mitjana, el doble d'hores en activitats de lleure que la resta. I, per tant, aquí ens preocupa que no hi hagi cap política d'avui –cap– per combatre aquesta bretxa, per garantir l'accés gratuït d'activitats extraescolars per a famílies d'ingressos baixos. I, per tant, volem saber si el fora escola l'entén com una font de desigualtat, i si és així, que suposo que ho devem compartir, què pensa fer el departament per revertir-ho.

En definitiva, conseller, entenem que un governant està obligat a tenir una mirada llarga, especialment, doncs, en matèria educativa, on els resultats es veuen a mitjà i a llarg termini. I li demanem que lideri, que agafi el timó de la millora educativa, que prengui la iniciativa per revertir allò que no funciona, que faci el que estigui a les seves mans per evitar precisament la deriva educativa a Catalunya. I sí que li hem de dir que si no s'hi veu amb cor, que aleshores deixi pas.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, diputada. Per a la rèplica, té la paraula el conseller Josep González-Cambray.

El conseller d'Educació

Gràcies. *(Pausa.)* Gràcies per parlar el temps.

Coses que han anat sortint, alguna que m'havia deixat abans, eh? Estem totalment d'acord –per això l'hi deia–, necessitem acompanyar emocionalment els nostres infants i joves i també, evidentment, els nostres mestres i professorat. I per això vam fer aquesta enquesta també, sobretot pel que fa als infants. Dos-cents setanta mil enquestes, que ens estan començant a donar resultats, per focalitzar les millors decisions i per, conjuntament amb el Departament de Salut, anar avançant i donar-hi resposta.

El tema del pacte contra la segregació... Bé, feia referència a autocomplaença. Però autocomplaença seria: baixen els resultats; no faig res. El departament no ho farà mai... El departament, si hi ha una cosa que es pot millorar, actuarà. I, per tant, reconeixem que els resultats són millorables i per això fem plans de compensació per incrementar-los. No estem gens contents amb aquesta baixada de resultats. Ara bé, el que també diem és: hi ha un context de pandèmia en els darrers tres anys i, per tant, prendrem decisions conjuntament amb els nostres mestres, però quines accions podem portar a terme per incrementar aquests resultats el proper curs.

Deia..., feia referència al pacte contra la segregació. Gràcies per fer-hi referència, perquè el que s'ha fet en segregació aquest curs escolar no s'havia fet mai a la història. Fins ara teníem les escoles segregades. Les tenim segregades i quan les tens segregades i hi poses el màxim de recursos possibles..., però les continues tenint segregades. Per primera vegada, aquest curs, de forma estructural al país –per primera vegada–, el que fem és identificar l'alumnat en situació de vulnerabilitat abans de que entri al sistema educatiu, a infantil 3 i primer d'ESO; reservar les places per a aquest alumnat en situació de vulnerabilitat, i fer una distribució equilibrada, en tots els centres finançats amb fons públics, d'aquest alumnat. I perquè això sigui possible, amb acompanyament econòmic des del primer alumne; amb acompanyament econòmic des del primer alumne tant a l'escola pública com a l'escola concertada. I els ingressos d'aquestes aportacions, en funció dels ritmes de les subvencions per a l'escola concertada, amb el nou pressupost, i de l'escola pública, amb el pressupost de què disposàvem..., cobraran ara l'escola pública i l'escola concertada al més aviat possible. Per tant, fem una cosa que no s'havia fet mai. I ara el que fem és millorar el desplegament, com sempre que fas una cosa per primera vegada, que sempre pots millorar com ho acabes portant a terme.

Amb FP, n'estem convençuts, n'hem parlat moltes vegades. L'altre dia vam coincidir amb vostè i alguns altres diputats a la presentació dels estudis d'inserció laboral i jo crec que avançarem plegats –no en tinc cap dubte– i parlarem les hores que facin falta per fer-ho junts.

Escola inclusiva. Escola inclusiva, el que hem fet és: estem fent una avaluació externa sobre el desplegament del decret d'inclusiva, perquè no teníem una mirada externa del desplegament del decret. Això ho tindrem a principis d'any. El mes d'octubre... Novetats que hem fet els darrers mesos per donar aquest impuls a l'escola inclusiva: taula de participació per a un sistema educatiu inclusiu el mes d'octubre; a partir del mes de gener s'incorporen dos-cents professionals d'educació especial nous –que no són aquests 3.566, eh?, són a més a més d'aquestes 3.566. S'incorporen dos-cents professionals d'educació especial per a la detecció i intervenció precoç de l'alumnat més petit.

Sempre hem dit que l'escola inclusiva passa també per detectar al més aviat possible. I ho farem, per tant. Als primers cicles d'infantil, el que farem és aquesta detecció precoç de si hi han situacions amb l'alumnat en què haguem d'intervenir al més aviat possible. S'està estudiant també una proposta unificada de criteris –molt important– en l'escola inclusiva: saber quina tipologia d'alumnats tenim, de cara a distribuir millor els recursos i incrementar-los en el que sigui imprescindible. Vam publicar per primera vegada un mapa de recursos. I, per tant, anem portant a terme actuacions per incrementar aquesta escola inclusiva.

Vostè feia referència també a l'atenció, incrementar l'atenció en psicologia amb professionals. És el que deia abans, eh?: quatre-cents vint-i-quatre professionals que

s'incorporen a partir de l'1 de gener ja tenen aquest perfil per donar resposta a la inclusivitat i també a l'acompanyament emocional. En tot cas, ens hi trobarà sempre, com no pot ser d'una altra manera, en tot el que sigui incorporar els recursos per a l'àmbit educatiu. Com a conseller d'Educació, no puc sentir-ho ni dir-ho d'una altra manera: on millor es poden dedicar els recursos és a l'educació. I, per tant, doncs, esperem que vostès també siguin responsables i se sumin a un pressupost que incrementi recursos per a l'àmbit educatiu.

Feia referència als equips digitals: 440.000 dispositius i 200 milions en robòtica aquest curs. Bé, portem el desplegament del pla digital. Anem ajustant els mecanismes d'acompanyament als centres educatius; és així. Fora l'escola, ho compartim. Per això hem passat de cinc-cents centres que estan dins dels plans de millora d'oportunitats educatives, que bàsicament són l'entorn, a set-cents centres.

I em queden quinze segons i m'agradaria, doncs, en aquests quinze segons –perquè diria que és la meua última intervenció en aquest Ple–, felicitar-los a tots el Nadal i desitjar-los un fantàstic 2023, i que siguin molt feliços i feliçes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, conseller.

Suspenem la sessió fins aquesta tarda a dos quarts de quatre.

I recordem la convocatòria del minut de silenci ara, a la façana del Palau del Parlament.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i un minut i es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda i tres minuts. Presideix la vicepresidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seuen el conseller de Territori, el conseller de Salut, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats i diputades, reprenem la sessió amb el desè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre l'impuls de la cultura digital, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Interpellació al Govern sobre l'impuls de la cultura digital

300-00268/13

I, per exposar-la, té la paraula la diputada Anna Torrentà Costa.

Anna Torrentà Costa

Bona tarda a tothom. Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, consellera. Un plaer, començar la tarda parlant de cultura. En aquest cas, parlarem de cultura digital. Parlarem de com la cultura canvia i evoluciona al ritme de la societat i de les noves tecnologies. Aquest fet obre enormes oportunitats i reptes a la cultura, que està obligada a incorporar aquests valors per evolucionar com ho fan, a gran velocitat, les mateixes tecnologies o com ho fa la nostra societat.

A dia d'avui ja s'aprofita la tecnologia per crear, generar, difondre i exhibir manifestacions artístiques culturals. Hi ha tot un nou àmbit d'art digital que progressa exponencialment i on Catalunya, com sempre, s'incorpora a l'avantguarda. Però, a més, la tecnologia també ofereix la possibilitat de fer evolucionar les manifestacions artístiques i culturals més consolidades. És també una oportunitat per fer-les arribar

i universalitzar-les a un públic més ampli. I permet eliminar algunes barreres –algunes, de caràcter econòmic; altres, geogràfic–; també detectar algunes dificultats, com és la bretxa digital, vinculada sobretot a l'edat i a la condició social. Aquest nou consum digital també pot ser una oportunitat per augmentar i fer arribar la cultura i equilibrar-la dins el territori, des de les grans capitals culturals fins als pobles més petits i llunyans.

Jo no acostumo a citar personatges rellevants (*l'oradora riu*); tampoc... Soc més de posar exemples propers i experiències reals. En posaré dues. La meua àvia té noranta-cinc anys i fa temps que no pot caminar i no es pot moure de casa, però sí que pot caminar per les sales del Teatre-Museu Dalí, a Figueres, o pot visitar la Sagrada Família o espais del nostre patrimoni cultural català, gràcies a les visites virtuals que tenim avui en dia. I, per exemple, el meu nebot, en Guillem, té quinze anys, i també coneix amb detall èpoques de la història més rellevant jugant a videojocs. O sigui, ha estat el videojoc el que li ha despertat aquest interès per la història, de la qual vol fer professió, i segurament serà vocacional. És l'oportunitat per arribar als joves que han nascut en aquesta època tecnològica i digital, que viuen immersos en bits, en bytes, en píxels.

I la clau d'aquesta era digital no només són les xarxes ni els suports, sinó sobretot els continguts, que han de ser creatius, productius i d'ús social. Els videojocs són una bona porta d'entrada a la cultura i a l'educació, no només com a producte industrial, sinó també com a objecte cultural, pel seu fort component artístic. El quaranta-quatre per cent del pes d'un videojoc és art 2D, 3D, és disseny, és narració, és àudio, és música. Per tant, té un art inculcat aquí dintre molt important.

Sovint semblen també, els videojocs, espais reservats al que són els adolescents, tot i que els adolescents de fa trenta anys continuen jugant a videojocs, també com a canal d'aprenentatge i d'ús de la llengua catalana. Si no es troben videojocs en català, es busquen en altres idiomes que els aconseguixin. Per tant, és així de senzill, de canviar d'idioma.

La Secretaria de Política Lingüística ha creat un espai web on es mostra l'oferta de videojocs comercials disponibles en català per promoure'n el consum. Aquí trobem, classificats per categories, l'estudi que el comercialitza, les plataformes que el distribueixen, la data d'estrena, la qualificació PEGI –d'edat i contingut–, a més de la pàgina web i el tràiler, si n'hi ha, i com actualitzar-lo. Fent la immersió en aquest recurs veiem que, cada cop més, les empreses i estudis catalans de videojocs incorporen la llengua catalana en els seus productes i s'avança en la presència de la nostra llengua en aquest vehicle d'expressió, però també d'oci i de comunitat.

Un altre fet concret: recentment hem vist com l'empresa de videojocs IO Interactive crearà cent cinquanta nous llocs de treball al seu estudi de Barcelona, llocs de treball qualificat que ja s'incorporen i es sumen a la trentena que l'empresa danesa té a la capital catalana.

Més dades que no podem obviar: Catalunya compta amb dues-centes empreses de videojocs, amb quatre mil professionals que facturen més de 550 milions d'euros, creixent un setanta per cent en només cinc anys. Tant és així que el videojoc fet a Catalunya concentra més del cinquanta per cent de la indústria de tot l'Estat espanyol. Aquest lideratge, a més a més, té les seves rèpliques en la formació professional. Actualment a Catalunya hi ha vuit universitats que imparteixen estudis superiors de videojocs. Per tant, veiem que un mateix producte té una transversalitat important: universitat, cultura, empresa i educació.

En la seva compareixença inicial a la Comissió de Cultura, ens va exposar que volia posar el focus especialment en la cultura digital, també en fer realitat aquest *hub* audiovisual i de videojocs perquè sigui un centre de referència al sud d'Europa, perquè potenciï la indústria pròpia i doni també oportunitats al talent local. També la creació d'un pla nacional de cultura digital, un pla cocreat amb els diferents actors

als quals haurà de servir i acompanyar –artistes, centres d'art, esdeveniments, institucions, equipaments culturals, centres formatius i crítics.

Sabent que, com dèiem, els canvis tecnològics són transversals i afecten també la cultura, per primera vegada s'ha creat la nova Direcció General d'Innovació i Cultura Digital, que té com a objectius fer projectes d'avantguarda tecnològica i cultural, posar el pla nacional de cultura digital de què parlàvem i també desenvolupar polítiques específiques per al sector dels videojocs.

També, com a membre de la Comissió d'Acció Climàtica, veig que aquesta unitat també ha assumit l'impuls de mesures destinades a incorporar els ODSs a la cultura. El fet d'explicitar aquest mandat també entenc que és una declaració d'intencions sobre la responsabilitat autoimposada de liderar, des del món cultural, l'esforç per a un futur sostenible per a la nostra societat i per al nostre planeta, i que passa també per l'àmbit social, de la reducció de les desigualtats, així com per garantir també l'accés a la cultura, i que sumen iniciatives ja en marxa en l'àmbit mediambiental, com les ajudes a la realització d'actuacions ambientals o per obres de millora o adquisició d'equipament tècnic que redueixin l'impacte ambiental de les empreses o entitats del sector cultural.

La interpellació per part del nostre grup parlamentari va dirigida a saber com es van desenvolupant aquestes prioritats i actuacions, i també la nova direcció general, perquè Catalunya té el potencial per ser un referent mundial. La pregunta que ens hem de fer...: quin tipus de referent volem ser? Sabem que, com més àmplia sigui l'oferta en cultura –sigui física o digital–, més oportunitats es generaran per arribar a una societat amb més drets culturals i més esperit crític. L'accés a la cultura, en qualsevol de les seves formes, és una transformació personal, col·lectiva i de país.

En definitiva, consellera, la cultura digital a Catalunya és present i és futur. És present perquè el nostre país ja està produint productes de qualitat gràcies a la indústria creixent, perquè té un paper fonamental en la consolidació de la nostra llengua i també dels valors com a societat i, sobretot, perquè és cultura.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula la consellera de Cultura, la senyora Natàlia Garriga Ibáñez.

La consellera de Cultura

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Torrentà, els canvis que vivim com a societat sempre es reflecteixen immediatament en la cultura. L'evolució de la cultura cap a la tecnologia és del tot normal. Si volem ser una cultura puntera i de referència, hem d'estar al dia de totes les noves tendències digitals i fomentar-les.

Des de l'inici de l'actual legislatura, hem volgut materialitzar i visibilitzar l'interès del Departament de Cultura en aquest àmbit. Per aconseguir-ho, hem posat en primera línia d'interès estratègic la cultura digital, i ho hem fet mitjançant –vostè ja ho deia– la nova Direcció General d'Innovació i Cultura Digital.

Però, què vol dir exactament «cultura digital»? Quan parlem de cultura digital ens referim a les creacions, produccions o manifestacions artístiques relacionades amb el món digital i de la tecnologia. En aquest sentit, entenem que la cultura digital pretén aglutinar totes les interrelacions possibles entre els llenguatges artístics tradicionals i les eines del món digital; interrelacions que donen com a resultat mutacions innovadores de les formes expressives clàssiques. La interactivitat, la immediatesa o la simultaneïtat també són trets definitoris que aporten a la cultura una especial capacitat per a la participació i la difusió.

Des de fa un any i mig, doncs, estem impulsant actuacions de suport a projectes i iniciatives vinculades a la cultura digital; fomentant la proliferació d'esdeveniments de cultura digital i potenciant aquells que ja són referència internacional; creant espais d'intercanvi, creixement i transferència entre artistes, institucions i universitats,

i treballant per possibilitar la creació i producció de continguts digitals i innovadors. Algunes de les principals actuacions que reforçaran l'art i la cultura digital catalana són el suport a l'ecosistema del videojoc, un disseny del pla de cultura digital i l'impuls del Catalunya Media City.

El Departament de Cultura ha entomat la coordinació institucional a la Generalitat de Catalunya envers la indústria i l'ecosistema del videojoc. Ho hem fet per creure fermament en la vessant cultural i artística de la creació digital i en el desenvolupament dels videojocs. Recordem –també ho deia vostè ara– que fins al quaranta-quatre dels i les professionals de les empreses de videojoc es dediquen a tasques artístiques com el disseny de personatges, d'escenaris, la música...

El fet de considerar la indústria del videojoc com una indústria cultural creativa ha comportat la voluntat de fa anys de donar-hi suport des del Departament de Cultura: primer, mitjançant l'Institut Català de les Empreses Culturals, l'ICEC, i ara, des d'aquesta nova Direcció General d'Innovació i Cultura Digital.

El suport a l'ecosistema és, però, coral, i es comparteix la responsabilitat amb altres departaments i organismes del Govern de Catalunya. Des del Departament de Cultura i des de l'inici de la legislatura vehiclem, a través de la Taula del Videojoc, l'ordenació i la sistematització de totes les iniciatives dirigides al sector, iniciatives impulsades per diferents departaments i organismes de la Generalitat i per altres actors.

La taula ha desenvolupat més de quaranta reunions de treball amb la incorporació, segons la temàtica, dels organismes institucionals competents i organitzacions interessades. Vuit departaments de la Generalitat han participat activament a les reunions de la Taula del Videojoc, que s'han organitzat mitjançant vuit grups de treball: finançament, internacionalització, talent, gènere, salut, «gamificació», e-esports i visió empresarial. La taula ha acabat constituint-se com un efectiu espai de debat i de consens, on també s'hi ha produït una anàlisi compartida de les necessitats del sector per a cadascun dels àmbits de treball que s'han establert.

Finalment, la taula va validar una bateria d'una seixantena d'actuacions, accions que constituïran una passa endavant sense precedents en el posicionament social i estratègic dels videojocs a Catalunya. Es desenvolupaven per al període comprès entre l'1 de juliol del 22 i el 30 de juny del 23.

Des del departament, s'impulsen diferents línies de foment al sector del videojoc. Per una banda, les subvencions: fem subvencions a l'organització d'esdeveniments de cultura digital, a projectes culturals que facin servir tecnologies immersives, per a la incorporació de la llengua catalana en productes tecnològics i videojocs, per a projectes d'internacionalització d'empreses i entitats de videojocs i per a l'acceleració del creixement de les empreses culturals. Però també tenim aportacions reintegrables, des de l'Institut Català d'Empreses Culturals, i préstecs participatius digitals. Per tant, donem una gran cobertura.

Durant el 2022, i de manera complementària a les actuacions incloses a la relació de la Taula del Videojoc, s'han desenvolupat, des del Departament de Cultura, mesures encaminades a l'enfortiment de l'ecosistema català del videojoc, com presència a fires, amb cessió d'espais –estands– a empreses de videojoc per a la seva promoció –com al Gamescon de Colònia o al Game Connection de París–, i un estand institucional dedicat exclusivament al videojoc català en la primera edició del Saga, el saló del *gaming* en llengua catalana d'aquest mes de desembre.

Suport a la incubació de projectes de videojoc: ajudem una incubadora que es diu GameBCN i el GameGi, que és a Girona, per al desenvolupament de projectes de videojoc. Impuls relacionat amb el reconeixement social del videojoc, amb la campanya institucional «El videojoc és cultura» i una exposició, «Nova pantalla. El món del videojoc a Catalunya» al Palau Robert, que es va fer aquest any –molt interessant. I també col·laborem amb les associacions per a l'articulació del sector: Devicat, Aevi, DEV.

Fins ara els he explicat molta feina, una gran part de la qual feta en molt poc temps, però encara volem ser més ambiciosos, i entenem que la cultura digital necessita planificació. En aquest sentit, estem elaborant el pla de cultura digital amb la col·laboració d'entitats, artistes, institucions, universitats. Fins al moment s'han realitzat bona part de les taules participatives amb els actors del sistema. Les seves reflexions seran la base per a l'elaboració dels objectius estratègics i de concreció operativa. Preveiem tancar aquesta fase durant el primer semestre del 2023.

Un pla que ha de ser innovador no pot ser fix. Malgrat que el preveiem amb una vigència del 23-25, sí que sabem que el voldrem líquid, i, per tant, en permanent revisió i actualització.

Tal com pretenem fer les coses, el pla també haurà de ser l'eina que permeti a la ciutadania fiscalitzar si s'han complert els objectius plantejats. Serem ambiciosos perquè avui, a Catalunya, existeix un ecosistema artístic digital a més del sector dels videojocs. Existeix talent propi reconegut a escala internacional. Hi ha esdeveniments que any rere any incrementen en assistència i interès. Hi ha més titulacions de formació professional i universitària per especialitzar-se com a professional de l'art digital. Creixen les empreses, associacions i projectes que impulsen projectes culturals i digitals. Tot això està passant avui ja a Catalunya.

Treballem per donar suport al moment present, dolç, de creixement, però també pensem a mitjà i llarg termini. En aquest sentit, és indispensable parlar d'uns dels projectes referents en matèria d'innovació i cultura digital, que ja n'hem parlat diverses vegades, sobretot..., però des de la part de l'audiovisual. Consisteix en la posada en marxa del Catalunya Media City com a *hub* de l'audiovisual i del videojoc, que ha d'esdevenir un centre de referència a Europa.

El *hub* girarà a l'entorn de la recerca, la innovació, la producció, i treballarà colze a colze amb aquests ecosistemes. Tot el projecte gira entorn de consolidar i potenciar la immensa força creativa i econòmica de la cultura digital, el videojoc i l'audiovisual català. I ho farà amb els millors recursos logístics, formatius, tecnològics i de concentració.

En conclusió, entomem la responsabilitat, al costat del sector de la cultura digital i del videojoc i al costat de les altres institucions del país, de donar a conèixer i acostar l'art digital a tota la ciutadania. No deixarem que la bretxa digital també impacti en el potencial coneixement i consum d'art digital o de l'apropament de totes les disciplines artístiques a la tecnologia.

De la mateixa manera, vull també fer una referència a que quan parlem de tota la ciutadania estem també parlant de tot el territori. Continuem reforçant projectes de cultura digital a tot el territori i impulsant directament que l'art digital es creï i s'exhibeixi arreu. La cultura catalana *per se* també ha de ser digital. Ningú discuteix que vivim en una societat digital, i, si encara en dubta algú, aquest procés probablement s'accelerarà.

La cultura catalana té el repte no només de disposar d'un art digital conegut i reconegut, sinó també de ser referència en la innovació digital i cultural. Em refereixo, sobretot, a aprofitar i incorporar les possibilitats i oportunitats que ofereixen la tecnologia i el desenvolupament digital, i fer-ho en totes les tipologies de manifestacions artístiques i culturals. En això treballem i en això pretenem aprofundir durant aquesta legislatura.

Finalment, i per assolir-ho, és imprescindible aprovar el pressupost de l'any 2023. Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

L'onzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre el compliment dels acords parlamentaris en matèria d'infraestructures, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Interpellació al Govern sobre el compliment dels acords parlamentaris en matèria d'infraestructures

300-00267/13

Té la paraula el diputat Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades Santacreu

Consellera, consellers, diputades, diputats, bona tarda. Li fem aquesta interpellació al conseller de Territori per si ens pot aclarir com el Govern pensa respectar i complir els acords que adopta el Ple del Parlament de Catalunya. Li parlaré de tres o quatre qüestions que no sabem com pensa abordar el Govern.

Per començar, com pensa complir els acords subscrits en el marc de la Comissió Mixta d'Assumptes Econòmics i Fiscals, en el marc d'aquesta comissió, per complir la sentència del Tribunal Suprem que obligava el Govern d'Espanya a compensar el Govern de la Generalitat pel dèficit inversor en infraestructures de mobilitat de l'any 2008? Vostè sap que hi va haver un acord del Parlament de Catalunya, per dues vegades, reiterat, en el que li deia al Govern que seria convenient, per la transparència, saber en què pensen invertir aquests recursos.

De fet, d'aquests 759 milions d'euros que s'havien de transferir, el Govern d'Espanya ja n'ha transferit 400. I encara no sabem a hores d'ara a què ha destinat, en infraestructures de mobilitat, ho torno a repetir, aquests recursos, o a què pensa destinar-los, no? Miri que hi han infraestructures de mobilitat per fer, a Catalunya.

També seria convenient, home, intentar compartir amb els grups parlamentaris ja no només aquesta informació, sinó l'orientació que podrien tenir aquests recursos. Vostè sap tan bé com jo –o ho hauria de saber– que serà molt difícil poder abordar i reclamar al Govern d'Espanya –tot i que aquí és veritat que encara no hi ha cap tipus de sentència– aquests excedents d'inversió, fruit de l'addicional tercera de l'Estatut d'autonomia entre els anys 2009 i 2013, si no som capaços d'explicar quines són aquelles inversions que..., en infraestructures de mobilitat que el Govern pot tirar endavant.

La segona qüestió: com pensa abordar el Govern de la Generalitat de Catalunya el debat –li estic parlant de resolucions que hem aprovat per majoria en el Parlament, eh?–..., com pensa abordar el debat amb el Govern d'Espanya i AENA per a la transformació i ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat, perquè esdevingui un veritable aeroport de connexió intercontinental, o encara ho sigui més, i es converteixi, això sí, en un *hub* internacional?

Conseller, ha trucat ja a la ministra per concretar dia i hora per abordar aquesta qüestió, per seguir parlant d'aquesta necessària ampliació o millora de l'aeroport sense apriorismes ni posicions prefixades, en l'intent d'abordar-ho, d'aconseguir un consens que nosaltres creiem que és necessari?

De fet, el Govern d'Espanya –perquè jo he escoltat algunes de les seves intervencions– ja ho està abordant, està fent els deures. Està tirant endavant l'estació del tren d'alta velocitat a l'aeroport de Girona i també a l'aeroport de Reus per poder connectar també aquests aeroports amb la capital de Catalunya. L'aeroport de Barcelona - el Prat, com la majoria de grans aeroports, ja està arribant als nivells d'usuaris i usuàries anteriors a la pandèmia, i totes les indicacions ens diuen que l'aeroport de Barcelona l'any que ve ja arribarà un altre cop als més de 50 milions d'usuaris.

Vostè, senyor conseller..., el seu Govern hauria de ser conscient –no sé si ho són– que, en aquesta qüestió –malgrat que vostès segueixin enrocats en que no en volen parlar–..., vostès en aquest Parlament estan en minoria, en aquest tema, i si escoltem les entitats socials i econòmiques sindicals del país crec que també. Per tant, seria bo que, des del nostre punt de vista, es complissin aquestes resolucions parlamentàries. Tinc la sensació que demà, que hi torna a haver una moció –que no és del nostre grup parlamentari, però també es parlarà d'aquest tema–, els tornaran a dir que ho han d'abordar.

Miri, també estan en minoria pel que fa a la ronda Nord de Sabadell, Castellar i Terrassa. Els ajuntaments, la immensa majoria de les entitats socials i econòmiques del Vallès Occidental i una amplíssima majoria de diputades i diputats d'aquest Parlament estan a favor de la connexió entre Sabadell, Castellar i Terrassa amb la B-40, que les obres estan allò..., a punt d'acabar-se.

Nosaltres creiem que haurien d'incorporar... No, no rigui, conseller, vostè sap que és així. Vostè és del Vallès Occidental i ho sap tan bé com jo, eh? Nosaltres creiem que haurien d'incorporar en els pressupostos de l'any que ve, si és que n'hi ha..., i buscar els acords amb el Govern d'Espanya, que hi està predisposat, per tal de que aquestes partides, que els hi permetran a vostès dissenyar el traçat i fer les obres, puguin incorporar-se en aquest pressupost. Si no, això serà un flagrant i palmari incompliment dels acords parlamentaris que insten el Govern a tirar endavant aquesta obra.

Senyor conseller, tampoc no entenem ni compartim les reticències que observem en el seu Govern a comprometre inversions en el pressupost del 2023, amb una planificació fins al 2030, del principal mode de transport públic que tenim en el país, que és el metro –anava a dir «el metro de Barcelona»; no, el metro, perquè ja connecta diverses ciutats metropolitanes.

L'hi deia dies enrere: el metro transporta cada dia al voltant d'1.400.000 usuaris, més del doble que si sumem Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i rodalies, i les previsions de l'Autoritat del Transport Metropolità diuen que l'any 2028 aquesta xifra arribarà a 2 milions. I l'hi torno a recordar, el titular de la infraestructura és el Govern de la Generalitat. Estic convençut de que, si féssim una enquesta ciutadana, la immensa majoria de les persones que viuen al nostre país dirien: «Això és una responsabilitat de l'Ajuntament de Barcelona.» No, el titular de la infraestructura és el Govern de la Generalitat de Catalunya.

I nosaltres creiem que cal ja comprometre, per part de vostès –hi ha una resolució parlamentària que també va en aquest sentit–..., el pla de renovació integral de vies, el pla de les cotxeres, el pla d'estacions que encara no són accessibles –tenim estacions que encara no són accessibles–, el pla de millora de sistemes i la preparació de projectes bàsics i d'execució que ens han de permetre avançar, i l'ampliació també a altres ciutats metropolitanes del metro.

Li podria llegir també un incompliment llarg d'infraestructures, que hi ha el compromís i s'ha aprovat aquí que es tirin endavant i que no hi ha manera que es desencallin i que ja hi portem anys de retard. Per exemple, la variant de la C-59 a Sant Feliu de Codines o les variants de les Preses i Olot.

I, finalment, en aquest minut i mig que em queda li voldria parlar de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. En aquest cas, no són incompliments del Govern, però sí coses que estan passant i que ens agradaria que ens aclarís, no? L'any 2021... He mirat la memòria de Ferrocarrils i he vist: l'any 2021, 1.511 incidències. Any 2022: no hi ha dia que a la línia Barcelona-Vallès no hi hagi incidències, amb freqüències de pas alterades, amb avaries de trens que alteren les freqüències; un augment del temps d'arribada del Vallès a Barcelona..., més temps per trajecte que fa unes setmanes.

Què passa, conseller, amb els nous trens que s'han posat en servei de la sèrie 115 a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya? Perquè, per haver-hi incidències..., en tot el sistema ferroviari, el que gestionen vostès –bé, tots els gestionen vostès, amb operadors diferents–, sempre hi ha incidències; també a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, del qual vostès presumeixen tant.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies. Per respondre, té la paraula el conseller de Territori, el senyor Juli Fernández Olivares.

El conseller de Territori

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Diputat Terrades, li deia ara que sempre és un plaer poder debatre amb vostè, malgrat la discrepància que puguem tenir, fins i tot en algunes de les qüestions que vostè avui plantejava, des del punt de vista del compliment o no d'algun dels acords. Perquè vostè parteix de la base de que el Govern no compleix aquests acords, i a mi m'agradaria poder tenir l'oportunitat de poder-li explicar que el Govern compleix amb aquests acords parlamentaris. Tal vegada en el que podem discrepar és en si és el que vostès voldrien fer, si és el model que vostès voldrien tirar endavant; però els acords parlamentaris el Govern els compleix.

Li posaré un exemple. Vostè em deia: «Vostè ha trucat a la ministra per parlar...?» Jo i el departament, amb el ministeri i amb la ministra hi parlem –hi parlem. I vostè sap que per posar-se d'acord, els acords, doncs, segurament..., vostè sap que no són fàcils. Bé, vostès ho diuen amb el pressupost, eh?, que no és fàcil. Per tant, hi parlem, hi anem parlant.

I crec que el que vostès també saben és quina és la posició del Govern davant de les grans infraestructures, no? Vostè deia: «Com abordaran...?» Com ho abordarem? Construïnt consensos. Vaig tenir l'oportunitat d'explicar-li en el primer Ple en que era conseller, en una interpellació, com ho volíem fer. Una cosa són les majories polítiques –que vostè explica– al voltant d'aquestes propostes de resolució; altres, la construcció de grans consensos, tenint en compte els principals punts d'acord que hi ha en la societat.

I en l'aeroport nosaltres el que volem és liderar una proposta que sigui viable i real. Una proposta que sigui viable i real i que permeti que, des del sistema aeroportuari català –el sistema aeroportuari català, incloent-hi l'aeroport del Prat, però també Girona, Reus, Lleida–, el nostre país tingui la capacitat de que l'aeroport del Prat, que és un gran consens, sigui un aeroport intercontinental, perquè perseguiem la prosperitat i el benestar, i que, alhora, aquesta qüestió respecti no només el gran consens que té la nostra societat de que els entorns naturals metropolitans s'han de preservar, cosa que la proposta que vostès posen sobre la taula –i dic «vostès» perquè dirigeixen AENA– no fa, sinó que el que puguem aconseguir és que això es preservi, que tinguem un aeroport intercontinental.

I ara vostè em deia: «I pensi que, a més a més, els nivells de passatgers que arribaran a Barcelona tornaran a arribar al volum màxim.» Evidentment, però suposo que vostè no m'està dient que si hi hagués un acord per a l'ampliació demà, o la millora i optimització demà, al juliol això no passaria, perquè no crec que fes màgia. És a dir, la gestió de l'aeroport del Prat s'ha de millorar, i la gestió de l'aeroport del Prat depèn d'AENA.

I, per tant, espero que prenguin totes les mesures necessàries per tal de que l'estiu vinent aquesta situació que vostè diu es gestioni el millor possible, perquè hi han mesures de gestió que es poden prendre, i suposo que AENA les prendrà totes, nosaltres ho demanarem: que prengui totes les mesures de gestió necessàries per tal de que l'aeroport funcioni el millor possible. I n'hi ha, de mesures de gestió.

Per tant, jo crec que hem de ser capaços de treballar una proposta que liderem conjuntament amb els agents socials i econòmics. Tenim propostes sobre la taula, vostè les coneix. Foment té un espai de treball, Pimec ha fet una proposta de treball per tal de que el Govern de la Generalitat lideri... I, per tant, aquí treballarem, en aquest lideratge, per fer grans consensos, per tirar endavant.

Perquè per tirar endavant infraestructures..., les tiraran endavant els ecologistes. Ho repeteixo: els ecologistes som els que farem progressar el país, som els que farem que hi hagin infraestructures, perquè som els que incorporem la realitat al disseny de les infraestructures, la realitat present i la realitat futura. I estic convençut que vostès també ho volen fer, que vostès també són ecologistes, i, per tant... Bàsicament perquè el vuitanta-dos per cent de la població d'aquest país diu que està molt

preocupada per l'emergència climàtica. Nosaltres ho som i volem ser part de la solució, i això és el que farem.

I el mateix li explico al voltant del compliment de la ronda del Vallès; la ronda del Vallès, que, al final, jo necessito... L'altre dia vaig tenir l'oportunitat de que m'aclarissin, en termes objectius, què és el que vol dir. I, per tant, el Govern de la Generalitat –li deia l'altre dia al diputat Saldoni– liderarem la proposta de solució per a la mobilitat del Vallès.

I com ho farem? Doncs ho farem connectant Castellar amb la C-58. Amb un acord que tenim al pressupost, perquè els estudis informatius de la connexió, tant viària com ferroviària, hi són, en el pressupost. Com ho farem? Millorant la connexió entre Sabadell i Terrassa per la nacional 150, tal com diu el pla específic de mobilitat del Vallès. El pla específic de mobilitat del Vallès diu que hi haurà una ronda entre Sabadell i Terrassa, prioritzant les infraestructures existents. I, per tant, la nacional 150 és una infraestructura existent, on intervindrem per millorar aquesta connexió.

I vostè em diu: «Hi parlen, amb l'Estat?» I tant. Perquè hi ha un tros de la B-40 que s'ha d'acabar. Deia: «S'acabarà aviat?» I per això somreia, espero, perquè he sentit moltes vegades el «s'acabarà aviat». Espero que s'acabi aviat. I la Generalitat tenim preparada la licitació –sortirà aquestes properes setmanes–, d'11,6 milions d'euros, per connectar la B-40 amb la C-58 i la C-16, perquè aquesta connexió sigui, doncs, el més fluida possible. I, per tant, la via d'alta capacitat, que és la B-40, continuarà per la C-58.

Per tant, n'haurem de parlar i en parlem, i en les trobades que hem tingut amb el ministeri així ho hem fet, sobre aquesta continuïtat urbana de la B-40, perquè per a la solució de Terrassa ens haurem de posar d'acord per a la intervenció aquí.

I tot això, senyor Terrades, l'hi explico aquí, però com que la moció també ho diu, ho he parlat amb l'Ajuntament de Sabadell, amb l'Ajuntament de Terrassa, el Consell d'Alcaldies del Vallès Occidental –el dia 1 de desembre. I els hi he explicat, ho hem compartit. I amb l'alcalde de Sabadell i hem convingut que la connexió entre Sabadell i Castellar és el que hem de fer. Amb l'alcalde de Terrassa hem convingut que la millora del seu moviment intern és el que necessita Terrassa. I hem de resoldre aquests temes. I la Generalitat ho liderarà i ho lidera. I els estudis informatius d'això estaran en el pressupost –vostè m'ho demanava–, i la capacitat d'execució, doncs, la tindrà la Generalitat de Catalunya.

I per a totes aquelles infraestructures en aquest espai que siguin competència del Govern de l'Estat, hi parlarem, evidentment. Ho necessitem. Perquè la competència del Govern de l'Estat –i vostè ho sap molt bé, perquè, a més a més, vostè és del Vallès Oriental– és connectar infraestructures de l'Estat. I les infraestructures de l'Estat, que jo sàpiga, en aquest territori de Sabadell i Terrassa, no hi són. Estaria bé saber si la proposta que vostès plantegen és perquè estan preocupats per aquesta mobilitat –que, ja l'hi dic, el Govern de la Generalitat la liderarà, i complim d'aquesta manera, eh?, treballem amb el pla específic de mobilitat del Vallès, parlem amb l'Estat–, o si és perquè el que estan plantejant és fer el Quart Cinturó. Perquè si el que estan plantejant és fer el Quart Cinturó, ens ho diuen i parlem d'això clarament. Ja l'hi dic, la solució de la mobilitat del Vallès entre Sabadell i Terrassa, el Govern de la Generalitat la lidera.

Hi ha una altra part d'aquest compliment de moció que vostè no ha explicat, que és el ferroviari: R4, R8, Ferrocarrils de la Generalitat. Ferrocarrils de la Generalitat, R8, en l'acord de pressupostos, encomana de gestió –Generalitat–, nous baixadors, els nous intercanviadors –Hospital General i Volpelleres. Per tant, compliment de moció.

L'altre dia estava a Barberà del Vallès amb l'alcalde de Barberà del Vallès, i em deia: «Ostres, necessitem connectar l'R4 i l'R8.» Alcalde del PSC. I jo li deia: «I tant.» Ho hem posat a sobre la taula i encara no hem arribat a aquest acord, però hi arribarem, n'estic convençut, perquè l'orbital ferroviària és necessària i perquè la

connexió a Riu Sec –Riu Sec, R4, R8– és necessària. Per tant, estic convençut que, si l'alcalde de Barberà i altres alcaldes i alcaldesses ens ho plantegen, nosaltres ho posarem a sobre de la taula.

Parlava del metro. Vostè sap que en el metro les inversions que fa el Govern de la Generalitat són..., bé, són les que es fan –són les que es fan. Línia 9 –línia 9–; suposo que no posarà en dubte que no hi ha centenars de milions d'euros, a la línia 9, entre altres coses perquè la van començar quan vostès tenien la responsabilitat d'aquest departament, que és planificació del Govern tripartit, del Govern socialista. Per tant, la nostra...

Continuo després. I després parlem... Ja que a vostè sempre li agrada parlar d'això, de contraposar Ferrocarrils i rodalies, després parlem d'això.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, conseller. Per a la rèplica, té la paraula el diputat Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades Santacreu

Senyor conseller, vostè en el Govern catalanista i d'esquerres també hi era, eh? (*Remor de veus.*) En el disseny de les infraestructures actuals, jo crec que, quan es dissenyen, ja s'hi incorporen les noves realitats ambientals, no? No es fan les mateixes infraestructures, siguin ferroviàries o viàries, amb criteris dels anys seixanta. Ja s'hi incorporen les noves necessitats i realitats ambientals.

No ho sé, jo avui acabo de llegir unes declaracions de l'alcalde de Terrassa i unes altres de l'alcalde de Sabadell que contradiuen tot el que vostè ens ha estat dient avui aquí, i que li reclamen, li segueixen reclamant al Govern de la Generalitat, la connexió amb la B-40, que està a punt d'acabar-se al final de Terrassa, amb aquesta ronda que connecti les tres ciutats.

Miri, vostè pot pujar aquí i explicar el que ens ha explicat, però ni compleixen els acords estrictes que el Parlament acorda en sessió plenària –respecte a l'aeroport, respecte al metro, respecte al centre recreatiu de Salou i Vila-seca, que encara no sabem quina és la posició del nou Govern... Ens parla...: «els acords majoritaris de la societat», no?, però és que els acords majoritaris de la societat van en una línia diferent de la que vostè ens explica des del faristol.

Amb tot el respecte, conseller i consellera, el seu és un govern de trenta-tres diputades i trenta-tres diputats; és a dir, un govern del 21,3 per cent de catalans i catalanes. I venen aquí i actuen com si fossin un govern de majoria. I, senyor Juli Fernández, no ho són. Són un govern en franca minoria.

Amb la seva actitud..., bé, no amb la seva, amb l'actitud del seu Govern i del grup parlamentari que sustenta aquest Govern, l'únic que fan és aturar, és bloquejar. Són aquestes moratòries que tant els hi agraden, aquest marc mental que a l'inici de la legislatura van comprar, no?

Les qüestions que li plantegem el meu grup parlamentari són qüestions que afecten el present i el futur de Catalunya i de la seva gent, el seu progrés social i econòmic. Perquè, miri, les mercaderies..., les persones es seguiran movent en tren, per carretera, amb avió, amb vaixells, perquè els ciutadans seguiran fent servir el transport públic, el transport privat, perquè l'electrificació de la mobilitat en tots els seus modes ja no té aturador. Però, hi insisteixo, la mobilitat de les persones i de les mercaderies no l'aturarem per decret. Necessitem, conseller, més i millors trens, més i millor metro, millors carreteres també, un aeroport que sigui més competitiu que l'actual. Senyor conseller, l'hi torno a repetir, vostès estan en minoria, no aturin el país.

I un últim apunt, que és..., parlem de l'aeroport. Vostès jo crec que tenen el marc mental de que sigui un aeroport que no creixi més. Resulta que aquesta llançadora, la llançadora que operarà..., que nosaltres creiem que és un error, eh?, però que ope-

rarà Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya..., farien bé de repassar els números econòmics, el pla econòmic i financer que sustenta aquesta operació. I si repassen bé els números que... (*Remor de veus.*) És veritat, vostè no els va fer; en aquells moments Esquerra Republicana no gestionava aquesta conselleria, però sí que formaven part del Govern. Resulta que perquè aquesta llançadora no sigui deficitària..., és una llançadora o és un sistema ferroviari que es sustenta sobre el creixement de l'aeroport de Barcelona - el Prat i arribar, a l'horitzó 2028-2030, als 70, 75 milions d'usuaris de l'aeroport. Si no arribem a aquesta xifra, la llançadora a l'aeroport, la llançadora ferroviària, serà deficitària.

Gràcies, conseller.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la rèplica, té la paraula el conseller de Territori, el senyor Juli Fernández Olivares.

El conseller de Territori

Moltes gràcies, diputat, per aquesta darrera intervenció. Seguiré amb part d'algunes de les qüestions que m'havien quedat per comentar de la intervenció anterior, i continuo, si puc, amb algunes de les d'ara.

Em parlava d'algunes altres infraestructures, de la variant de la C-59 a Sant Feliu de Codines. Miri, vaig tenir l'ocasió de poder estar a Sant Feliu de Codines, Moià, la setmana passada, explicant la millora de la C-59 –6 milions i mig d'euros, setze quilòmetres de millora entre Sant Feliu de Codines i Moià, la variant de Sant Feliu de Codines. Vostè sap, eh?, suposo, que el projecte executiu està en marxa i que l'estudi d'impacte ambiental va caducar. I, per tant, aquí és on tenim la situació ara mateix. I la variant de les Preses, doncs..., sap també que estem en aquesta construcció del consens territorial i amb el projecte constructiu en marxa. Per tant, plantejava dos qüestions que les tenim dins del procediment.

En l'àmbit de metro, deixi'm..., amb el transport públic. Aquest matí l'hi deia el senyor Ordeig. Jo sé que vostès..., segur que és una de les seves prioritats, però di-lluns vam tenir el consell de l'ATM i vam haver d'aprovar unes tarifes, de l'ATM, on..., ara tenim un cinquanta per cent de bonificació i, de moment, n'hi ha un vint. El vint per cent aquest és del Govern de la Generalitat, que ha fet la feina que havia de fer. I estem a l'espera de saber si tindrem el trenta per cent de bonificació per part del Govern de l'Estat. Jo espero i desitjo que sigui així. Crec que no pot ser d'una altra manera –crec que no pot ser d'una altra manera.

Però el que li vull dir és que estem a l'espera i que estaria bé per a tothom, per fer la vida més fàcil a tothom, que tinguéssim aquestes concrecions en els moments més adients. Perquè, si l'aprovació d'això és el dia 30 de desembre, tot serà molt difícil per a tothom, perquè després se n'ha de fer l'execució. Farem tot el que haguem de fer perquè els ciutadans no pateixin, i tant de bo sigui així, i espero que sigui així. Però, si és una gran prioritat, estaria bé que ho féssim al més aviat possible. I segur que vostès ens podran ajudar en això, perquè ho decideixen vostès, bàsicament. Per tant, n'estic convençut.

Vostè té sempre la tendència a intentar contraposar Ferrocarrils i rodalies; sempre té aquesta tendència –sempre. I jo sempre l'hi dic –jo sempre l'hi dic–..., jo intento ser..., jo intento no fer-ho, però vostè m'hi porta. Jo intento no fer-ho, però vostè m'hi porta; ho intento no fer. Llavors, intentaré no ser molt *abusón*, diguem-ne, eh? Cada mes, de mitjana, a rodalies, seixanta-cinc incidències de més de cent minuts. Cada mes, a rodalies, seixanta-cinc incidències de més de cent minuts. Perquè vostès compten les de més de cent minuts. Nosaltres, a Ferrocarrils, les de més de tres. Ho dic perquè si comptéssim les de més de tres potser no tindríem paper o saltaria la memòria, eh? (*Alguns aplaudiments.*) I no ho dic amb orgull, perquè sembla que vostè ho digui amb orgull, que hi hagi alguna incidència a Ferrocarrils. Vostè sembla que digui amb orgull que hi hagi alguna incidència a Ferrocarrils.

Jo li dic que jo crec que és bastant fàcil saber quin és el sentir d'una i l'altra. Dimarts jo vaig venir amb Ferrocarrils: Sabadell - Plaça Catalunya, quaranta-set minuts –Sabadell - Plaça Catalunya, quaranta-set minuts. Freqüència: cada cinc. No ho sé, eh? Li dic que..., potser sí que hem incrementat tres minuts, quatre minuts, el trajecte, perquè para a totes les estacions, però jo crec que intentar fer comparacions no és el millor per a vostès. Jo crec que el que hem d'intentar és trobar solucions.

I l'hi he repetit moltes vegades: nosaltres estem disposats a assumir totes les responsabilitats. No volem excuses, cap. Cap excusa –cap excusa–, sabent fins i tot que això pot suposar un cert desgast. Perquè l'endemà que la Generalitat gestioni rodalies no farem màgia, però tindrem la capacitat d'incidir-hi directament. Perquè, com li explicava aquest matí, quan la Generalitat hi posa 2 milions d'euros, demana trenta-cinc trens més a Lleida i Renfe diu que no ho fa, el problema no és de la Generalitat; el problema és de Renfe i de qui els dirigeix políticament, que no deu prioritzar el benestar dels ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

El dotzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la mobilitat al Vallès Occidental i al Vallès Oriental, presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat al Vallès Occidental i al Vallès Oriental

300-00265/13

Per exposar-la, té la paraula el diputat Marc Parés Franzi.

Marc Parés Franzi

Bona tarda, diputats, diputades. Conseller, consellera... Bé, vull començar aquesta interpellació posant en valor l'acord de pressupostos al que hem arribat el Govern de la Generalitat i En Comú Podem. Diu la presidenta del nostre grup parlamentari, la Jéssica Albiach, que aquest és l'acord del sentit comú.

I és en aquest sentit que plantegem aquesta interpellació, per verificar que en la mobilitat als Vallesos també s'hi imposa el sentit comú, que no és altre que el de la salut, que el de la qualitat de l'aire, que el de la preservació dels espais agroforestals i el de les alternatives reals a la mobilitat quotidiana de la gent del Vallès. En definitiva, el sentit comú de canviar les autopistes pels trens.

Un acord, el de pressupostos, que dibuixa una estratègia de canvi en matèria de mobilitat per al conjunt del país, i amb compromisos concrets: desplegar el ferrocarril en territoris on és viable i ara no hi arriba, amb el compromís de la primera fase del tren tram del Camp de Tarragona l'any 2026, i la segona, fins a Reus, el 2017; el tren tram del Bages en funcionament el 2028; les quatre línies de rodalies de Lleida per al 2025.

En segon lloc, començar a planificar la transformació que cal pel que fa a la xarxa d'autobusos interurbans, amb la planificació d'horaris, freqüències i rutes en clau d'eficiència i d'intermodalitat per a les concessions que vencen el 2028.

En tercer lloc, donar un fort impuls al pla estratègic de la bicicleta, amb una dotació de 10 milions d'euros.

En quart lloc, desplegar el transport a demanda, amb una dotació de 2 milions.

I, en cinquè, garantir, especialment en un context d'emergència climàtica, en un context inflacionari com l'actual, que el transport públic sigui assequible, i, per tant, prolongar les bonificacions actuals per a tot el 2023, ampliar la T-jove als trenta anys, la gratuïtat de la T-16 per a tot el territori, i amb el compromís d'arribar a la integració tarifària per a tot el país el 2024. De fet, el pagament per ús i per quilo-

metratge és essencial en territoris com els Vallesos per deixar de penalitzar la curta distància.

Cinc eixos de compromís d'acord pressupostari en matèria de mobilitat, doncs, que també s'han de materialitzar en unes comarques especialment rellevants com són els Vallesos, i aquí és on volem posar el focus de la nostra interpellació. Volem parlar sobre mobilitat al Vallès no per dir «no» al Quart Cinturó, que això ja fa més de trenta anys que ho diem, sinó per plantejar solucions reals, per plantejar alternatives avançades i adequades als nostres temps, per tal de donar respostes a les necessitats de mobilitat del Vallès i de la seva gent.

Al Vallès hi viuen 1,3 milions de persones, entre els dos Vallesos, amb ciutats de gran magnitud com Terrassa i Sabadell, que tenen més de 200.000 habitants; Granollers, amb seixanta mil; Sant Cugat, amb noranta mil; Rubí, Cerdanyola, Mollet... Per tant, una gran aglomeració de població. Un territori que és extremadament complex –jo diria que segurament és el territori més complex del país–, i que, per tant, necessita no només una política de mobilitat ambiciosa, sinó que també requereix que aquesta política s'integri en el marc d'una política d'ordenació territorial integral.

I vull recuperar aquí una cita d'un sabadellenc, de fet, il·lustre, pare de la geografia catalana moderna, pare també de la divisió comarcal de la Generalitat republicana de l'any 36, Pau Vila, que deia ara fa gairebé cent anys: «Nosaltres, guiats sobretot pels moderns corrents geogràfics de l'escola francesa, orientada pel mestre Vidal de la Blache, tractem de presentar l'ambient físic de cada comarca a través de la seva evolució i com s'hi ha realitzat l'adaptació del treball i de la vida humana mitjançant l'esforç, conscient o inconscient, dels aplegaments socials per superar els obstacles que a llur desenrotllament oposa la naturalesa.»

Ens mostra així Pau Vila aquest indissociable entramat relacional entre natura i societat a l'hora de comprendre el territori i de comprendre el paisatge, en definitiva, des d'una perspectiva dinàmica, eminentment historicogeogràfica. El paisatge d'avui és el resultat de les decisions, de la relació, de l'alteració antròpica de la matriu biofísica preexistent del passat. I el paisatge del demà, el territori del demà, serà conseqüència de com decidim relacionar-nos avui amb aquest medi biofísic. I és aquesta mirada regional integral la que demanem a l'hora de planificar les polítiques de mobilitat del Vallès avui.

Deia: el Vallès és un territori complex. Està a cavall entre la primera i la segona corones metropolitanes, amb tot el que això implica des del punt de vista de dinamisme i de mobilitat. Però també és un territori a cavall entre la serralada litoral i la prelitoral, i, per tant, clau en la connectivitat ecològica, especialment a través dels seus espais agroforestals, que aporten en si mateixos biodiversitat i un gran potencial des del punt de vista de la sobirania alimentària. Aquests espais estan ja avui altament trinxats per múltiples infraestructures viàries, també pel propi procés d'urbanització dels darrers cinquanta anys, especialment a finals del segle passat i principis d'aquest, amb l'extensió de la urbanització dispersa arreu del territori, especialment a la segona corona metropolitana.

I és en aquest sentit que la primera qüestió que li volíem formular, conseller, és com s'integrarà la política de mobilitat de la Generalitat al Vallès, amb la generació d'oportunitats i qualitat de vida de les classes populars, per una banda, però, per altra banda, amb la preservació dels seus espais naturals, del seu mosaic agroforestal, i, per tant, amb la preservació de la via verda entre Sant Llorenç i Collserola, amb el paper de Gallecs, amb el corredor Sant Llorenç, Bertí i Montseny. Per tant, com integrem la mobilitat amb aquestes altres qüestions d'àmbit territorial.

Els Vallesos aglutinen el vint-i-sis per cent de la població de la regió metropolitana de Barcelona, però concentren el quaranta-tres per cent de la mobilitat d'aquesta regió. Tenim avui una mobilitat en forma de núvol, al Vallès. És un territori generador d'ocupació i, per tant, atrau mobilitat de gent que viu a altres llocs i treballa al Vallès.

És un territori molt poblat, que ha rebut molta població provinent del centre de la regió metropolitana, expulsada pels alts preus de l'habitatge; una població que en molts casos continua treballant en el centre de la regió o a Barcelona i que, per tant, té una mobilitat de sortida. Però és sobretot un territori amb una elevada mobilitat interna; de fet, diàriament es produeixen 600.000 desplaçaments cap a Barcelona i 850.000 d'interns, entre els propis Vallesos. I, per últim, és un territori també de pas en la mobilitat, amb l'AP-7, B-30, amb 45.000 vehicles diaris per aquest corredor, dels quals molts d'ells són vehicles pesants.

És en aquest context que nosaltres creiem que hi ha dos elements o dos dades clau. Per una banda, les emissions: la mobilitat és la principal causa de generació d'emissions de CO₂ als Vallesos, seguida de la indústria i del sector domèstic –1,5 milions de tones a l'any de CO₂–, però també 6.600 tones d'òxid de nitrogen, 455 de partícules en suspensió, i, per tant, d'una gran afectació a la salut de les persones. I, en aquest sentit, li volíem preguntar també pel desplegament de les zones de baixes emissions al Vallès.

I, en segon lloc, un altre element rellevant és el repartiment modal d'aquests desplaçaments interns: dels desplaçaments interns..., només el tretze per cent d'aquests 850.000 desplaçaments diaris interns dels Vallesos es fan en transport públic.

Per això creiem que els reptes de la mobilitat avui al Vallès passen per dos grans objectius, que, de fet, ja estan reconeguts al pla específic de mobilitat del Vallès. Per una banda, reduir les emissions –per la qualitat de l'aire, per la salut dels ciutadans i les ciutadanes, però també per combatre l'emergència climàtica–, i, per altra banda, incrementar la quota modal del transport públic especialment pel que fa, com deia, als desplaçaments interns.

Cap d'aquests dos objectius –ni la reducció d'emissions ni l'increment de la quota modal de transport públic– s'aconsegueix amb infraestructures com el Quart Cinturó. Però, com els deia, l'objectiu no és parlar del Quart Cinturó –que això ja ho fan el PSC i Junts–, sinó plantejar alternatives i solucions.

Nosaltres li plantejarem en aquesta interpellació diferents alternatives, diferents solucions, però en tot cas li volem preguntar sobre les seves prioritats al Vallès en matèria ferroviària, en matèria viària i també en l'àmbit de la bicicleta, que per nosaltres és especialment rellevant.

En l'àmbit ferroviari, en primer lloc, la solució pel que fa a la mobilitat de pas, no?, per descongestionar les vies d'alta capacitat, creiem nosaltres que no és fer més vies d'alta capacitat, sinó que és transportant les mercaderies per ferrocarril, i, per tant, a través del Corredor Mediterrani.

En segon lloc, en l'àmbit ferroviari som conscients de la competència estatal en aquesta matèria, eh?, en infraestructures que són essencials, i se'n parlava ara, també: l'orbital ferroviària, amb la connexió R4-R8, la finalització del desdoblament de l'R3. També el bypass R8-R3, del qual no se'n parla gaire, però creiem que pot ser essencial per optimitzar l'ús de la línia 3, aquest bypass a Santa Perpètua de Mogoda. El baixador de Montornès Nord... Per tant, algunes inversions que creiem que són importants en ferrocarrils. I l'augment i la millora de les freqüències de l'R4, de l'R3 i l'R8; de nou, aquí, doncs, calen recursos, però la competència és de la Generalitat i, per tant, creiem que aquí cal fer-hi un esforç.

Però, després, tot l'àmbit del ferrocarril, i aquí també creiem que hi han una sèrie d'inversions importants: la connexió de Ferrocarrils de l'estació de Sabadell, del Parc del Nord, fins a Castellar del Vallès, que forma part de l'acord de pressupostos; la millora de les connexions ferroviàries de rodalies i Ferrocarrils cap a Barcelona, amb més freqüències i més trens, així com la construcció de dos intercanviadors ferroviaris a les línies S1 i S2 de Ferrocarrils amb l'R8; o dues noves estacions que no formen part de l'acord de pressupostos que nosaltres li posem sobre la taula, com són, a l'S1, la de Rubí - la Llana o la de la Rambleta de Terrassa, que creiem que serien essencials per apropar el transport públic a aquests barris de Rubí i de Terrassa.

A la segona part de la intervenció detallaré una mica més alguns dels acords que tenim també en matèria viària, com és la connexió de la C-58 amb Castellar del Vallès, que crec que és un acord important, i també algunes qüestions en matèria del pla estratègic de la bicicleta, que, com saben, també forma part d'aquest acord de pressupostos, amb aquests 10 milions per al pla estratègic de la bicicleta.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per a la resposta, té la paraula el conseller de Territori, el senyor Juli Fernández Olivares.

El conseller de Territori

Gràcies, vicepresidenta. Diputat Parés, moltes gràcies per la seva interpellació, perquè crec que ens dona l'oportunitat de centrar una mica el debat en les solucions reals i viables i en allò que el pla específic de mobilitat del Vallès planteja, que vostè ho deia molt bé, que és com incrementem la quota de transport públic a l'entorn metropolità del Vallès.

El diputat Parés els hi explicava, però... La regió metropolitana del Vallès saben que és un àmbit molt densament poblat, un motor econòmic i industrial de Catalunya, un dels principals motors industrials i econòmics del sud d'Europa. Ell ho explicava: amb més d'1.300.000 habitants, una quarta part del valor afegit industrial del país. I és una realitat que no ha anat acompanyada, ni de lluny, dels mateixos percentatges d'inversió, sobretot en transport públic, on la realitat ens fa veure cada dia que és radial.

I, per tant, aquí és on tenim un dels principals reptes: en com, a partir de la intervenció en el transport públic, especialment ferroviari, som capaços de donar oportunitats per acabar amb la mobilitat forçosa transversal en vehicle privat. I, quan prioritzem això, també el que fem és acabar amb algunes d'aquestes visions que no són ni reals ni viables, que es van plantejar en els anys seixanta i que es plantegen com a solucions a les necessitats de mobilitat reals.

Perquè això no vol dir que no hi hagi necessitats de mobilitat viària; i és clar que n'hi ha. Fa un moment explicàvem, doncs, quines són les propostes de millora de la mobilitat, sobretot en l'espai entre Sabadell i Terrassa, intervenint sobre infraestructures existents. I després el senyor Parés explicava que parlaria de la connexió de la C-58. Doncs jo també ho faré després, perquè, com que ja ho he fet ara, després continuo.

Però també crec que és important que tinguem al davant una mena d'imatge de què estem parlant. És a dir, estem parlant de connectar i enxarxar les diferents línies de rodalies per poder fer fàcil o possible la connexió entre Granollers i Martorell passant per Sabadell i Terrassa. Això és una millora de la vida dels treballadors i treballadores, però també és una millora per a la competitivitat de les nostres empreses.

Al Vallès, la nostra concentració econòmica, els nostres polígons industrials, estan al sud. I, per tant, les diferents intervencions que nosaltres hem de fer per millorar el benestar i per millorar la competitivitat de les nostres empreses són especialment en els entorns on ja tenim l'activitat. Perquè, qualsevol intervenció que se'n vagi més al nord, què farà? Farà que hi hagi una pressió sobre el territori. Ara, alguns espais, com Gallecs, però també la plana del Vallès, un espai interessant a nivell natural, tindran una pressió per tal d'acostar l'activitat econòmica a una hipotètica via d'alta capacitat que donés algunes solucions.

Per tant, la visió des del departament, quina és? Intervindrem en l'entorn on tenim els pols econòmics, on tenim l'activitat econòmica. Millorarem..., o farem aparèixer aquesta connexió ferroviària. Millorarem les xarxes viàries oriental-occidental. Tenim la C-155, tenim la C-1413. Tenim diferents traces que segur que podem fer que siguin millor i que facilitin, a través del viari..., però sobretot posarem el focus en el ferroviari, com hem fet en l'acord de pressupostos, en aquest primer acord, connec-

tant Ferrocarrils de la Generalitat amb l'R8, Vallès Oriental. Que també, dit sigui de passada, hi farem la connexió, però necessitem que hi hagi trens.

I abans el senyor Terrades em deia: «Home, però és que la responsabilitat és seva.» La responsabilitat és nostra, de posar-hi els recursos i de marcar quins són els horaris que volem que hi hagi, però la responsabilitat de Renfe, de l'operadora, és fer-ho, és posar els trens, és posar els conductors. I, per tant, si no ho fa, per alguna motivació deu ser: o perquè no prioritza o perquè no té capacitat de fer-ho. Però els recursos econòmics per part de la Generalitat i les instruccions per incrementar la freqüència hi són. Per tant, en l'R8 també, perquè hi farem la connexió, però ens caldrà que hi hagi servei, per poder moure la gent.

I, per tant, jo crec que en el ferroviari tenim aquests reptes, que els podrem anar avançant, i en tenim d'altres que crec que hem de ser capaços de construir. Intercanviador de Riu Sec. Vostè parlava d'R3-R8, Santa Perpètua; orbital ferroviari, com deia jo abans. Però també tenim altres intervencions que crec que poden tirar endavant algunes millores substancials i que poden fer que els veïns i veïnes d'aquestes comarques es puguin moure molt millor a través del transport públic, amb els autobusos ràpids; autobusos ràpids que van en calçada segregada, com per exemple a l'eix de Caldes, entre Caldes i Palau-Solità, per la C-59, o com per exemple entre Terrassa i Sabadell, per la nacional 150, o com per exemple entre Sabadell i Castellar, per la B-124.

Per tant, posar en servei autobusos ràpids que tinguin una elevada capacitat i freqüència, que puguin tenir aquesta funció de poder ser una opció real a la mobilitat forçosa que tenen avui en dia els nostres veïns per manca de transport públic.

I també treballem en altres millores en els serveis de transport públic per carretera, com és el corredor de la Llagosta amb l'Autònoma. El corredor de la Llagosta amb l'Autònoma creiem que és una alternativa que pot ser una alternativa a curt termini i que, a més a més, no és amb un elevat cost. Per tant, ens pot plantejar aquesta interrelació entre el Vallès Oriental i l'Occidental.

Per tant, tenim intervencions en l'àmbit viari, en l'àmbit ferroviari, en l'àmbit del transport públic i també en vies ciclables. Nosaltres tenim la visió d'incorporar, en totes les intervencions sobre la xarxa viària, el ciclable i el vianant –en totes les que fem. Per tant, tenim algunes de les vies ciclables vinculades a projectes..., a tots els projectes BRCAT. Per exemple, una via ciclista a la nacional 150 entre Barberà del Vallès i Ripollet, segregada de la nacional 150, que això ens permetrà tenir aquesta permeabilitat, i que també connecta amb l'àrea comercial que tenim entre Ripollet i Barberà del Vallès. Una via ciclista paral·lela a la nacional 150, Sabadell-Terrassa, fins a la rotonda..., és a dir, de la rotonda dels Mossos fins a l'avinguda Egara, també, independent de la BRCAT.

Per tant, sempre vies segures, que puguin tenir aquesta funció de fer que la gent pugui moure's en el seu dia a dia, per anar a treballar, en aquests recorreguts curts en bicicleta. La integració del carril bicicleta a la nacional 152-Z, entre Montcada i Reixac i Mollet del Vallès –una altra intervenció, i en aquest cas entre el Vallès Oriental i l'Occidental. La via ciclista que tenim en redacció de projecte constructiu, a la C-58, entre Terrassa i Viladecavalls. Una nova passarella per a vianants i ciclistes en paral·lel a la C-155 a Palau-Solità i Plegamans.

I, a més a més, com els hi deia, «estratègia bicicleta». Els hi he explicat les del Vallès, però, per exemple, els hi podria dir que, entre Rialp i Sort, en paral·lel a la C-31 i en paral·lel al Noguera Pallaresa, també hi ha una via ciclista que està en construcció i que d'aquí a onze mesos estarà executada. O que entre Balaguer i Camarasa i de Cellers fins a la Pobla tindrem via ciclista. Per tant, una xarxa en paral·lel a les vies que estem intervenint. Per exemple, també a la C-15, entre Vilanova i la Geltrú i Igualada. Vies de servei ciclables i per a vianants.

Per tant, intervenció també en paral·lel, una intervenció integral, amb una estratègia que el que fa..., què és? Crear un nou model, donar solucions a la mobilitat des

de diferents àmbits i posant allò que el pla específic de mobilitat del Vallès ens posa sobre la taula, que és la necessitat d'incrementar la quota de transport públic, la necessitat d'intervenir en la xarxa viària existent per millorar les connexions internes, i també la part que és l'assignatura pendent, que és la intervenció en ferroviari i en la part de xarxa ciclable i de vianants.

Després continuem.

Moltes gràcies, senyor Parés.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, conseller. Doncs, per a la rèplica, té la paraula el diputat Marc Parés Franzi.

Marc Parés Franzi

Gràcies, vicepresidenta. I gràcies, conseller, també per mostrar que parlar de la mobilitat als Vallesos no és només parlar del Quart Cinturó, sinó que és parlar d'alternatives reals, alternatives de futur, no?, d'imaginar-nos una manera diferent de fer les coses i no quedar ancorats en infraestructures del passat i, al mateix temps, ser capaços de resoldre les problemàtiques de mobilitat reals de la ciutadania.

Pel que fa al transport ferroviari, és veritat que queden moltes assignatures pendents, és veritat que hi ha una qüestió competencial. Nosaltres els animem a avançar en el traspàs complet de rodalies, a començar pas a pas, si cal, i sobretot pel que fa al dèficit tarifari. Perquè entenem que, amb el dèficit tarifari, tindríem molts recursos per realment fer efectives aquestes millores que necessitem i que la Generalitat ja té competència per fer, si bé no té recursos suficients, segurament, que és el que té a veure amb horaris, amb freqüències d'aquestes vies, d'aquestes línies R3, R8, R4, que són especialment rellevants, hi insistim, en l'àmbit de noves estacions de ferrocarril a Terrassa i a Rubí, com li comentava anteriorment, i en els projectes que ja hem acordat de connectivitat.

En matèria viària..., i també perquè nosaltres defensem un país de trens, però..., som conscients que per resoldre les qüestions de mobilitat és també necessari intervenir en matèria viària. Compartim l'enllaç que comentàvem entre Castellar i la C-58. També la connexió Sabadell-Terrassa per la nacional 150. Per tant, aquí també, si ens pot donar algun detall més de com dur a terme aquestes millores en clau de pacificació, també, de vies ciclables, com a via ciclable i per a vianants d'aquesta nacional 150...

També defensem el soterrament o la «peatonalització» de la ronda Nord de Granollers. I una aposta molt definida, molt decidida, per l'autobús, perquè, efectivament, com comentàvem també en l'acord de pressupostos, tenim la necessitat de revisar, de redissenyar, les xarxes d'autobusos del conjunt del país, especialment aquelles que vencen la concessió el 2028. Però creiem que, també en la mobilitat amb autobús al Vallès, podem millorar molt des del punt de vista de completar la xarxa de línies d'autobusos exprés en vies segregades. I un element especialment rellevant, que és fer arribar les línies d'autobús als polígons perquè, òbviament, doncs, aquest territori, com saben, té una especial activitat econòmica en polígons als quals creiem que cal fer-hi arribar els autobusos.

I, pel que fa a l'àmbit ciclable, que nosaltres també creiem que és un camp de treball en el qual encara queda moltíssima feina per fer, celebrem, doncs, els anuncis que fa de les vies segregades ciclistes, que ens poden permetre avançar també en la mobilitat quotidiana a peu o amb bicicleta, que creiem que és especialment rellevant.

Li volíem plantejar, però, també millores necessàries des de la mobilitat ciclista no només en l'àmbit de la mobilitat quotidiana, sinó també en l'àmbit de l'esport, no?, i com sap, doncs, malauradament, el Vallès també és una de les comarques que ha patit alguna sinistralitat ciclista important aquest estiu, concretament a la carretera 1415 de Castellar, una carretera per la qual hi passen més de nou mil ciclistes

l'any. Per tant, també la necessitat de fer una estratègia d'actuació, de pacificació, per garantir vies segures en l'àmbit del ciclisme.

I, en aquest sentit, doncs, amb vorals transitables, pacificació de vies, vies de prioritització de determinades vies en determinats moments per a l'ús ciclista. Per tant, si tenen pensada també alguna estratègia específica per garantir la seguretat en matèria ciclista.

I un darrer element que li volíem plantejar, que és tot el que té a veure amb la intermodalitat i, per tant, amb els aparcaments de Park & Ride no només per a vehicles, que també, sinó també per a bicicletes, on entenem que és un camp de treball, doncs, significatiu.

Per tant, amb aquest conjunt de mesures nosaltres entenem que dibuixem una estratègia per transformar la mobilitat al Vallès. Som conscients de la problemàtica, que existeixen problemàtiques rellevants de mobilitat al Vallès. Crec que podem compartir, i així ho hem mostrat en l'acord de pressupostos, solucions transformadores, solucions que ens permetin pensar la mobilitat, no de forma radial com ara mateix està dissenyada especialment –no només, però també especialment– la ferroviària, no?, i, per tant, pensar en la mobilitat interna en diferents regions.

En el cas del Vallès és claríssim on necessitem reforçar aquesta mobilitat interna, reforçar les connexions ferroviàries, reforçar les connexions en transport col·lectiu amb autobús, no en clau només, com deia, de radialitat, sinó en clau transversal, en clau interna, per garantir el funcionament d'un territori tan poblat, tan important, tan complex i tan divers com és el Vallès Oriental i com és el Vallès Occidental.

Per tant, esperem que en els propers mesos, anys, puguem veure canvis significatius i avenços en la mobilitat dels dos Vallesos.

Gràcies, conseller.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Doncs ara, per a la rèplica del conseller, té la paraula el senyor Juli Fernández i Olivares, conseller de Territori.

El conseller de Territori

Gràcies, vicepresidenta. Diputat Parés, començant per com començava vostè la intervenció i plantejava la qüestió del traspàs de Rodalies. Miri, sempre que tinc oportunitat ho intento explicar d'aquesta manera. Quan vam inaugurar la nova estació de Sant Andreu ho vaig explicar també d'aquesta manera. Segur que hi han bones notícies –segur. I quan hi han bones notícies, jo crec que ho hem de dir. Però també tots i totes sabem, i sobretot la gent que fa servir cada dia Rodalies –no nosaltres, sinó la gent que fa servir cada dia Rodalies–, que n'hi ha moltes pendents –moltes. I dir que n'hi ha moltes pendents, jo crec que és una obligació, perquè és que cada dia passa i t'ho trobes. Per tant, reconèixer-ho és el primer pas per arreglar-ho.

Llavors, aquí podríem agafar un parell de posicions. Una és aixecar-nos cada matí i dir «que malament que està tot». Còmode i fàcil. L'altra, intentar ser part de la solució. I el Govern de la Generalitat, el departament que jo tinc l'oportunitat de liderar, volem ser part de la solució, construir aquesta solució. I la construcció d'aquesta solució, perquè cada dia la gent no pateixi el que està patint, jo crec que passa especialment per tenir la capacitat d'invertir el que no s'ha invertit i saber que això passarà, i, per tant, tenir la capacitat d'execució i de gestió el més proper possible.

Aquesta és la nostra proposta i aquesta és la voluntat que nosaltres plantejem per tenir un pacte polític, però per resoldre els problemes de la gent, perquè creiem que és la millor manera de resoldre els problemes de la gent; per resoldre els problemes de la gent del Vallès..., i del Maresme, però estem parlant del Vallès, doncs del Vallès Oriental, que vol anar a Barcelona i que es troba amb que les seves freqüències no són les millors, o que a l'R4, doncs, normalment agafes el tren a l'hora que passa, que és el que havia de passar feia setze minuts, no?, vull dir, si tens sort, diguéssim, eh?, i no et quedés parat.

Per tant, aquesta és la nostra posició. I en el Vallès, a més a més d'aquesta situació, tenim l'oportunitat, crec jo –ho podria dir d'una altra manera, podria dir-ho en negatiu; però ho vull dir en positiu–, de construir una comunicació transversal ferroviària entre les dues comarques que jo crec que transformaria de manera brutal la mobilitat. I, per tant, ens hi hem de posar ja. I estic convençut que tothom estem d'acord en això. És més, en alguna proposta de resolució que havíem presentat a la Comissió de Territori i que jo havia tingut l'oportunitat de fer tots els punts en ferroviari, tots –tots tots tots tots tots tots–, els vam aprovar per àmplia majoria; «àmplia» vull dir que no sé si algú hi va votar en contra, però segurament que no.

Per tant, centrem-nos aquí, en l'amplíssima majoria, i centrem-nos en resoldre les intervencions a nivell viari, que són evidents, que resolen la situació. I la Generalitat volem liderar aquestes solucions. És el que els hi he estat intentant explicar. Nosaltres, durant moltíssims anys, durant més de tres dècades, la Generalitat no havia plantejat la connexió entre la carretera de Castellar i la C-58 –no l'havia plantejat. En aquest acord pressupostari la plantejem. Doncs estem assumint la nostra responsabilitat per millorar la mobilitat al Vallès i plantejem millorar la connexió entre Sabadell i Terrassa per la nacional 150. Em demanava els detalls. Doncs jo crec que allà tenim una oportunitat de transformació d'aquell entorn, entre altres coses amb el BRCAT segregat, amb la via ciclable segregada, i amb la intervenció creant un eix metropolità, una avinguda metropolitana. Perquè al final Sabadell i Terrassa, malgrat que hi juguem molt –hi juguem molt–, doncs tenim un continu urbà i tenim molt potencial compartit i, per tant, hem de tenir la capacitat de generar aquestes vies de continu que incorporin el ciclable, que incorporin el vianant, i que alhora siguin una solució real per a la mobilitat en el Vallès Occidental.

I –continuo, eh?, i acabo– en el Vallès Oriental i l'Occidental, el principal repte de transformació, més enllà de les intervencions que puguem fer a nivell viari i a nivell de transport públic, que en farem, és aconseguir el Transversal Ferroviari.

Moltíssimes gràcies i segur que treballarem junts per aconseguir-ho.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat sostenible

300-00270/13

Doncs el tretzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la mobilitat sostenible; presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I, per exposar-la, té la paraula el diputat Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Vicepresidenta, conseller, diputades, diputats, bé, comencem la interpel·lació, la tercera interpel·lació de la tarda. Conseller, li he de dir que em fa una especial il·lusió fer-li jo una interpel·lació, tenint en compte el passat que hem compartit. I li diria que la tercera interpel·lació ve precedida de dues interpel·lacions, més o menys totes sobre el mateix àmbit, segurament com la nostra, però que les dues anteriors són la nit i el dia en la manera d'entendre el país, la mobilitat al territori i la lluita contra el canvi climàtic. Segurament, perquè una estava basada en una visió ancorada al segle XX, i la darrera que hem vist el que intenta és, a partir de la realitat, apostar amb solucions pensades de cara al segle XXI i amb el context on som. Amb la meua intervenció espero deixar clar que des d'Esquerra Republicana creiem que les solucions als problemes de mobilitat als quals hem de fer front no poden ser del segle XX i no poden ser del passat, sinó que han de mirar el futur, entenent bé el present i el context actual.

En aquest sentit, conseller, voldria fer-li una anàlisi de com el nostre grup parlamentari entén on som i com creiem que la seva conselleria hauria d'abordar una

política de mobilitat sostenible amb aquesta voluntat transformadora, i fer-ho amb lideratge i amb valentia, a diferència de com creiem que el departament ho havia estat liderant fins ara, que en molts projectes, doncs, en lloc de lideratge, el que havíem entès és que estaven una mica arrossegant els peus.

L'altre dia, en una jornada sobre mobilitat, una representant de l'Associació de Promoció del Transport Públic ens apuntava que només a la ciutat de Barcelona, una ciutat densa, compacta, amb uns percentatges de desplaçament a peu i en transport públic molt, molt elevats, doncs més del cinquanta per cent de les emissions provenien del transport privat. Aquest repartiment de model de mobilitat, si ho mirem a escala de regió metropolitana, canvia i el transport públic perd pes. Però si ho mirem a nivell de país, doncs segurament és el percentatge totalment invers. Per tant, si a Barcelona, amb percentatges alts de transport..., a peu i en transport públic, tenim més d'un cinquanta per cent d'emissions derivades del transport dels vehicles privats, a nivell del país, on aquests percentatges són menors, ens demostra que on hem d'actuar és en la mobilitat.

Amb el context d'emergència climàtica, calen canvis valents i radicals, conseller. Per a la reducció de les emissions és clau la transició energètica i tota la feina que, des del Departament d'Acció Climàtica, s'està duent a terme. Però ho hem de fer tot i ho hem de fer tot alhora, perquè són polítiques transversals i no són compartiments estancs. Ens cal una nova política en mobilitat, una política electrificada que redueixi els desplaçaments innecessaris i que principalment es realitzi a través del transport públic. Un transport públic que ha de ser fiable, accessible, de qualitat i eficient. Però si segurament ens quedéssim aquí, i més tenint en compte que jo soc un diputat per la ciutat de Barcelona, segurament algú es pensaria que estem davant d'una moició més, d'una interpellació més d'aquestes amb una visió exclusivament centralista. I creiem que cal anar més enllà i cal que la mobilitat no només sigui sostenible i que es basi en el transport públic, sinó que també tingui una visió i una dimensió de país.

Quan vaig estudiar a la universitat, fa molt molt temps, i ens explicaven la planificació territorial, ens explicaven que Catalunya, a diferència de l'Estat francès i espanyol, no tenia un model de planificació planificat, ferroviari i viari, radial, sinó que havia estat –a còpia d'altres països, no innovàvem res– un model en malla, un model ortogonal, amb la voluntat dels planificadors del moment de cobrir tot el territori, buscant l'equilibri territorial i de posar les infraestructures al servei de les persones i del desenvolupament econòmic del país. Si bé això és cert, també és cert que una cosa és el que està planificat i l'altra cosa és el que s'ha acabat desenvolupant, i hem acabat tenint un desenvolupament viari d'infraestructures i ferroviari al nostre país que sí que ens ha acabat donant un model centralista, per dir-ho d'alguna manera. Un model en què hem vist que el desenvolupament d'allò planificat en allò executat al llarg dels anys ha prioritzat bàsicament, d'una banda, les infraestructures que connectaven els principals nuclis urbans, buscant la competitivitat econòmica i, de l'altra, el desenvolupament només de les infraestructures viàries en detriment del transport públic i de les infraestructures ferroviàries.

Per tant, davant d'aquells que continuen parlant i plantejant solucions basades en el creixement sense límits, en la no prioritització del transport públic, en el foment de la mobilitat que contamina i en el vehicle privat, creiem que cal transformar el model de mobilitat que ha determinat el desenvolupament de les infraestructures al nostre país els darrers anys i dècades, i impulsar un nou model que faci front al canvi climàtic i que, per tant, es basi en un transport públic de qualitat i amb mirada que inclogui el país sencer.

Valorem positivament les inversions que el seu departament està realitzant a Barcelona i a l'àrea metropolitana amb la línia 9 i la línia 10 del metro, amb l'impuls del nou projecte de metro de la línia 8, o l'augment de les freqüències als Vallesos amb els Ferrocarrils de la Generalitat, que ara sí que és un metro metropolità. Són

projectes necessaris i imprescindibles en la zona més poblada i que concentra més volum de desplaçaments diaris al nostre país.

Però, com ja li he dit, volem tenir una mirada més àmplia i tenir una perspectiva de país, i per això en aquesta interpellació ens agradaria saber en quin moment es troben i quina és l'aposta que el seu departament fa en els diferents projectes que responen a tot allò que li he exposat fins ara: canvi de model de mobilitat en un context d'emergència climàtica, foment del transport públic i una visió àmplia de país.

Projectes com el foment i impuls de la xarxa de busos interurbans, un sistema de transport que els últims anys hem vist créixer, multiplicant per dos i per tres el nombre d'usuaris, i que ens serveix..., és una eina molt útil per connectar territoris desabastits amb altres sistemes de transport públic i zones menys denses. O com darrerament el seu departament ha anunciat, l'inici d'electrificació d'algunes de les seves línies. Projectes adaptats a zones encara menys poblades, amb menys població i menys denses, on la implementació d'aquests sistemes de transports d'alta capacitat, doncs, segurament no són viables, però com a govern tenim l'obligació de no desabastir-los d'un servei i una oferta de transport públic, i, en aquest sentit, el bus a demanda està sent un exemple d'èxit i de bona aplicació allí on s'està desenvolupant. I ens agradaria saber quins projectes té el seu departament.

Una altra qüestió, com s'apuntava anteriorment, és la tarifació, el model tarifari. En aquest sentit, estem contents de veure com la T-jove passa dels vint-i-cinc als trenta anys, un títol que ens agradaria que fos per a totes les ATMs del país, que també valorem positivament com les tarifes han estat congelades de cara al 2023 i com el Govern ha anunciat, en l'acord de l'ATM, que les bonificacions es mantindran. I creiem que és necessari que es mantinguin en un context de crisi, tot i que al mateix temps també creiem que el manteniment d'aquestes bonificacions a mitjà i llarg termini ens obligaran a una reflexió sobre el sistema de finançament del transport públic. Un model tarifari en què creiem que aquestes mesures són bones, però que ha d'anar més enllà i ha de poder-se culminar amb l'arribada de la T-Mobilitat, que, més enllà d'un canvi en el model tecnològic, ha de poder ser també un canvi en el model tarifari, pagant per quilòmetre recorregut i acabant amb les zonificacions que s'estaven duent a terme fins ara.

Si parlem de mobilitat sostenible, no podem oblidar aquell actor que, amb les dades a la mà, és el que fa de palanca per un canvi modal, que és la bicicleta. Moltes vegades es fan projectes de vies verdes de bicicleta en espais d'oci, turístics, que creiem que són necessaris, però per desenvolupar un pla de veritat de bicicleta al nostre país creiem que s'ha d'impulsar l'estratègia catalana de la bicicleta, incorporant-la en el disseny de les infraestructures per fomentar la intermodalitat i perquè la bicicleta pugui ser una alternativa real i segura a un mode de transport urbà i interurbà.

I m'agradaria seguir parlant de polítiques en l'àmbit ferroviari. Hi han actuacions com lo pla d'inversions i millora en la línia Anoia-Bages o també l'anunci, que esperem que es compleixi quant a calendari, del traspàs de la gestió de la línia Lleida-Manresa a la Generalitat i que no es quedi en un cas aïllat, sinó que sigui el primer de les diferents assumpcions de responsabilitats i de gestió de diferents línies regionals i de rodalies.

Però m'agradaria parlar-li no només de gestió en l'àmbit ferroviari sobre línies existents, sinó sobre la creació de noves línies, que aquí crec que tenim un canvi històric. Fa poc més de..., fa unes setmanes –no arriba a fer un mes– que el Govern anunciava l'estudi de viabilitat dels diferents projectes ferroviaris, de quatre nous projectes ferroviaris –el del Bages, la Costa Brava, l'Ebre, el Pirineu–, que si es porten a terme tots ells serà l'impuls, per primera vegada en anys i dècades, de noves vies, de nous quilòmetres de via, exactament 280 quilòmetres de línies de via al nostre país. Una gran notícia que ens agradaria també que ens expliqués quina estratègia estan seguint i –important– tots ells fora de l'àmbit metropolità de Barcelona.

I d'aquests projectes ferroviaris de fora de Barcelona, m'agradaria referir-me a un que, perquè està més avançat que la resta i perquè es desenvolupa en la segona àrea metropolitana del país, o en el segon conjunt urbà on viu més gent al nostre país, doncs creiem que té una importància transcendent, que és el Tramcamp. I és perquè ens permetrà..., serà l'oportunitat per vertebrar aquesta àrea metropolitana, connectant nuclis urbans, polígons industrials, universitats, modes de transport i buscant la intermodalitat a un territori on els planificadors de les infraestructures ferroviàries fins ara el que feien era treure els trens de passatgers fora del lloc on viuen els passatgers i posant al lloc on viuen les persones trens de mercaderies, que a sobre porten mercaderies perilloses, i que amb el desenvolupament de l'eix Mediterrani creiem que això encara pot anar a més. Per tant, seria una oportunitat de vertebrar i de posar ordre.

En resum, conseller –i vaig acabant–, ens agradaria que ens expliqués tots aquests projectes, perquè, després d'anys d'inacció, tenim l'oportunitat de capgirar la tendència i començar a posar les bases i dissenyar un país equilibrat, on les infraestructures vertebrin i ajudin a equilibrar, cosir i desenvolupar el país sense una visió centralista, tal com els planificadors s'ho van imaginar i ho van preveure, introduint, ara sí, una variable prèvia i imprescindible, que és l'emergència climàtica.

Moltes gràcies, conseller.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Doncs per respondre té la paraula el senyor Juli Fernández i Olivares, conseller de Territori.

El conseller de Territori

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades..., ja és l'últim, eh? Diputat Villalbí, a mi també em fa especial il·lusió –i permeti'm començar per aquí– que puguem fer aquesta interpellació, per tot el que hem viscut i perquè, a més a més, havia sigut el meu cap. Per tant, espero fer-ho bé.

Mirin, crec que en intervencions anteriors he tingut l'oportunitat d'explicar-los que la nostra principal voluntat és exercir el lideratge d'aportar solucions reals i viables i adequades a la situació que tenim. No només per fer-los..., no només per fer infraestructures –a mi m'agrada dir-ho així–, sinó perquè nosaltres, la nostra feina és fer més fàcil la vida a la gent. I quan parlem de mobilitat del segle XXI ens referim a una mobilitat col·lectiva, connectada, compartida i descarbonitzada. I, per tant, en el context en el que estem, en el que l'emergència climàtica ens apel·la a tots i a totes, calen decisions que apostin per polítiques i hàbits que millorin la salut del planeta. I això també ens ajudarà a millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans i ciutadanes.

Per tant, el paradigma de la mobilitat ha canviat, i a Catalunya ens cal que tirem endavant unes infraestructures que s'adaptin, com els hi deia, a aquesta nova realitat i que també s'adaptin a les exigències socials i ambientals. I és per això que des del Govern de la Generalitat treballem bàsicament a partir de tres grans projectes: el transport públic..., i per explicar-ho amb tres paraules, transport públic: tot, a tot arreu i per a tothom. Més que tres paraules, tres conceptes: tot, a tot arreu i per a tothom. El sistema ferroviari integral de Catalunya. Per dir-ho també amb conceptes senzills: tots els trens i totes les vies. Nosaltres –ho saben–, Ferrocarrils de la Generalitat, metro i tramvies; gestionem això. I, per tant, també volem assumir la responsabilitat de Rodalies. I, en tercer lloc, evidentment, quina és la infraestructura principal que hi ha al país, per on es mouen a dia d'avui encara més vehicles, per on es mouen més persones, per on es mouen més mercaderies? La xarxa viària. Per tant, una xarxa viària més segura, sobretot més segura, amb intervencions que garanteixin la seguretat de la gent i que sigui, a més a més, també més sostenible.

M'agrada repetir-ho sovint, i ho he dit en algun moment a les interpellacions anteriors, però quan parlem de tot això estem parlant de que el vuitanta-dos per cent de la gent del nostre país –el vuitanta-dos per cent de la gent del nostre país– està

bastant o molt preocupada per la situació d'emergència climàtica. És a dir, no és una qüestió etèria, no és... És una qüestió que no és una opció, és una obligació. I abans ho explicava i ho deia d'una manera curteta, però ara ho diré d'una manera una mica més llarga: la gent que vol el progrés, la gent que volem el desenvolupament, la gent que volem el benestar, la gent que volem que aquest país tiri endavant, la gent que volem que aquest país tingui infraestructures, o incorporem la visió ambiental, o incorporem la situació de crisi climàtica, per tant, o som ecologistes o no hi haurà desenvolupament o no hi haurà progrés.

Per tant, els ecologistes serem els que farem que hi hagi progrés. I, per tant, els convido a tots i totes a que siguin ecologistes, perquè és el que garanteix el progrés, el que garanteix el benestar i el que garanteix que tinguem la capacitat de viure, tots i totes, una mica millor, i que tinguem la capacitat de deixar un llegat que sigui adequat a la realitat que vivim. I, per tant, aquesta és la visió que des del Departament de Territori volem imprimir a les polítiques.

Entro una mica més en les concrecions de la seva intervenció. M'agradaria començar parlant de les tarifes dels títols de l'ATM. Jo crec que és una molt bona notícia que haguem tingut la capacitat d'arribar a aquest acord al Consell d'Administració de l'Autoritat del Transport Metropolità. Vull recordar que el cinquanta-u per cent d'aquesta entitat és de la Generalitat de Catalunya; vint-i-cinc per cent i vint-i-quatre per cent, Àrea Metropolitana i Ajuntament de Barcelona. Per tant, un acord compartit per tal de mantenir les tarifes degut a la situació d'inflació que estem vivint, degut a la situació d'emergència que estem vivint i, per tant, una decisió que hem pres.

Però, a més a més, també el Govern de la Generalitat, en aquest espai, el que ha fet ha sigut allò al que ens vam comprometre, allò que el mes de novembre, fruit d'una pregunta oral del diputat Parés, els hi deia. Els hi deia: «La Generalitat de Catalunya està preparada per fer allò que ha estat fent fins ara, que és aportant el vint per cent de la bonificació.» I ho torno a reiterar. Per desgràcia, encara esperem que l'Estat ho faci; que segur que ho farà, però encara esperem que l'Estat ho faci.

També hem tingut la capacitat d'aprovar, en aquest consell d'administració, l'ampliació en edat de la T-jove, de vint-i-cinc a trenta anys. Permetin-me compartir amb vostès una anècdota. Quan el senyor Villalbí i jo treballàvem a Joventut, vam passar el carnet jove de vint-i-cinc a trenta anys. Dec tenir el síndrome de Peter Pan; vull que, sempre, la joventut s'allargui una mica més. Però no és això, ha coincidit així. Per tant, de vint-i-cinc a trenta anys, cinc anys més on aquestes tarifes són molt més avantatjoses en un període de la vida en el que és necessari i, a més a més, important, poder fomentar el transport públic.

I, a més a més, estendre-ho als diferents sistemes tarifaris a Lleida, a Tarragona i a Girona. Crec que això és una molt bona notícia perquè va més enllà de l'àrea metropolitana. Per tant, títol vàlid entre els disset i els trenta anys i arreu del país. Per tant, tenim –i ho repeteixo–, com els hi deia al començament, transport públic a tot arreu i per a tothom. Jo crec que això és un missatge important. O, per exemple, en l'àmbit de tarifes, tindrem la integració tarifària de l'Alt Pirineu amb Lleida també, doncs, en els propers mesos.

I vostè ho explicava: «Tenim un projecte estratègic en el transport públic, un projecte estratègic a nivell tarifari.» Un projecte estratègic que estic convençut que tindrà la capacitat de transformar per a millor i per incrementar l'ús del transport públic. Vostè ho deia: «La T-Mobilitat.» L'estem implementant. L'estem, a dia d'avui, incorporant en el canvi de suport. A final del 2023 l'hauríem de tenir incorporada a tot el país. I el següent pas és el canvi de manera de pagament, perquè aquesta és la part potent d'aquest sistema.

Vostè ho ha esmentat: «Línia 9, línia 10, metro...» La línia 8, que tindrem la capacitat de fer aquesta connexió entre les dues línies de ferrocarrils, on la gent del Baix Llobregat tindrà tres parades més entrant cap al centre de Barcelona. Això ge-

nera una gran permeabilitat o més permeabilitat amb l'aparició de tres noves estacions en un espai a Barcelona on hi ha elevada densitat de població i d'equipaments.

I també és el mateix que genera la línia 9 en alguns barris de Barcelona, on apareixen noves estacions allà on no hi havien metros i connecta el Baix Llobregat amb el Barcelonès Nord. I, per tant, una connexió transversal que fa que hi hagi un important canvi de la mobilitat.

Per tant, Ferrocarrils de la Generalitat, línia 8, nova línia que apareix, els estudis de viabilitat dels nous trens encarregats i en marxa, i, a partir d'aquí, veure de quins podem fer projectes i estudis informatius per tal de poder continuar i tirar-los endavant; reptes també ferroviaris, per exemple, a l'àmbit de l'Ebre, on crec que hem de tenir la capacitat amb l'Avant i l'Euromed i treballar amb el Govern de l'Estat per tal de que això sigui una realitat. I jo crec que aquí hi haurem de treballar de manera intensa, perquè són necessitats territorials que hem de poder cobrir.

I, per exemple, podria parlar-los de l'electrificació dels autobusos –també Ferrocarrils– entre Esparreguera i Olesa. Ara, la setmana passada vam explicar la incorporació dels dos nous ferrocarrils..., ai, dels dos nous autobusos elèctrics. Dels interurbans, els substituïrem tots. Totes les línies interurbanes que gestiona Ferrocarrils seran elèctriques durant l'any vinent, dotze nous vehicles elèctrics que faran que aquest transport interurbà pugui reduir emissions.

Per tant, prenem consciència de que calen canvis. Tenim la voluntat de liderar aquesta transformació, com en el Tramcamp. A l'àrea metropolitana de Tarragona, diumenge estàvem amb l'alcalde mirant com som capaços d'introduir el tramvia per canviar la mobilitat de Tarragona i la seva àrea metropolitana.

Moltíssimes gràcies, diputat. Disculpi que m'hagi allargat. I gràcies a tots i totes, diputats i diputades, i bones festes!

La vicepresidenta segona

Gràcies.

Interpel·lació al Govern sobre la campanya de vacunació contra la grip

300-00263/13

Passem, doncs, al punt catorzè de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la campanya de vacunació contra la grip; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per a la presentació de la interpellació, té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Gràcies, vicepresidenta. Conseller doctor Balcells..., nos volvemos a encontrar aquí, cuando no hace ni una semana que –¡fuego al uno!– Ciutadans puso su granito de arena y su voto para sacar adelante el decreto para inyectar un suplemento de crédito extraordinario al presupuesto del CatSalut de este año, y cuando en la sesión de control al Govern le pedimos cuentas de cómo y por qué decide la Generalitat comprar más o menos vacunas de la gripe, de qué tipo, a qué empresas y a qué precio.

Me gusta recordar las dos cosas juntas, porque quiero insistir que en este tema Ciutadans va, ¿cómo lo diría?, de una buena fe implacable. Sinceramente, nos llevamos las manos a la cabeza cuando vemos grupos parlamentarios enteros aquí que, a nuestro juicio, hacen no política, sino politiquero con la salud pública, que son capaces de bloquear una partida presupuestaria sin una buena razón, solo por un buen ataque de cuernos entre socios, exsocios o aspirantes a socios, que de todo hay.

Le pregunté a usted la semana pasada por las vacunas de la gripe, en el poquito margen que da la sesión de control al Govern, esos trepidantes dos minutos y medio. Y enseguida me di cuenta, o me pareció, que usted entraba en pánico, que su prioridad no era tanto contestar lo que yo le preguntaba, como asegurar que aquí nunca

nos van a faltar vacunas para nadie. Bueno, bueno es saberlo y mejor sería creérselo, más allá de toda reserva mental y de toda duda razonable.

Vamos a precisar bien de qué estamos hablando hoy exactamente aquí. Hablamos de transparencia en la gestión de los recursos sanitarios, hablamos de rendir cuentas, hablamos de explicar bien las cosas, hablamos de hacer públicos los balances de la central de resultados, hablamos de enviar mensajes de tranquilidad a nosotros, al Grupo de Ciutadans, y a toda la ciudadanía. Como en dos minutos y medio y casi sin respirar, le pregunté la semana pasada, hace tiempo que el Grupo de Ciutadans recibe, no diré denuncias, pero sí quejas de que los criterios de la Generalitat, a la hora de comprar vacunas, son dudosos, incluso inescrutables a veces, que no acaba de quedar muy claro, por ejemplo, por qué, si en la última campaña de vacunación contra la gripe, la Generalitat adquirió un total de 720.000 dosis de vacunas antigripales de inmunogenicidad aumentada, que es el tipo de vacuna recomendado para los mayores de sesenta y cinco años, por qué este año se han licitado sólo 450.000 dosis para este mismo segmento de población.

Ya supongo que en algún momento usted me va decir que sus licitaciones están dentro del rango legal, y que siempre están a tiempo de comprar más vacunas si hace falta, que se puede hasta hacer una reserva de las mismas, etcétera. Pero mire, ¿sabe qué pasa? Que en un momento de vacas flacas como el actual, cuando acumulamos recortes sobre recortes sobre recortes, que nunca van a menos, solo a más, lo siento, pero son ustedes –no solo ustedes, pero también ustedes– permanentemente sospechosos de ratear recursos y de procurar que la gente no se dé cuenta.

¿Son manías mías o este año se están absteniendo ustedes de lanzar a bombo y platillo campañas públicas llamando a todo el mundo a vacunarse contra la gripe, a pesar de que la doctora Cabezas ya ha advertido de un más que probable repunte de la infección en estas fiestas de Navidad? ¿Es posible que a alguien se le haya ocurrido desincentivar la vacunación, o por lo menos no incentivarla tanto, con la esperanza de ahorrarse unos eurillos? Porque no sería la primera vez que nos vienen a contar indignidades de este tipo, ¿sabe usted? Como cuando desde el Ministerio de Sanidad, el de antes y el de ahora, se lanzaban mensajes subliminales, o no tanto, en contra de meter en la cartera de servicios de la seguridad social fármacos oncológicos para los pacientes de cáncer de mama metastásico, que usted sabe el ruido que ha habido que meter para que entraran en esa cartera el Trodelvy y el Enhertu, y antes de lograrlo, para que el *conseller* doctor Argimon y usted asumieran dispensarlo por lo menos a una paciente, a Laura Escobar, con cargo al CatSalut, lo cual les honra, pero a la vez confirma nuestras sospechas de cómo funciona todo esto, que quien no llora, no mama, o a lo mejor hasta se muere.

Volviendo a las vacunas de la gripe, nos gustaría que usted disipara hasta la más remota sospecha de que, por ejemplo, a las personas mayores que acuden a los centros de atención primaria se les puedan estar administrando dosis que no son de inmunogenicidad aumentada, sino del tipo estándar, más apropiado para otro segmento de la población, para la gente más joven, simplemente porque de las otras igual no hay, o no hay las suficientes, o no hay siempre. Sería tremendo que nuestros mayores, con los que tan mal se portó nuestro sistema sanitario durante la covid, fueran ahora a vacunarse y se les diera gato por liebre.

También nos gustaría saber quién lleva la contabilidad de estas cosas y por qué se están pagando muy caras, a veinticinco euros según nuestras informaciones, vacunas que otras comunidades autónomas pagan más baratas. Si es porque son mejores vacunas, aleluya. Pero, claro, visto todo lo anterior, es lógico tener dudas y es lógico hacer todas estas preguntas, ¿no le parece? El objetivo de esta interpelación no es acusarle a usted de nada, *conseller* doctor Balcells, es enterarnos de lo que vale un peine. Hace mucho tiempo, demasiado, que Ciutadans clama en el desierto por una clarificación radical y general del gasto sanitario, por una rendición de cuentas

mucho más constante, más seria en sede parlamentaria. Le vamos a escuchar ahora, y nos gustaría escucharle mucho más seguido.

Gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per a la resposta, té la paraula el conseller de Salut, el senyor Manel Balcells i Díaz.

El conseller de Salut

Molt bé; gràcies, vicepresidenta –oi, vicepresidenta? *(Veus de fons.)* Vicepresidenta. I gràcies, diputada, per la interpellació, perquè permetrà, efectivament, explicar-nos, i explicar-nos amb transparència, de quines són les vacunes, quin nombre de vacunes hi ha, quins criteris s'utilitzen, per què no són més cares les que utilitzem aquí que les que s'utilitzen a la resta de l'Estat, quin és el preu de les vacunes, dels diversos tipus de vacunes, i per dir-li ja, de forma taxativa, que no només no es desincentiva que la gent es vacuni, sinó que estem fent unes crides massives a la vacunació.

Ho intentaré de la forma més pedagògica possible, perquè és una qüestió al final molt tècnica, però perquè sigui entenedor. En primer lloc, context epidemiològic: la grip. En aquests moments –i ho sabem–, la grip és, dels tres o quatre virus que estan en aquests moments competint, la que està guanyant la partida, amb un 42,7 per cent; el rinovirus, el que tinc jo avui, és un 14,1; el virus sincitial respiratori, 9,9; el SARS-CoV-2, 7,0 en aquest moment, no? Per tant, epidèmia de grip que la setmana que ve, a finals de setmana, segurament serà el seu pic –s'ha avançat una miqueta– i que està en aquest moment tensionant el sistema.

Taxes de vacunació. La de l'antigripal és el setanta per cent en els majors de vuitanta anys; cinquanta-u per cent en els majors de seixanta anys, i és el quaranta-u per cent en les persones cridades a vacunar-se, no? En la franja de majors de seixanta anys, hem anat insistint molt en les vacunes.

Saber que les vacunes funcionen, que les vacunes són útils i que tenim el sistema d'informació i vigilància d'infeccions a Catalunya, el SIVIC –que porta la doctora Cabezas, que el porta molt bé–, que, a més a més, ens diu una miqueta per on van els trets.

Però anem de cara als temes que vostè demanava. Com funciona la vacunació de la grip? Hi ha molta coordinació a nivell de poder fer la doble vacunació de grip i del covid. I, en aquest sentit, nosaltres publicitem com a Catalunya l'adquisició de vacunes, i es fa amb una previsió d'un any; és a dir, en aquest moment, ja s'està fent la previsió que pot haver-hi per a l'any vinent. I estem fora de l'acord marc de vacunes de la grip que hi ha a la resta de l'Estat. Estem fora per poder negociar més directament preus i avantatges amb els diversos proveïdors de la grip. Per tant, per al proper 2023, estem ja en la fase d'ofertes, en aquest moment, de contractació.

El preu de les vacunes. No és veritat que es paguin més cares aquí, perquè el preu de les licitacions que s'han fet –i les d'aquest any també– està igual o inferior als preus de referència definits en l'acord marc de vacunes de l'Estat. Però això va en funció de les vacunes. Perquè, en primer lloc, és el nombre de vacunes, quin nombre de vacunes es preveu per a l'any vinent. Per a l'any vinent hi ha la previsió d'1.200.000 dosis, tenint en compte que la xifra que es preveu té un marge en la seva licitació d'un vint per cent amunt o avall, que es poden retornar o es poden bescanviar per vacunes que estiguin actuals en aquest moment, no? Per tant, el 2022-2023, fins a l'11 de desembre s'havien administrat 1.282.000, però per al 2023-2024, la licitació serà d'1.600.000. Per tant, no, no faltaran vacunes per a ningú. I la previsió que es fa és en funció de les vacunes que s'han utilitzat. I tenim un marge en la licitació d'un vint per cent, que permet, si fan falta més vacunes, tenir-les. I en el cas de que s'hagin de retornar, es poden bescanviar per vacunes actualitzades.

L'altre tema, que és molt interessant, és el tipus de vacunes. És a dir, no es fan servir les mateixes vacunes per a tothom. En aquest moment, les vacunes que utilitzem aquí, que utilitza tot l'hemisferi nord, són les tetravalents, eh? Les tetravalents són les que contenen no tres soques, que serien les trivalents, sinó que tenen tres soques més una soca addicional del virus del tipus B i en diem «tetravalent». Aquestes tetravalents poden ser de tres tipus: unes inactivades de virus crescuts en ous embrionats, unes inactivades amb virus crescuts, produïdes a partir d'aquests ous embrionats, i altres de càrrega antigènica. És a dir, n'hi ha de diversos tipus. I aquestes de càrrega antigènica, n'hi han algunes que són inactivades, d'aquestes que en diem «d'antígens de superfície», o altres amb proteïnes recombinants, i altres atenuades per a infants. És a dir, tècnicament n'hi han de diversos tipus, no?

Aleshores, en funció del tipus, és la indicació. Les atenuades són o bé per a canalla a partir de sis mesos o bé per a persones grans que tinguin molta fragilitat. I, aleshores, les recomanacions de les vacunes s'especifiquen amb aquestes indicacions. Per tant, no a tothom se li posa la mateixa vacuna, sinó que les tetravalents inactivades tradicionals es poden fer a partir dels sis mesos sense límit d'edat, però les altres es fan en funció de la seva edat. I, bàsicament, totes són les tetravalents les que són molt més afectives, i aquest any, enguany, encara més amb aquestes variants d'aquest virus de tipus B.

És a dir, poden faltar vacunes? No, perquè la veritat és que aquest any, que vostè deia «potser estem desincentivant», al contrari, se n'han administrat 1.200.000 i en tenim 1.600.000 en total. Per tant, estem activant perquè la gent es vacuni, perquè això li va bé. I en tenim de sobres. I per a l'any que ve també en tindrem de sobres.

Hi ha possibilitat de desproveïment? No, perquè tenim aquesta previsió d'un any per l'altre.

I l'altre tema que és molt interessant és com es fa la licitació. Efectivament, aquest any, per al 2022-23, com va anar la licitació? Doncs de la vacuna antigripal tetravalent se'n van contractar 1.154.000 amb un concurs obert. I aquestes són les d'utilització habitual. Però les d'immunitat reforçada, aquestes que s'utilitzen en pacients de més risc, que surten a un preu de tretze euros, també va ser un concurs obert i se'n van fer 250.000. I les que diu vostè que valen vint-i-cinc euros, d'aquestes se'n van contractar només 200.000, també amb un concurs obert. I que, com que és transparent, aquesta la va guanyar Sanofi, l'altra la va guanyar Seqirus i les altres les va guanyar Sanofi. I d'aquestes de vint-i-cinc només se'n van contractar 200.000.

Per tant, hi ha, en funció de cada tipus de vacunes, quina és la seva licitació; cada tipus de vacunes té la seva administració en funció de la població a la que va dirigida, i els preus, sobretot les vacunes antigripals tetravalents, que el preu de licitació de l'acord marc espanyol és a 9,50, el preu amb què la vam comprar Catalunya és a set euros. Aquest és el paquet més gran, que és el d'1.154.000. I, per tant, podríem dir que el cost de les vacunes ha estat inferior al de l'acord marc, sobretot en el paquet gran, que és el que s'utilitza habitualment. I en els casos més específics, que són les més cares, s'han comprat les que calen i estan dintre del preu d'adjudicació de l'acord marc que té el conjunt de l'Estat.

Són dades a la seva disposició i de tots els diputats. I, si convé, ara, en el segon torn, podem fer algun aclariment més al voltant de quines són les prescripcions de cada tipus de vacunes.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, conseller. Per a la rèplica, té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, conseller i doctor. Bé, d'entrada li agrairé el seu to –a mi el seu to m'agrada molt. I també li agrairé una altra cosa que, vaja, no sé quan durarà –la tarda és jove–, que és que no s'hagi referit a l'espòli fiscal de l'Estat

espanyol de Catalunya per justificar qualsevol, diguem-ne, dèficit de gestió de la sanitat catalana, que és una cantarella a què ens tenen acostumats. Clar, ja dic, la tarda és jove i potser encara ens hi trobarem. Però, clar, a mi em preocupen moltes vegades, en aquests temes, les excuses de mal pagador o de mal gestor, perquè ja hem parlat moltes vegades de que la sanitat està crònicament infrafinançada a tot Espanya, Catalunya inclosa, no crec que ho facin particularment per fotre'ns als catalans. I potser, doncs, aquí, si ens estalviéssim unes certes sospites de tres per cent amb bata blanca també aniríem millor.

Vostè ha donat unes xifres interessants; m'ha clarificat una mica la qüestió econòmica. Aquesta és la que m'ha resultat més satisfactòria, l'explicació aquesta que ha donat sobre l'acord marc espanyol; de totes maneres, ho contrastaré amb els nostres assessors. De tota manera li diré que, a veure, no dubto que les xifres que ha donat vostè són exactes, i, coneixent-lo, estic segura que estan a la nostra disposició i que si li'n demanem ampliació també ens les donarà. Però és que jo el que li demano és per què, punyeta, per què; li demano criteris, no xifres. Clar, vostè em diu que un cinquanta-u per cent de majors de seixanta anys... Doncs a mi em sembla..., jo puc opinar –perdoni– que estem en un rang d'infravacunació. A vostè li pot semblar un resultat estupend; potser a mi no m'ho sembla, m'entén? En tot cas, si parléssim dels criteris, si parléssim de a partir de quin nivell de vacunació es considera satisfactori i, sobretot, per què d'un any per l'altre hi han salts tan espectaculars de centenars de milers de vacunes, quan, més o menys, la població d'uns determinats segments d'edat es manté força estable a Catalunya, doncs això és el que voldríem saber i que es clarifiqués, i, bé, que en poguéssim parlar habitualment en seu parlamentària.

Vostè, després, bé, de que el renyessin una mica uns quants grups d'aquesta cambra que van interpretar que no donava prou explicacions del decret aquell que parlàvem abans, del crèdit extraordinari, vostè s'està distingint per fer un gran esforç d'explicació. Jo mateixa, aquesta tarda, he estat reunida amb el conseller i amb altres portaveus, i ens ha parlat de diverses coses que vindran, entre elles un pla urgent per millorar l'atenció primària –tot això ens interessa. L'altre dia llegíem al diari *ABC*, amb preocupació, la fuga de metges, concretament llegíem al diari *ABC* que a l'Hospital Arnau de Vilanova, bé, s'està produint un èxode massiu de metges a Saragossa. Pensem que totes aquestes coses no passen perquè sí, que tenen a veure amb el que abans li preguntava. Si quan els criteris mèdics no estan clars, els criteris polítics no estan clars i no es justifiquen degudament els recursos, doncs poden passar aquestes coses, pot passar això, doncs, que tinguem un dèficit de metges.

Pot passar... Abans li parlava de la Laura Escobar, la pacient aquesta de càncer de mama metastàtic que, gràcies a l'honor del doctor Argimon, conseller, i gràcies a l'honor de vostè, doncs va rebre la medicació i s'ha pogut medicar fins i tot abans de que aconseguissin ficar-ho a la cartera de serveis de la seguretat social. Podria ser –podria ser–, no és segur, però, que Laura Escobar també fos víctima d'aquesta onada oncològica que diuen que ens ha vingut a sobre per la covid. Potser el càncer de la Laura Escobar s'hauria pogut evitar si s'hagués diagnosticat a temps. Veiem pertot arreu informacions molt alarmants. Resumint: no es tracta de fer els deures, no es tracta de passar la maroma; es tracta de justificar en què ens gastem els quartos i de tenir una sanitat pública transparent i eficaç. Per a tot això, sempre ens tindrà al costat; per a tota la resta, sempre ens tindran al davant.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula el conseller senyor Manel Balcells.

El conseller de Salut

Sí; moltes gràcies, vicepresidenta. Diputada, una cosa és l'infrafinançament crònic de la sanitat, una altra és el dèficit fiscal de Catalunya i una altra és si utilitzem o no els recursos que calen per a les vacunes, eh? I no pateixi: per a les vacunes s'utilitzen

tots els recursos que calen –no hi ha excuses– i no s'escatimen els recursos; es gasta el que és necessari. I, per tant, el dèficit hi continuarà sent –necessitaríem molt més–, però per a les vacunes utilitzem tot el que calgui, i tothom que ha de ser vacunat està vacunat. I ens agradaria que aquestes taxes de vacunació fossin superiors. I insistim en els professionals i insistim en les persones de risc, i les persones grans estan molt ben vacunades. Les persones que han agafat una certa confiança amb la situació epidemiològica no s'han anat a vacunar i insistim que es vacunin, no? I aquest és un tema i que quedi clar, eh?, és a dir, s'utilitzen els recursos que calen per a les vacunes.

He volgut parlar del tema econòmic, perquè em sembla que és un tema que havia tret vostè. Traguem també si les vacunes que fem servir són les que estan indicades des del punt de vista epidemiològic i acadèmic. Hem estat dels primers llocs en els quals s'utilitza de forma sistemàtica la vacuna antigripal tetravalent. I, per tant, són de les millors vacunes. Però, donat que les característiques dels pacients varien i hi ha vacunes que necessiten un grau de..., que siguin més antigèniques, que tinguin més capacitat, no?, doncs s'utilitzen altres tipus de vacunes a partir d'una certa edat, i en persones d'alt risc s'utilitzen vacunes que són atenuades perquè no els hi facin efectes secundaris. Però això no ho decideix el conseller, ni tan sols ho decideix la secretària de Salut Pública. Hi ha una comissió tècnica, que hi participen set societats científiques i conjunts d'experts, que defineixen quines són les millors vacunes i fan el plec de licitació de vacunes, que és un sistema transparent de contractació, i que, a més a més, enguany ha pogut ser totalment obert. És a dir, necessitem tal tipus de vacunes, vacunes atenuades, necessitem vacunes tetravalents, necessitem vacunes per a persones de risc, tres grans grups. Qui es presenta? I hi ha vacunes per a tothom. I la garantia que això passi i que passi bé és que ho fem d'un any per l'altre. Per tant, no s'escatima res pel que fa a les vacunes.

A vegades em barreja coses, eh? Vostè em diu, bé, tot el tema de l'oncologia. La pandèmia, no?, ens ha provocat coses, ens ha provocat un increment de malestar emocional i ha incrementat la patologia mental. També ha provocat un retard en diagnòstics de càncer. També ho ha fet, és veritat. I, per tant, ens hem d'afanyar a intentar recuperar tot lo que és el diagnòstic de càncer i el tractament de càncer. Per tant, una de les meves obsessions és que tots els pacients que estan en llista d'espera garantida de càncer es puguin fer. I li he de dir que, a dia d'avui i quan acabi l'any, no hi haurà cap pacient a Catalunya en llista d'espera de càncer que no hagi estat intervingut.

Una altra cosa és que s'hagin retardat diagnòstics degut a tot el tema de la pandèmia. Això ha passat aquí i a tot el món, perquè amb la pandèmia es va ocupar molt de temps. Hi ha hagut persones que no van o no van anar o no van poder ser ateses i diagnosticades i que s'ha fet un diagnòstic més tardà del càncer. Per tant, l'onada aquesta de salut mental i de càncer no diagnosticat hi és, i l'hem de tractar i l'hem d'abordar. I això és una de les conseqüències de la pandèmia. Per tant, n'hem de ser conscients i l'hem de tractar amb el rigor que calgui.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

El quinze punt de l'ordre del dia és la Interpel·lació al Govern sobre la política penitenciària, que presenta el Grup Parlamentari de VOX.

Interpel·lació al Govern sobre la política penitenciària

300-00264/13

Té la paraula, per a la seva presentació, el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Presidenta, *consellera*, señores diputados... Señora Ubasart, nosotros hemos querido dirigirle esta interpelación porque hay aspectos de la política penitenciaria que

usted no quiso abordar en su comparecencia del pasado 1 de diciembre en la Comisión de Justicia, y sobre los que pasó deliberadamente de puntillas. Tampoco nos dio una respuesta convincente, la semana pasada, durante la pregunta de control que le dirigimos en el Pleno sobre las agresiones a los funcionarios de prisiones.

Usted no está dando una respuesta a determinadas cuestiones que preocupan, y mucho, a los trabajadores penitenciarios. Pero antes de entrar en estas cuestiones, nosotros le queremos preguntar, queremos detenernos, queremos insistir en dos asuntos previos que nos parecen de especial trascendencia. En primer lugar, queremos saber si a fecha de hoy sigue usted perteneciendo o sigue usted vinculada a Irídia. Queremos saber si la señora Ubasart es *consellera* de Justicia y al mismo tiempo activista, activista de una asociación entre cuyas fundadoras está la madre de Rodrigo Lanza, un antisistema chileno que dejó parapléjico a un guardia urbano en Barcelona y que asesinó a un hombre en Zaragoza por llevar unos tirantes con la bandera de España; una asociación que lleva años persiguiendo y denunciando masivamente a agentes de la policía y a funcionarios de prisiones y defendiendo gratuitamente a estas personas que ejercen violencia contra estos servidores públicos de Cataluña.

Como le decía, queremos saber si sigue perteneciendo a Irídia y si comparte sus postulados, lo cual nos preocuparía seriamente por el enfoque que esos postulados pueden suponer para la política penitenciaria y para las prisiones en general. Esperamos sinceramente que no comparta esas ideas. Estas ideas de una asociación que el 22 de enero pasado, por ejemplo, celebró un acto que llevaba por título «Per què odiam la policia?» –¿Por qué odiamos a la policía?–, que es toda una declaración de intenciones contra los servidores públicos de Cataluña.

Y, en segundo lugar, le queremos volver a preguntar cuándo se va a reunir con los sindicatos de prisiones. Porque usted insiste que ha delegado esta cuestión de las conversaciones con el *secretari* Amand Calderó y la directora de Prisiones, Paula Montero, pero no nos convence. Usted proviene del mundo académico y no conoce el mundo penitenciario, y pensamos que como *consellera* ha de preocuparse de conocerlo de primera mano, hablando con los profesionales que trabajan en él y no esperar que se lo cuenten otras personas, que además no cuentan con la consideración y el respeto profesional del colectivo.

Pero mire, queremos interpelarlo en esta ocasión sobre cuatro cuestiones. En primer lugar, sobre el asunto de los suicidios en prisión, las enfermedades mentales y la lacra de las agresiones a los funcionarios de prisiones. Los suicidios son un tema muy sensible y muy delicado. En 2021 se produjeron en las cárceles catalanas once suicidios, muy por encima de la media de los cinco años anteriores. En 2022, hasta noviembre de este año ya hemos superado esa cifra. Se han producido doce suicidios en las cárceles catalanas, los últimos en Ponent y en Mas d'Enric. Señora Ubasart, tiene que abordar de forma prioritaria el tema de los suicidios, de las enfermedades mentales y de las drogas en las cárceles catalanas, porque también se han producido ocho muertes por sobredosis, lo cual no deja también de ser absolutamente sorprendente.

Y vuelva a abrir las unidades psiquiátricas, los módulos psiquiátricos de Lledoners y Puig de les Basses, que están cerrados. Nosotros queremos preguntarle qué propuesta tiene para estos internos, cada vez más numerosos, que padecen enfermedades mentales. Nosotros queremos que nos lo cuente, que nos lo diga en esta interpelación, porque los funcionarios penitenciarios, entre otras cosas, también están esperando su respuesta.

También queremos abordar el tema de las agresiones que sufren los funcionarios de Prisiones, y este sí que es un tema que nos parece de capital importancia. Y ya le dijimos el otro día, durante la pregunta en el Pleno, que la situación es alarmante. No le hemos oído todavía ninguna propuesta al respecto para atajar esta cuestión de raíz. Mire, 261 agresiones en el 2021, más de 310 en el 2022. Y no solo esas, también las agresiones entre los propios funcionarios están disparadas. Mire, 2.814 en 2021 y 2.753 en 2022. Son muchas agresiones y son graves. Hace dos semanas, en

Lleida, ocho funcionarios fueron agredidos gravemente con objetos cortantes por varios internos considerados peligrosos. El 24 de octubre, un funcionario fue pateado en la cabeza en Puig de les Basses. El 6 de noviembre, en el Centre Penitenciari de Joves, un interno agredió a un funcionario con once puñetazos. El 13 de noviembre se produjo una agresión de carácter sexual a una funcionaria en Lledoners.

Estos son sólo algunos ejemplos del drama que se está viviendo en las prisiones, agresiones que son la punta del iceberg de la falta de convivencia que se produce en los módulos de vida ordinarios: faltas de respeto, desobediencia, peleas multitudinarias. Por ejemplo, la del 30 de septiembre en Brians 1, entre albaneses y pakistaníes, con diecinueve internos en aislamiento –nada menos que diecinueve internos tuvieron que ser objeto de aislamiento–, y además de esas agresiones físicas y esas agresiones sexuales que antes le he relatado.

¿Qué medidas de choque va a adoptar la *consellera* para reducir la violencia en las cárceles y, sobre todo, las agresiones a los funcionarios de prisiones, que ponen en peligro su integridad física y su seguridad? Nosotros le hemos propuesto varias el otro día, y ahora quiero destacarle dos. En primer lugar, reformar la circular 2/17, porque el tiempo de estancia en los DERT, en los departamentos de régimen cerrado, no lo puede decidir, no lo puede limitar un político por motivos ideológicos. Lo tiene que decidir la junta de tratamiento, de acuerdo con la ley orgánica general penitenciaria, que no fija ningún plazo, más allá del que sea necesario, para la rehabilitación del preso. Y, por otra parte, que valore la creación de un centro de primeros grados, señora *consellera*. Mire, un centro de primeros grados dotaría de una herramienta más precisa al sistema para contener a los internos más violentos, porque todo el personal de ese centro, de todas las áreas –vigilancia, tratamiento personal sanitario–, estaría formado y especializado en la gestión de ese tipo de internos peligrosos y descargaríamos, además, los DERTs de los demás centros penitenciarios.

También le quiero preguntar sobre su planteamiento acerca de las medidas penales alternativas, las progresiones de grado y los beneficios penitenciarios, porque ya nos dijo el otro día en comisión que su posición en materia de ejecución penal pasa por la reinserción de los presos a toda costa, el decrecimiento de los internamientos y la concesión masiva de progresiones de grado. Y, mire, nosotros esta perspectiva no la compartimos, porque pone al delincuente en el centro de sus políticas penitenciarias, desplazando a la víctima y desprotegiendo al funcionario. Nosotros pensamos que hay que dignificar el papel de las víctimas y reducir al máximo el número de posibilidades de que un delincuente vuelva a delinquir, que es justo lo contrario de lo que estos días está pasando con esta nefasta ley del «solo sí es sí», que ya lleva cien delincuentes con reducción de condenas y, solo el viernes pasado, veintidós rebajas de condena en un solo día.

El resarcimiento de la víctima no es una prioridad desde el momento en que se tiene una política criminal que pone en el centro al delincuente, siempre y en todo caso, es decir, para todos los delincuentes y para todos los delitos. Y, mire, nosotros pensamos que, si bien la reinserción puede ser eficaz para algunos delitos de bajo impacto, como los hurtos, hay que saber que hay delincuentes, algunos multirreincidentes –muchos, delincuentes sexuales– que no son reinsertables. Y si queremos proteger de verdad a las víctimas, esto hay que decirlo claramente y actuar en consecuencia. La posición de VOX en estos casos está clara: para terroristas, asesinos y violadores, nosotros defendemos la prisión permanente y, si son extranjeros, la expulsión y el cumplimiento de penas en sus países de origen.

Mire, también quiero, en tercer lugar, interpellarla sobre el Centre Penitenciari de Joves. El Centre Penitenciari de Joves se ha convertido en un auténtico polvorín. Yo le pido que lo visite y que hable directamente con los funcionarios que lo atienden. Resulta imposible trabajar la rehabilitación en un centro en el que el ochenta y uno por ciento de los internos son jóvenes extranjeros, muchos de ellos sin arraigo. Por cierto, alguien debería –si nos preocupamos por la seguridad de los catalanes– re-

flexionar sobre el fet de que la taxa de delictes, la taxa de condenes penals de les joves estrangers en les presons catalanes sea del 21,74 vegades superior –21,74 vegades superior– a la de les joves espanyols. Però això escapa de l'àmbit de aquesta interpel·lació. Molts dels nens, a més, sobre tot els que provenen de països del nord d'Àfrica, tenen problemes per acceptar les nostres normes i la nostra cultura. Per exemple, els funcionaris compten i estan denunciant que aquests joves no toleren que una dona funcionària els doni ordres. ¿Què mesures pensa adoptar la consellera davant aquesta situació? ¿Quin és el seu pla? Nosaltres li donem una. Ja sap vostè que al Centre Penitenciari de Joves estan els joves de disset a vint-i-tres anys i, excepcionalment, diu l'article 173 del reglament, fins als vint-i-cinc. Nosaltres li suggerim que aquells que tenen entre vint-i-tres i vint-i-cinc us els distribueixi entre altres centres penitenciaris per reduir la pressió insuportable al Centre Penitenciari de Joves.

I, mire, també volem referir-nos, en quart lloc, a la millora de les condicions de treball dels treballadors penitenciaris. Voldria preguntar-li com va la jubilació anticipada. Voldria preguntar-li també per la segona activitat, perquè la senyora Ciuró, a resposta d'una pregunta de mi grup parlamentari, reconeix que el *departament* no té un catàleg de llocs de treball de segona activitat. Li voldria preguntar si vostè està treballant en aquest catàleg de llocs de treball de segona activitat. També voldria preguntar-li sobre la estabilització de la plantilla d'interins, però me'n vaig quedant sense temps.

Mire, jo no voldria deixar-ho ara, en aquesta primera intervenció, abans de que vostè ens expliqui per què Esquerra Republicana s'ha oposat al reconeixement de la condició d'agent de l'autoritat dels funcionaris penitenciaris. M'agradaria que vostè ens ho pogués explicar, ja que el Govern ara és monocolor. I espero que m'ho contesti i no eludi aquesta pregunta, perquè no té explicació i causa estupor entre els funcionaris penitenciaris que us els s'ha oposat de forma exclusiva al reconeixement d'aquesta condició d'agents de l'autoritat, que facilitaria i posaria ordre a les presons. Nosaltres esperem sincerament que vostè comenci a fer alguna cosa, perquè, en dos anys de legislatura, el Govern no ha fet res per protegir i per defensar als funcionaris de presons.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per respondre, té la paraula la consellera de Justícia, Drets i Memòria, la senyora Gemma Ubasart i González.

La consellera de Justícia, Drets i Memòria (Gemma Ubasart i González)

Gràcies, vicepresidenta. Diputat... Bona tarda, diputats, diputades, entitats, institucions, ciutadans i ciutadanes que segueixen aquesta sessió. Agraeixo la interpel·lació que ha fet el senyor diputat de VOX, ja que aquesta em permet desenvolupar una explicació al voltant del model penitenciari que defensem des del Govern de Catalunya. Aquest es troba molt lluny del país en blanc i negre, de les nostàlgies d'un passat amb el que vostès somniïn i promouen. La nostra voluntat és clara, és la d'aprofundir en la proposta democràtica en tots els camps en els que treballem, ben a prop de la gent, dels interns, de les internes, de les víctimes, dels treballadors i les treballadores dels centres penitenciaris.

Nosaltres treballem per eixamplar drets, posant al centre els valors de la igualtat, la llibertat i la fraternitat. Treballem per una societat més justa i integradora, més segura i sense víctimes. També, és clar, reconeixem la funció social de les penes privatives de llibertat orientades a la reinserció. Com va fer la síndica brillantment l'altre dia en aquesta casa, els hi recordaré la base legal sobre la que treballem; veig que torna a ser necessari. L'article 25.2 de la Constitució diu: «Les penes privatives de llibertat i les mesures de seguretat restaran orientades vers la reeducació i la reinserció social i no podran consistir en treballs forçats.» L'article 1 de la Llei penitencià-

ria 1/1979, la primera llei de la recuperació democràtica, apunta: «Las instituciones penitenciarias reguladas en la presente ley tienen como fin primordial la reeducación y la reinserción social de los sentenciados a penas y medidas penales privativas de libertad.» Entenc que vostès se sentien més còmodes amb un model penitenciari preconstitucional, però, per sort, el sentit majoritari de la societat catalana va per un altre camí.

El model d'execució penal català, que es construeix a partir de l'assumpció de competències l'any 1984, és un model propi i un model d'èxit. Sense anar més lluny, i només fixant-nos en taxes de reincidència, la nostra es situa en un trenta per cent, mentre la doblem sistemes penitenciaris veïns; sense anar més lluny, el sistema francès o el Regne Unit, que tenen unes taxes de reincidència del voltant d'un seixanta per cent.

Vinculat al model, dos són els puntals del nostre projecte d'execució penal i, en concret, del nostre model penitenciari. El primer, l'aposta per un sistema social, penal i penitenciari que tingui com a objectiu decreïxer –sí, decreïxer– el règim d'internament, prioritzant l'atenció a la víctima i la centralitat en la restauració, les mesures alternatives, la progressió de grau i el trànsit a la vida postinstitucionalització.

El segon puntal és la centralitat de la reinserció i la rehabilitació, que li comentava abans, i que està en totes les lleis que regulen el sistema penitenciari, tot garantint la convivència, la custòdia i la seguretat, amb respecte escrupolós als drets humans i a la dignitat de la persona.

M'aturaré una mica en desenvolupar aquestes dues idees. Que la població reclusa hagi passat de deu mil persones l'any 2010 a 7.700 l'any 2021 és una bona dada, és una bona notícia. La presó s'ha de consolidar com a última ràtio en la gestió de conflictes. Ho creiem així per convicció, per humanisme i també per evidència científica, especialment pel que fa als delictes lleus.

Les mesures penals alternatives i el règim obert s'han provat eficaços en la reducció de la taxa de reincidència i en la millora del risc de la reinserció. Per això ja vam anunciar que posarem en marxa un pla de xoc de mesures penals alternatives. Invertirem 1,2 milions d'euros en dos anys per tal d'eliminar la llista d'espera sostinguda amb MPA. Volem facilitar que la presó sigui el darrer recurs a utilitzar per part de la justícia. Proposarem també en breu modificacions legals que facilitin avançar en aquest objectiu. Per tant, menys persones a la presó; aquelles persones que no hi han d'estar no han d'estar a la presó.

El nostre model es centra, doncs, també, pel que fa a les persones internes, en acompanyar-les en el seu procés de reinserció. És per això que concebem la política penitenciària com una autèntica política social. Com ja vaig dir a la compareixença davant la Comissió de Justícia, ens hem trobat unes presons força tensionades, com tensionada està la societat. Hem notat que els anys de pandèmia i la postpandèmia de la covid han afegit complexitat en la gestió del centre. Les raons són diverses, i hem de ser capaces d'identificar-les i proposar millores en la seva gestió.

Dit tot això, doncs, un objectiu urgent és normalitzar la situació a les presons després de la pandèmia. I, en aquest sentit, treballem en dues línies. La primera, que l'activitat i el tractament tornin a ser el centre de la quotidianitat de la vida dels centres; també els DERT, tal com indica la Circular 2/2017; que els projectes de participació endegats amb diversos centres es recuperin i es reactivin; que les presons tornin a ser un espai de vida.

La segona línia de recuperació d'aquesta normalitat passa per abordar amb prioritat la problemàtica de la salut mental als centres penitenciaris. En aquest moment hem signat un conveni amb Salut en matèria de prevenció de suïcidis. Posarem en marxa un programa pilot per a la detecció d'alt risc mitjançant el moviment i altres indicadors corporals. I hem continuat treballant amb Salut per buscar, doncs, com avançar en temes de salut mental, que ja eren importants en el sistema penitenciari i ho són més després de la pandèmia.

I la tercera, la tercera línia és recuperar els nivells d'«obertalitat» previs al tancament i treballar per augmentar aquests nivells.

També ha fet referència a la seguretat i condicions laborals dels treballadors i treballadores penitenciaris. Si li sembla, ho desenvoluparé a la rèplica, perquè he vist que vostè també volia tractar-ho amb la resposta que ara em farà.

I un altre tema: la perspectiva de gènere a les presons. Com saben, els centres penitenciaris són espais dissenyats des d'una òptica tradicionalment masculina, eh?, una aproximació patriarcal i on, malauradament, es produeixen situacions de discriminació i de violències masclistes. En aquest sentit, implementarem un pla d'igualtat per al cos de tècnics especialistes en serveis penitenciaris. També estem acabant una enquesta sobre violències masclistes patides pels professionals de l'execució penal, i en podrem tenir els resultats el primer semestre de l'any vinent. I amb la participació del Departament de Feminismes, treballarem en implementar, doncs, millores que puguin sorgir. L'objectiu és que la perspectiva de gènere impregni totes les actuacions del departament, i molt especialment en l'execució penal.

Amb referència a dos preguntes concretes que m'ha fet, crec que en seu parlamentària hem de dignificar i donar valor a totes les organitzacions de drets humans que treballen. Què més no, què no hem de fer, en un país democràtic, que dignificar i donar valor a aquesta feina que fan.

I el segon element: crec que també m'ha preguntat si em reuniré..., aquesta pregunta recurrent de «es reunirà vostè amb els sindicats de funcionaris?». Tenim un treball permanent amb els representants sindicals. La persona de la meua confiança, que és evidentment el secretari d'Execució Penal, doncs, i la directora general mantenen unes converses permanents. Però jo també m'hi reuniré personalment el mes de gener. I això no canvia massa el treball que s'ha estat fent tot aquest temps. Però si es queda més tranquil, sí, em reuniré el mes de gener amb els representants sindicals, que és línia de continuïtat del que ja estem fent.

I, bé, podria estar hores desgranant les mesures que tenim preparades. Però, sobretot, jo crec que el que hem de fer són aquestes dues coses. Seguir defensant, aprofundint en el model d'execució penal català; un model d'èxit, un model en què hi han molts elements que han de millorar i hem de treballar per millorar, però han d'anar en l'aprofundiment del model. I és objectiu d'aquest mandat normalitzar i reactivar el sistema. És molt important que torni l'activitat i el tractament en tots els centres, tant en els mòduls ordinaris com també en els mòduls DERT. I continuarem, doncs, en altres ocasions parlant de més elements de política penitenciària, i em reservo per a després el tema dels treballadors i treballadores.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Mire, los gobiernos separatistas, señora Ubasart, y usted pertenece a uno que lo es, se pasan el día reclamando competencias, pero luego las que tienen las ejercen mal. Si nosotros estuviéramos en el Gobierno, si VOX gobernara, desde luego, centralizaríamos de nuevo el servicio penitenciario, porque es evidente que las competencias transferidas en Cataluña no han funcionado ni están funcionando como deberían.

En primer lugar, ustedes no saben qué política penitenciaria quieren hacer. Y no solo es eso, sino que la que desarrollan es un desastre. Mire, yo le voy a poner ahora de manifiesto algunos acuerdos, algunas resoluciones aprobadas por este Parlament, que el Gobierno está incumpliendo manifiestamente, y le voy a poner dos ejemplos. La propuesta de resolución, que se votó no hace mucho y se aprobó en este Parlament, de tener médico veinticuatro horas en la prisión de mujeres, en Wad-Ras. No

se ha cumplido. Mucho feminismo de boquilla, pero luego ustedes no hacen nada. Por cierto, la prisión de Joves tampoco tiene médico veinticuatro horas.

Otro incumplimiento: las pruebas de orina para detectar drogas las tiene que hacer el personal sanitario. Esto lo aprobó este Parlament. Pues, ahora mismo hay bastantes centros penitenciarios en los que todavía se está obligando al personal de vigilancia a que haga esas pruebas de orina.

Pero hay más. La prisión de Jóvenes, por ejemplo, tiene una máquina de placas de radiología, un escáner, pero no tiene profesional técnico para utilizarla. Entonces, ¿para qué nos sirven las placas radiológicas, si no hay nadie que pueda detectar la entrega de drogas en cavidades corporales? Y como no tienen técnico para utilizar esa máquina, mire, está entrando una cantidad de drogas en el Centro Penitenciario de Joves, que ni se lo imagina. Y ha destrozado, por cierto, bastante el ambiente del centro.

Yo, por tanto, le vuelvo a preguntar cosas concretas, y le exijo respuestas concretas. Porque, más allá de decirme que usted se va a reunir por fin con los sindicatos de prisiones, es usted muy educada, pero no me ha contestado a nada. Mire, ¿qué medidas va a tomar para evitar las agresiones a funcionarios de prisiones? Dice que tiene un plan de choque para..., medidas, planes alternativos. Háblenos de las agresiones a los funcionarios de prisiones. ¿Qué medidas va a tomar para reducir los suicidios entre los internos? ¿Qué solución va a dar la *consellera* para los internos cada vez más numerosos que tienen problemas de salud mental? ¿Va a abrir las unidades psiquiátricas que están cerradas? ¿Va a cumplir la exigencia del Parlament de poner médico las veinticuatro horas en el Centre Penitenciari de Dones? ¿Va a poner médico las veinticuatro horas en el Centre Penitenciari de Joves? ¿Va a hacer algo para reducir la entrada de drogas en el Centre Penitenciari de Joves? ¿Va a esperar mucho más para ubicarse en la *conselleria* y tomar decisiones en este Centre Penitenciari de Joves, o va a esperar a que haya un motín, o un incidente mucho más grave?

¿Va a apoyar, la *conselleria*, la modificación del artículo 80 de la ley orgánica general penitenciaria, referente a los principios de veracidad, de indemnidad y de reconocimiento de la condición de agente de la autoridad de los funcionarios de prisiones, o se va a seguir oponiendo, incomprensiblemente? De esto tampoco me ha dicho nada.

Y una última cosa: reúnanse con los sindicatos, que dice que lo hará ahora, en enero, pero nos ha sorprendido porque tiempo ha tenido, señora Ubasart, desde su toma de posesión. Usted ha acudido a muchas reuniones e inauguraciones de memoria histórica, ¿eh? El 6 de diciembre, inauguración de la exposición de exhumaciones de fosas comunes de la Guerra Civil; el 15 de diciembre, inauguración de la jornada de la memoria histórica i salud mental en la Guerra Civil. Hombre, quizá podría dedicarse también un poquito a los vivos, sobre todo a los servidores públicos.

Y ya que ha anunciado que doblará el presupuesto para fosas, hombre, no estaría de más que algo dijera sobre el presupuesto de prisiones, porque de eso no ha dicho nada. ¿Aumentará, en los próximos presupuestos, el presupuesto para prisiones también? Porque, desde luego, las prisiones no están siendo una prioridad para usted. Y mire, señora Ubasart, los funcionarios de prisiones necesitan una *consellera* de Justicia que los apoye y que tome decisiones. Y si usted quiere ser la *consellera* de Justicia de todos, arremánguese y resuelva todos los problemas que le acabo de decir, o decida si quiere seguir siendo un activista de Irídia.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Per a la rèplica, té la paraula la consellera Gemma Ubasart i González.

La consellera de Justícia, Drets i Memòria

Gràcies, vicepresidenta. Bé, jo crec que m'ha fet moltes preguntes, totes no les hi respondré. Jo, la veritat, aquesta obsessió per «s'ha reunit o no s'ha reunit amb els

sindicats», crec que hi ha molta feina a fer, que no depèn d'una reunió de cordialitat que pugui fer un conseller o una consellera. Però bé, ja li he dit: tranquils, aquest tema s'acaba el mes de gener, i ja no podrem continuar amb la cantarella. No, jo aquí sí que..., relacionat amb el tema dels sindicats, eh? Entrem a parlar seriosament sobre les condicions laborals i de seguretat dels treballadors i treballadores. Jo aquí ja ho he dit més d'una vegada, com a persona progressista que soc, evidentment em preocupen els drets dels treballadors i treballadores, i en el cas concret, doncs la seguretat i condicions laborals dels funcionaris de presons. Però parlem seriosament, i jo crec que amb la interlocució fluïda que tenim amb els representants sindicals, doncs, podem avançar en aquests camps.

En primer lloc, com a premissa, i aquí sí que crec que..., voldria fer una reivindicació, evidentment, de la feina que es fa pels treballadors i treballadores a la presó, tots i sense excepció, eh?, des del servei d'interior, rehabilitació, els que s'encarreguen de la sanitat o de l'educació en els centres penitenciaris. Són professionals que treballen per garantir la seguretat i la bona convivència en les infraestructures, i que són una peça clau, essencial, en la reinserció, que és, com ja li he recordat, el motiu últim de l'existència dels centres penitenciaris. I per això no podem parlar d'èxit del nostre sistema d'execució penal sense posar en valor la feina que fan aquesta pluralitat de professionals.

En segon lloc, després d'aquesta premissa i aquest posar en el centre el paper i la valoració, doncs, d'aquesta feina, tres objectius, jo crec, molt concrets –i que a vostè li agrada la concreció, doncs baixem a la concreció–, tres objectius de com avançar en la seguretat, com avançar en les condicions laborals i com avançar en la prevenció de violències masclistes.

El primer objectiu: és clar que tenim com a objectiu la reducció d'incidents en general i les agressions en particular. A les presons postpandèmia, com ja li hem comentat, ha augmentat la tensió. Ens hem trobat unes presons que ens preocupen. Evidentment, cal reconèixer, doncs, un augment d'agressions i un augment també de suïcidis. Les dades estan sobre la taula, no les amaguem, i la cronificació de problemes que ja existien de salut mental. Això és l'empresonament.

Estem convençudes que la normalització de les activitats i el tractament que estem proposant poden i són l'element central per millorar la situació a les presons. Després de la pandèmia, ens vam quedar sense activitat i sense tractament en les presons i amb el règim especial, amb els DERT, doncs, encara agreujada la situació. Hem de recuperar. Hem de recuperar la situació prèvia a la pandèmia; també amb la participació i implicació d'interns i treballadors en la vida quotidiana d'abans de la pandèmia.

Creiem que això pot millorar la situació i, a part d'això, estem treballant en millorar la detecció, monitorització i intervenció sobre persones internes en risc extrem de violència intrainstitucional, tindre una bona diagnosi i oferir alternatives d'actuació en perfils d'alta complexitat. I, per descomptat, un suport a totes les persones que han patit una agressió, que tinguin assistència mèdica i psicològica immediata.

El segon objectiu: millorar les condicions de treball. Per un costat, en la mesura que ens ho permetin les previsions pressupostàries, volem parlar d'un redimensionament de les plantilles. Som conscients que determinades problemàtiques i determinades funcions requereixen un ús intensiu amb personal. Hi treballarem. I estem treballant en el tema de la jubilació anticipada per dos línies, eh?, com ja li avançava la setmana passada. Una, a través de la negociació parlamentària. El Grup d'Esquerra Republicana al Congrés ha introduït una esmena per aconseguir, via negociació, el mateix que han aconseguit els Mossos d'Esquadra, i via negociació entre els dos executius.

I el tercer objectiu, vinculat a això –i no m'hi podré estendre–, és la prevenció de violències masclistes, que també afecten les dones i les dones treballadores a presons.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, consellera.

El setzè punt de l'ordre del dia, que era la interpellació al Govern sobre la recuperació dels béns immatriculats per l'Església, ha estat posposat de l'ordre del dia.

I, per tant, suspenem la sessió fins demà a les nou del matí.

La sessió se suspèn a les sis de la tarda i tretze minuts.